M. VAL. MARTIA LIS

EPIGRAMMATA

MINITED IN M.

Vsam Schole VVestmonasteriensis.

LONDINI,

Ex Officina ROGERI DANIELIS,
M DC LXI.

Brong Line Coll Him Cant UNIVERSIT LIBRARY CAMBRIDGE

VITA

M. VAL. MARTIALIS

EX PETRO CRINITO.

Arc. Valerius Martialis genere Hifpanus fuit, Bilbili natus, baud ignobili oppido Celtiberia; ut veteres autores tradunt; & ipfe Martialis cum p'uribus locis demonstrat, tum maxime his

Verfibus ad Licinianum municipem funm.

Vir Celtiberis non tacende gen; ibus,

Nostræque laus Hispaniæ, Videbis alram, Liciniane, Bilb

Equis & armis nobilem.

Sub primam atatem profectius eft ad urbem Remim, quò facilius in literarum fludio versari poffet , su m. que ingenium erudire. Sed cum agendis causis mini mè se idoneum videret omnem operam atque diligen. tiam result ad scribenda grammita : in quibus mignopere excelluit judicio v'terum. Maxime autem valuit in pr merendis sibi acque conciliandis bomirum studius : adeò urbanitate & sal bus prastitit. Relita junt à C. Plinio permulti de ingenio & erudi ione Val. Martialis ; quibus fatts colligere poffumus quanti fecerit hunc ipfum p etam, quantumque illius versibus oblectari consueverit Itaque minime mirari eportet.fi Elius Verus Imperator (qui Cafari Hadriano gratifimus fuit) foli u eft fingu'ari affectu prosequi lepôres atque jocos poêta Martialis ; sunuique Virgilium vocare. Neque dubium eft illum Rome publicis honoribus ornatum atque baneflatum fuiffe .

VITA M. VAL. MARTIALIS.

fuisse Nam equestre dignitate donaim est, co prettirâ, o jure trium liberorum : ut ipfe de fe teftatur. Lib. x 1 1. Epigramms: ôn composait miro ingenio o singulari urbanitate : quibus adjecit xenia o Apopiore: a libellis du bus absoluta In his secutus est Marfum poëtam, Ped nem, atque Getulicum. Valerium quoq e ca ulum ; Licinium Calvum plurimi ficit. In duodecima l bro Nirve atque Trajano Imperatoribse blanditus eft , damnatis temporibus Donitimi Cafaris Ad enndem refereur Spell ceulorum liber : qui extra ordinem ali rum babetur à no-Stris gramanicis, ut vetufti codices probant. Inter amicos pracifue habuit Stellam Patavinum , Decianum, Silium Italicum, Val. Flaccum, Tarthenium, aliofque complures : ad quos sapenumero scribit Stertin us vir claris: mus (quem Martialis mutato nomine Avitum appellat) tantum concessit ipfius ingenio atque dostrina . ut viventi adhuc imaginem more veterum in jut tibliotheca posuerit. Postr mo cum Martislis foret provectior, tedio rerum urbanarum affelt s in patriam rediit, arque in natali solo paulò soft mierit, non fine lacrymis at ma no marore C. I'l n i : ut ingenne t status est , scripta epifola ad Cornelium Prijcum.

C.Plinius Cæcilius Secundus, Epist.

CORNELIO PRISCO SVOS.

Udio Valerium Martialem decessisse, & mole le fero. Erat homo ingeniolus, acutus . acer , & qui plarimum in fc ibendo & falis Laberet, & fellis; ne candoris minus. Profeq utu eram viatico seceden em. Dederam bocamicitiæ, de. eram etiam yetficulis. quos de me comp fuit Fuit n ois antiqui cos qui vet singulorum laudes, vel urbium scriple. rant, aut honoribus, aut pecunia ornare. N.ft. is verò tempotibus, ut alia speciosa & egregia, ira hoc imprimis exolevit. Nam postquam desivimus facere laudanda, laudari quoque ineptum putamus Quaris qui fint versiculi.quibus gratiam retulerim ? Remitterem te ad iplum vo'umen, nisi quoidam tenerem. Tu, si placue : riat hi, cateros in libro req i es. (Libr x. ep gr. x i x.) Alloquitur Musam , mandat ut d mu n meam in L'iquilis quarat, adeat reve-Ienter.

> Sed ne tempore non tuo disertan Puljes ebria januam, videto. Totos dos terrica dies Minerva, Dum centum studet auribus v rorum Hic, quid secula pisterique possint Arpinis qui que comparare charis. Seras tutto ibis a l'ucernas:

> > A 3

Hec

TESTIM. DE MARTIALE.

Hat hora est tua. chm furit Lyaus, cùn regnat rost, chm malent capilli; Tunc me vel rigidi legant Catones.

Meritone eum, qui hoc de me scripsit, & tunc dimisi amicissime, & nunc, ut amicissimum, defunctum esse doleo ? Dedit enim mihi quantum maxime potuit; daturus amplius, si potuisset. Tamersi quid homini potest dari majus, quam gloria, lau & æternitas? At non erunt æterna, quæ scripsit? Non e unt fortasse; ille tamen scripsit, tanquam sutura. Vale.

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATUM

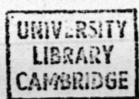
LIBER PRIMVS.

AD LECTOREM EPISTOLA.

Pero me secutum in libellis meis tale temperamentum, ut de illis queri non possit, quisquis de se bene senserit, cum salvà insirmarum quoque personarum reverentia ludant; qua adeò antiquis autoribus desuit, ut nomivibus non tantum veris abusi sint, sed & magnis. Mihi sama vilius constet, & probetur in me nunc novissimum ingenium Absit à jocorum nostrorum simplicitate malignus interpres, nec epigrammata mea scribat. Improbe facit, qui in alieno libro ingeniosus est. Videor mihi meo jure sasturus, si Epistolam versibus clausero.

Ad eundem, 1.

If cest, quem legis, ille, quem requiris, roto notus in orbe Martialis
Argutis Epigrammatôn libellis:
Cui. Lestor studiose, quod dedisti
Viventi decus arque sentienti.
Rari post cineres habent Poërz.

A 4.

Ad

Ad eundem. 11.

Oli tecum cupis esse meos ubicunque libellos,
Et comites longa quaris habere via;
Hos eme, quos arctat brevibus membrana tabellis:
Scrinia da magnis, me manus una capit.
Ne tamen ignores ubi sim venalis, & erres
Urbe vagus totà: me duce certus eris.
Libertum docti Lucensis quare Secundum,
Limina post Pacis, Palladiumque forum,

Adlibrum suum. 111.

A Rgiletanas mavis habitare tabernas,

Cùm tibi, parve liber, scrinia nostra vacent.

Nescis, heu, nescis domina fastidia Roma:

Crede mihi, nimiùm Martia turba sapir.

Majores nusquam ronchi: juvenesque senesque,

Er pueri nasum rhinocerotis habent

Audieris cum grande sophos, dum basia captas,

Ibis ab excusso missus in astra sago.

Sed tu, ne toties domini patiare lituras,

Neve notet lusus tristis arundo tuos;

Ætherias, lascive, cupis volitare per auras.

1, suga; sed poteras tutior esse domi.

Ad Cafarem. 1 v.

Contigeris nostros, Czsar, si fortè libellos,
Terrarum dominum pone supercilium.
Consuevere jocos vestri quoque ferre triumphi,
Materiam dictis nec pudet esse ducem.
Qua Thymelen spectas, derisoremque Latinum,
Ula fronte, precor, curmina nostra legus.

Ad seipsum, sub persona Casaris. v.

O tibi Naumachiam, tu das Ep grammata nobis:
Vis, puto, cum libro, Marce, natare tuo.

De leone Cafaris. VI..

Therias aquilà puerum portante per auras,
Illasum timidis unguibus haut onus:
Nunc sua Casareos exorat prada leones,
Tutus & ingenti ludit in ote lepus.

Quz

EPIGRAMMAT. LIB. I.

Quz majora puras miracula ; fummus utrifque : Auctor adeft : hac funt Cafaris, illa lovis.

Ad Caronem. CVr in theatrum Cato severe veniffi?

An ideo tantum veneras, ut exires ?

Ad Maximum, de columba Stella. CTellz delicium mei. columba, Verona licet audien'e dicam, Vicit, Maxime, pafferem Catulli. Tanto Stella meus tuo Ca:ullo, Quanto paffere major eft columba.

Ad Decianum. I X.

O Vod magni Thrafez, confummatique Catonis Dogmata fic fequeris, falvus ut effe velis, Pedore nec nudo firictos incurris in enfes : Quod feciffe vel.m te, Deciane, facis. Nolo virum facili redimit qui fanguine famam : Hade volo, laudari qui fine morte poteft.

In Cottam.

Bellas homo & magnus vis idem, Cotta, videri: Sed qui bellus homo est, Cotta, pufillus homo cft.

De Gemello & Maronilla. XI. DEtit Gemellus nuprias Maronilla, Er cupit, & inftat, & precatur, & donac. Adeone pu'cra eft ? immo fædins nil eft. Quid ergo in illa petitur & placet? tuffit.

In Sextilianum. XII. Vm data fine equiti bis quina numismata, quare Bis decies folus, Sexuliane, bibis ? Iam defecisser porrantes calda ministros. Si non potares, Sextilane, merum.

De Rogulo. XIII. Turad Herculei gelidas quà Tiburis arces, Canaque fulphureis Albula fumat aquis ;. Rura, ne nufque facrum , d I:ctaque jugera Mufis Signat vicina quartus ab urbe lapis :

Hi

Hic rudis æstivas præstabat porticus umbras,
Heu quam penè novum porticus ausa nesas!
Nam subito collapsa mit, cum mole sub illa
Gestatus bijugis Regulus esset equis.
Nimirum timuit nostras Fortuna querelas,
Que par tam magnæ non erat invidiæ.
Nunc & damna juvant: sunt ipsa pericula tanti:
Stantia non poterant testa probate deos.

De Arria & Tato. X I V.

C Afta suo gladium, cum traderet Arria Pato,

Quem de visceribus trazerat ipsa suis:

Siqua sides, vulnus, quod feci, non dolet, inquit;

Sed quod su facies, hoe mihi, Pate, dolet.

De leone Cafaris. X v.

Delicias, Casar, Insusque jocosque leonum Vidimus: hoc etiam prastat arena tibi. Em prensus blando toties à dente rediret, Et per aperta vagus curreret ora lepus, Unde potest avidus capra leo parcere prada? Sed tamen esse tuus dicitur, ergo potest.

Ad Iulium. XVI.

O Mihi post nullos Juli memorande sodales,
Si quid longa sides, canaque jura valent.
Bis jam penè tibi consul trigesimus instat,
Et numerat paucos vix tua vita dies.
Non bene distuleris, videas que posse negari;
Et solum hoc ducas, quod fuit, esse tuum.
Exspessant cura que catenatique labores:
Giu dia non remanent, sed sugitiva volant.
Hec utraque manu, complexuque assere toto:
Sepe shuunt imo sic quoque lapsa sinu.
Non est crede mihi, sapientis dicere, vivam:
Sera nimis viva est cra stina; vive hodie.

Jot bona, sunt quedam mediocria, sunt mala plura

Que legis he; aliter non sit. Avite, liber.

43

Ad Titum. xy111.

Ogit me Titus actitare caussas, Et dicit mihi sape, magna res est. Res magna est, Tite, quam facit colonus.

Ad Tuccam. x 1 x.

Quid te, Tucca, juvat verulo miscere Falerno
In Vaticanis condita musta cadis?

Quid tantum secere bonitibi pessima vina?

Aut quid secerunt optima vina mali?

De nobis facile est: scelus est jugulare Falernum,

Et dare Campano toxica sava mero.

Conviva meruere tui fortasse perire:

Amphora non meruit tam pretiosa mori.

Ad Æliam. XX.

SI memini, fuerant tibi quatuor, Elia dentes:
Exspuit una duos tussis, & una duos.
Jam secura potes toris tussire diebus;
Nil istic, quod agat, tertia tussis habet.

Ad Cacilianum, XXI.

D'e mihi, quis furor est? turba spectante vocata,
Solus boletos, Caciliane, voras.

Quid dignum tanto tibi ventre gula que precabor?

Boletum, qualem Claudius edit, edas!

De Mucio Scavela. XXII.

Um peteret regem decepta fatellite dextra,
Injecit facris se peritura focis.

Sed tam sava pius miracula non tulit hostis,
Et raptum flammis justit abire vi.um.

Urere quam potuit contempto Mucius igne,
Hanc spectare manum Porsena non potuit.

Major decepta fama est & gloria dextra.

Si non errasset, fecerat illa minus.

De leone Cafaris. XXIII.

O'lid nunc fava fugis placidi lepus ora leonis?

Frangere tam parvas non didicere feras.

Servantur magnisisti cervicibus ungues,

Nec gaus et tenui sarguine tanta sitis.

PIE

Præda canum lepus eft, vaftos non implet hiatus : Non timeat Dacus Cafaris arma puer.

Ad Fauftinum. XX1 V.

De tuos tandem populo, Faufline, libellos, Er eultum docto pectore profer opus : Quod nec Cecropiz damnent Pandionis arces, Nec Glein; noftri prætereantque fenes: Ante fores stantem dubitas admittere famam? Teque piget curz pramia ferre tuz? Poft te victura per te quoque vivere charta

Incipiant : cineri gloria fera venit.

In Sextilianum. XXV. C Extiliane, bibis quantum fubfellia quinque Solus, aqua toties ebrins elle potes. Nec consessorum vicina numismata tantum. Ara led à cuneis ulteriora peris. Non hac Pelignis agitut vindemia pralis, Vva nec in Tufcis nafeitur ifta jugis. Telia led antiqui felix ficcatur Opimi, Egerit & nigros Massica cella cados.

A caupone cibi fex Lalerana petatur, Si plus quam decies, Sextiliane, bibis.

Ad Procilum. XXVI.

Tefterna tibi nocte dixeramus, Duincunces, pato, poft decem peraftos, Congres hodie, Procille mecum. Tu factam tibi rem flatim purafti, Et non fobria verba subnotadi; Exemplo nimium periculofo. Mira uniura ruu rorbu , Procille.

De Acerra, XXVII. Efterno fætere mero quircredit Acerram. Fallitur : in lucem femper Acerra bibit.

Ad Fidentinum plaziarium' XXVIII. Ama refert nostros te, Fidentine, libellos Non aliter populo quam recitare tuos. Si men vis dici ; gratis tibi carmina mittam : Si di ci tua vis ; hac eme, ne mea fint,

In Disalum. XXIX

CHirurgus fuerat, nune est vespillo Dianlus : Cœpit quo poterat clinicus esse modo.

Ad Sabidium. XXX.

No amo te, Sabid: nec possum dicere quare.
Hos tantum possum dicere; non amo te.

De Gellis. XXXI.

A Missum non flet, cum sola est. Gellia patrem:
si quis adest, justa profiliunt lacryma.
Non luget, quisquis laudari, Gellia, quarit:
llie dolet verè, qui fine teste dolet.

Si, Lucanum & Tullum fratres. XXXI IS

Si, Lucane, ribi, vel fi tibi Tulle, durentur

Qualia Ledri fata Lacones habent:

Nobilis hac effet pietaris riva duobus,

Quò 1 pro fratre mori vellet uterque prior.

Di eret infernas & qui prior iffet ad umbras; Vive tuo, frater, tempore, vive meo.

O Vem recitas, meus est, à Fidentine, libellus : Sed male cum recitas, incipit esse tuus.

SI quis erit raros inter numerandus amicos,
Quale: prisca fide:, famaque novit anus:

Si quis Cecropiz madidus Latiz que Minervz Artibus, & verà fimplicitate bonus:

Si quis erit recti custos, imitator honesti. Et nihil arcano qui roget ore deos:

Si quis erit magna lubnixus robore mentis; Dispeream, fi non hic Decianus erit.

Ad Lividum XXXV.

QUi ducis vultus. & non legis ista libenter; Omnibus invideas, Livide; nemo tibi.

In Cacilium, XXXVI.

U Rhanus t'bi. Cacili, videris:

Non es, c'ede mihi: quid e'go? verna es.

Hoc quod Transtiberinus ambulator,

Qui pallentia sulfurata fractis
Permutat vitreis: quod otiosæ
Vendit qui madidum cicer coronæ:
Quod custos dominusque viperatum:
Quod viles pueri salariorum:
Quod fumantia qui tomacla raucus
Circumfert tepidis cocus popinis:
Quod non optimus Urbicus Poeta.
Quare define jam tibi videri;
Quod soli tibi, Cæcili, videris;
Qui Galbam salibus tuis, & ipsum
Possis vincere Sestium Caballum.
Non cuicunque datum est habere nasum,
Ludit qui stolidà procacitate,
Non est Sestius ille, sed caballus.

De Torcia. XXXVII.

Onjugis audisset satum cum Porcia Bruti, .

Et subtracta sibi quareret arma dolor:

Nondum scitis, ait, mortem non posse negari?

Credideram satis hoc vos docuisse patrem.

Dixit, & ardentes avido bibit ore favillas:

I nunc, & ferrum turba molesta nega.

In Mancinum. XXXVIII.

Distibitriceni fuimus, Mancine, vocati;

Et positum est nobis nil herè præter aprum:

Non quæ de tardis servantur vitibus uvæ;

Dulcibus aut certant quæ melimela savis:

Non pyra quæ lentà pendent religata genistà;

Aut imitata breves Punica mala rosa.

Rustica lastantes nec misit siscina metas,

Nec de Piconis venit oliva cadis.

Nudus aper, sed & hic minimus, qualisque necari

A non armato pumilione potest.

Et nihil inde datum est: tantum spectavimus omnes.

Ponere aprum nobis sie & arena solet.

Ponatur tibi nullus aper post talia sasta:

Sed tu ponaris, cui Charidemus, apro.

Ad

Ad Siellam. XXXIX.

Ascivos leporum cursus, lususque leonum, Quod major nobis charta minorque gerit, Er bis idem facimus, nimium fi, Stella, videtur Hoc tibi; bis leporem tu quoque pone mihi.

De libro fue. X L.

Dita ne brevibus pereat mihi charta libellis, Dicatur potius τον δι απαμειζόμονο.

De Dianle. XLI.

Oper erat medicus, nune est vespillo Diaulus. Quod vespillo facit, fecerat & medicus.

De leonum & leporum spectaculo. X-L11.

R laibus his tauros non eripuere magistri, Per quos prada fugax itque reditque lepus. Quodque magis mirum, velocior exit ab hofte, Cum nil à tanta nobilitate refert.

Tutior in fola non eft cum currit arena, Nec cavez tanta conditur ille fide.

Si vitare canum morfus, lepus improbe, quaris, Ad quæ confugias ora leonis habes.

> Ad Licinianum. XLIII.

Ir Celtiberis non tacende gentibus. Noftraque laus Hilpania, Videbis altam, Liciniane, Bilbilim, Equis & armis nobilem, Sterilemque Caunum nivibus, & fractis facrum Vadaveronem montibus, Et delicati dulce Borrodi nemns, Pomona quod felix amat. Tepidi natabis lene Congedi vadum Mollesque nympharum lacus; Quibus remissum corpus adstringas brevi Salone, qui ferrum gelat. P. æstabit illic ipsa figendas propè

Vobierta prandenti feras. Æftus ferenos aureo franges Tago, Obscurus umbris arborum.

Avidam

Avidam rigens Dircenna placabit fitim, Et Nemea que vincit nives.

At cun December canus, & Bruma impotens

Aprica repetes Tarraconis littora, Tuamque Laletaniam.

lbi illigatas mollibus dimas plagis Mactabis, & vernas apros;

Leporemque forti ea'lidum rumpens equo, Cervos relinques villico.

Vicina in ipfum filva descender fotum Infante einstum fordido.

Vocabitus venator, & veniet tibi Conviva clamatus prope.

Lupata nufquam pellis, & nufquam toga,
Olidzque veftes murice:

Procul horridus Liburnus, & querulus cliens, Imperia viduarum procul.

Non rumpet altum pallidus somnum reus, Sed mane totum dormies.

Mercetur alius grande & infanum fophos: Miferere tu felicium;

Veroque fruere non superbus gaudio, Dum Sura laudatut tuus.

Non impudenter vita, quod reliquum est, petit, Cum fama, quod satis est, habet.

In Amilianum XLIV.

SI tibi Mistyllus cocus, Emiliane, vocatur ; Dicetur quare non Taratalla mihi?

Ad leporem. X L V.

No facir ad favos cervix nisi prima leones.

Quid fugis hos dentes, ambitiose lepus?

Scilicet à magnis ad te descendere tauris.

Et, que non cernunt, frangere colla vel at ?
Desperanda tibi est ingentis gloria fari ;
Non potes hoc tenuis preda sub hoste mori.

Ad Quinctianum. YIVI.

Commendo tibi, Quinctiane, nostros,

follim,

Possem, quos recitat tuus Poëta:)
Si de servitio gravi queruntur,
Asserter venias, satisque prasses;
Et, cùm se dominum vocabit ille,
Dicas esse meos, manuque missos.
Hoc si terque quaterque clamitaris;
Impones plagiario pudorem.

In Fidentinum plagiarium. XLVII.

V Na est in nostris tua, Fidentine, libellis
Pagina, sed certà domini signata signià;
Que tua traducit manisesto carmina furto.
Sic interpositus vitio contaminat uncto
Urbica Lingonicus Tyrianthina bardocucullus:
Sic Aretine violant crystallina teste:
Sic niger, in ripis errat cum sortè Caystri,
Inter Ledeos ride ur corvus o'ores:
Sic, ubi multisonà servet sacer Arthide sucus,
Improba Cecropias offendit pica querelas.
Indice non opus est nostris, nec vindice, libris:
Stat contrà, dicitque tibi tua pagina, Fur es.

Ad Fufcum XLVIII.

Nam funt hine tibi, funt & hine tinici)
Vnum, fi superest, locum rogamus.
Nec me, quod tibi sim novus recuses;
Omnes hoc vereres tui fuerunt.
Tu tantum inspice, qui novus paratur,
An possi; sieri vetus sodalis.

Votum Martialis ad Frontonem. XLIX.

V O:a tui breviter si vis cognoscere Marci,
Clarum militiz, Fronto, togzque decus;
Hoc petit: esse sui, nec magni ruris arator,
Sordidaque in parvis otia rebus amat.
Quisquam picta colit Spartani frigora saxi,
Et matutinum portat ineptus ave;
Cui licet, exigui nemoris rurisque beati,
Ante focum plenas explicuisse plagas;

UNIVERSITY LIBRARY CAMBRIDGE Et piscem tremulà salientem ducere setà,
Flavaque de rubro promere mella cado?
Pinguis inzquales onerat cui villica mensas,
Et sua non emptus przparat ova cinis?
Non amet hane vitam, quisquis me non amat, opto:
Vivat & urbanis albus in officiis.

Ontinuis vexata madet vindemia nimbis:
Non potes, ut cupias, vendere, caupo, merum.

QUalem, Flacce, velim quaris, nolimve libel-

Nolo nimis facilem, difficilemve nimis.
Illud quod medium est atque interutrumque probamus.

Nec volo quod cruciat : nec volo quod fatiat.

Ad eundem. 111.

D'At Bajana mihi quadrantes sportula centum.
Inter delicias quid facit ista fames?

Redde Lupi nobis, tenebrosaque balnea Grylli:
Tam malè cum cœnem; cur bene, Flacce, lavor?

De leone Cafaris. LIII.

Ntres ampla licèt torvi lepus ora leonis,
Esse tamen vacuo se leo dente putat.
Quod ruet in tergum, vel quos procumbet in armos?
Alta juvencorum vulnera siget ubi?
Quid frustra nemorum dominum regemque fatigas?
Non nisi delectà pascitur ille ferà.

Ad Licinianum. LIV.

V Erona docti syllabas amat Vatis,
Marone felix Mantua est:
Censetur Apona Livio suo tellus,
Stellaque nec Flacco minús:
Apollodoro plaudit imbriser Nilus,
Nasone Peligni sonant:
Duosque Senecas, unicumque Lucanum,
Facunda loquitur Gorduba;

Gaudos:

Gaudent jocola Canio suo Gades, Emerita Deciano meo. Te. Liciniane, gloriabitur nostra, Nec me tacebit, Bilbilis.

De Lavina. LV.

CAfta, nec antiquis cedens Lavina Sabinis,
Et quamvis tetrico triftior ipfa viro,
Dum modo Lucrino, modò se permittit Averno,
Et dum Bajanis sape sovetur aquis,
Incidit in flammas, juvenem que secuta, relicto
Conjuge, Penelope venit, abit Helene.

Ad Celerem. LVI.

UT secitem tibi nostra rogas Epigrammata: nolo. Non audire, Celer, sed recitare cupis.

Ad Fabulham. LVII.

Bella es; novimus: & puella; verum est:

Bet dives; quis enim porost negare?

Sed dum te nimiùm, Fabulla, landas,

Nec dives, neque bella, nec puella es.

Ad Cacilianum. LY111.

CUm dixi ficus, rides quasi barbata verba; Et dici ficos, Caciliane, jubes. Dicemus ficus, quas scimus in arbore nasci, Dicemus ficos, Caciliane, tuos.

Ad plagiarium. LIX.

Erieri poetam posse qui putas tanti.
Scriptura quanti constet, & tomus vilis.
Non sex paratur aut decem sophos nummis.
Secreta quare carmina, & rudes curas,
Quas novit unus, scrinioque signatas
Custodit ipse virginis pater charta,
Qua trita duro non inhorruit mento.
Mutare dominum non potest liber notus.
Sed pumicata fronte si quis est nondum,
Nec umbilicis cultus arque membrana;

Mercare tales adeò nec sciet quisquam.
Aliena quisquis recitat, & petit famam;
Non emere librum, sed filentium debet.

Ad Charilum. 1 x.

L lber homo es nimium, dicis mihi, Chærile, femper:
In te qui dicit, Chærile, liber homo est.

De Rufo. LX1.

OUidquid agit Rufus, nihil est nisi Nzvia Rufo:
Si gauder, si ster, si tacer, banc loquitur.
Coenat, propinat, poscit, negat, innuit, una est
Nzvia; si non sit Nzvia, mutus erit.
Scriberet hesterna patri cum luce salutem,
Nzvia lux, inquit, Nzvia lumen, ave.

Ad Maximum, de Canio Rufo. 1XII.

COepit, Maxime, Pana que folebat, Nunc oftendere Canium Terensos.

Adlibrum LXIII.

Ade salutatum ; pro me, liber, ire juberis Ad Proculi viridos, officiole, Lares. Quzris iter ? dicam : vicinum Caftora canz Transibis Vestz, virgineamque domum. Inde sacro veneranda peres pallatia clivo, Plurima qua summi fulget imago ducis. Nec te decineat miri radiata coloffi Que Rhodium moles vincere gauder opus. Flecte vias hac qua madidi funt tecta Lyzi, Et Cybeles picto flat Corybante tholus. Protinus à lava clari tibi fronte Penates, Atrisque excelfz funt adeunda domus. Hanc pere, nec metuas faftus, limenque superbum : Nulla magis toro janua poste parer : Nec propior quam Phæbus amet . doctaque forores. Si dicet : quare non tamen iple venit? Sie, licet, excuses : Quia qualiacunque leguntur Ifta, falutator feribere non poruit.

In Fidentinum plagiarium, LXIV.

TOffris verfibus effe te poëtam, Fidentine, putas, cupilque credi? Sic dentata fibi videtur Ægle, Emptis offibus, Indicoque cornu : Sic. que nigrior est cadente moro, Cerussara sibi placet Lycoris. Fac & tu ratione, qua poera es, Calvus cum fueris, eris comatus.

De Lino. LXV.

D'imidium donare Lino, quam credere totum Qui mavult, mavult perdere dimidiam.

Ad Flaccum. LXVI.

Mibi curarum pretium non vile mearum, Flacce, Antenorei spes & alumne Laris: Pierios differ cantusque chorosque sororum: As dabit ex istis nulla puella tibi. Quid peris à Phœbo ? nummes habet arca Minerva; Hac fapit, hac omnes fænerar una deos. . Quid possent ederæ Bacchi dare? Palladis arbor Inclinat varias pondere nigra comas. Præter aquas Helicon, & ferta , lyrafque Dearum Nil habet, & magnum semper inane, sophos. Quid tibi cum Cirrha? quid cum Permessidos unda? Romanum propius, divitiusque forum eft. Illie æra fonant : at circum pulpita noftra, Et steriles cathedras basia sola crepant.

De Fefto. LXVII.

I Ndignas premeret pestis cum tabida fauces, Inque iplos vultus ferperet atra lues; Siccis iple genis flentes hortarus amicos, Decrevit Stygios Fellus adire lacus. Nec tamen obscuro pia polluit ora veneno, Aut rorfit lenta triftia fara fame. Sanctam Romanà viram fed morre peregir, Dimifitque animam nobiliore vià.

Hanc mortem fatis magni praferre Catonis Fama potest: hujus Casar amicus erat.

Ad Attalum. LXVIII.

SEmper agis causs, & res agir, Attale, semper :
Est, non est, quod agas, Attale, semper agis.
Si res, & causs desunt, agis, Attale, mulas.
Attale, ne quod agas desit, agas animam.

Ad Canum. LXIX.

S Portula, Cane, tibi suprema nocte petita est.
Occidit, puto, te, Cane, quòd una fuit.

Ad Sofibianum. LXX.

E Servo scis te genitum, blandéque fateris; Cum dicis dominum, Sosibiane, patrem.

De Regulo. LXXI.

HEc quz pulvere dissipata multo
Longas porticus explicat ruinas,
En quanto jacet absoluta casu!
Tectis nam modo Regulus sub illis
Gestatus suerat, recesseratque:
Victa est pondere cum suo repenté;
Et postquam domino nihil timebat,
Securo ruit incruenta damno.
Tantz, Regule, post metum querelz,
Quis curam neget esse te deorum,
Propter quem suit innocens ruina?

De Mario. IXXII.

VEnderet excultos colles cum przco facetus,
Atque suburbani jugera pulchra soli:
Errat, ait, si quis Mario putet esse necesse
Vendere: nil debet; scenerat immo magís.
Que ratio est igitur? servos ubi perdidit omnes,
Et pecus, & frustus, non amat inde locum.
Quis faceret pretium, nisi qui sua perdere vellet
Omnia? sic Mario noxius heret ager.

Vicinus meus est, manuque tangi De nostris Novius potest senestris. Quis non invideat mihî, putetque
Horis omnibus esse me beatum,
Iuncto cui liceat frui sodale?
Tam longe est mihi, quam Terentianus,
Qui nunc Niliacam regit Syenen;
Non convivere, nec videre saltem,
Non audire licet: nec urbe tota
Quisquam est tam prope, tam proculque nobis.
Migrandum est mihi longiùs, vel illi.
Vicinus Novio, vel inquilinus
Sit, si quis Novium videre non vult.

Ad Fescenniam. LXXIV.

Pastillos Cosmi luxuriosa voras.

Ista linunt dentes jentacula: sed nihil obstat,
Extremo ructus cum venit à barathro.

Quid? quòd olet graviùs mistum diapasmate virus,
Atque duplex anima longiùs exit odor.

Notas ergo nimis fraudes, deprensaque surta
Iam tollas, & sis ebria simpliciter.

De Alamo. LXXV.

A Leime, quem raptum domino crescentibus an-

Labicana levi cespite velat humus;
Accipe non Pario nutantia pondera saxo,
Quæ cineri vanus dat ruitura labor:
Sed fragiles buxos, & opacas palmitis umbras,
Quæque virent lachrymis roscida prata meis.
Accipe, care puer, nostri monumenta doloris:
Hic tibi perpetuo tempore vivit honor.
Cam mihi supremos Lachesis perneverit annos,
Non aliter cineres mando jacere meos.

In Cinnam. LXXVI.

Garris in aurem semper omnibus, Cinna: Garris & illud, teste quod licer turba.
Rides in aurem, quereris, arguis, ploras: Camas in aurem, judicas, taces, clamas.

Adeó

Adeone penitus sedit hie tibi morbus. Ve sæpe in aurem, Cinna, Casarem laudes?

Ad Lalium, LXXVII.

CUm tua non edas, carpis mea carmina, Lali !-Carpere vel noli nostra, vel ede tua.

De Aquino & Fabricio: LXXVIII.

Fabricio junctus fido requiescit Aquinus.

Qui prior Elysias gaudet abisse domos.

Ara duplex primi restatur munera pili:.

Plus tamen est. titulo quod breviore legis:

Junctus uterque sacro laudatz scedere vitz,

Famaque quod rarò novit, amicus erat.

Ad Alium. LXXIX.

QUòd clamas semper, quòd agentibus obstrepis,

Nonfacis hoc gratis : accipis, ut taceas.

Ad Maternum, LXXX.

SI non molestum est, reque non piget, Scazon,
Nostro (rogamus) pauca verba Materno
Dicas in aurem, sic, ut audiat solus,
Amator ille tristium lacernarum,
Et Bæticatus arque leucophæatus,
Qui coccinatos non putat viros esse,
Amethystinasque mulierum vocat vestes;
Nativa laudet, habeat & licet semper
Fuscos colores; Galbanos habet mores.
Quæris, quis hie sit? excidit mihi nomen.

Ad Navolum. LXXXI.

C'um clamant omnes, loqueris tu, Navole, tan-

Et te patronum, caussidicumque putas. Hac ratione potest nemo non esse disertus : Ecce, tacent omnes, Nzvole, dic aliquid,

In Diederum, ad Flaccum. LXXXII.

T Itigat, & podagrà Diodorus, Flacce, laborat:
Sed nil patrono portigit : hac chiragra eft.

EPIGRAMMAT. LIB. T.

Ad Calenum avarum. LXXXIII. TOn plenum modò vicies habebas : sed ram prodigus, atque liberalis, Et tam lautus eras, Calene, ut omnes Optarent tibi centies amici. Audit vota Deus, precesque nostras; Atque intra, puto, feptimas Calendas Mortes hoc tibi quatnor dederunt. Attu fic quafi non foret relictum. Sed raptum tibi centies, abisti In tantam miser esuritionem. Ut convivia sumptuofiora, Toto que semel apparas in anno, Nigrz fordibus explices monetz : Et septem veteres tui sodales Constemus tibi plumbea selibra. Quid dignum meritis precemur iftis Optemus tibi millies, Calene: Hoc fi contigerit, fame peribis.

De Afra vetula. IXXXIV.

M Ammas atq; tatas habet Afra, fed ipfa tatarum Dici & mammarum maxima mamma potest.

De Demetrio. LXXXV.

Lla manus quondam studiorum sida meorum,

Et seliz domino, notaque Czsaribus,

Destituit primos viridis Demetrius annos:

Quarta tribus lustris addita messis erat.

Ne tamen ad Stygias famulus descenderet umbras;

Ureret implicitum cum scelerata lues,

Cavimus; & domini jus omne remismus zgro.

Munere dignus erat convaluisse meo.

Sensit desiciens sua przmia, meque patronum

Dixit, ad infernas liber iturus aquas.

Ad Lycorim. LXXXVI.

QUi pinxit Venerem tuam, Lycori, Blanditus, puto, piftor est Minervz.

In Scavolam. LXXXVII.

SI dederint superi decies mihi millia centum,
Dicebas, nondum, Sczvola, factus eques:
Qualiter, ô, vivam, quam large, quamque beaté!
Riserunt faciles, & tribuere, dei.
Sordidior multò-post hoc toga; penula pejor;
Calceus est sarta terque quaterque cute.
Deque decem plures semper servantur olivz;
Explicat & cœnas unica mensa duas.
Et Veientani bibitur fax crassa rubelli;
Asse cicer tepidum constat, & asse caro.
In jus, ò fallax atque inficiator, eamus:

Deleonibus Cafaris. LXXXVIII.

Aut vive, aut decies, Scavola, redde deis.

D icto quòd juga delicata collo Pardus fustinet ; improbaque tigres Indulgent patientiam flagello; Mordent aurea quòd lupara cervi ; Quòd frano Libyci domantur urfi; Et quantum Calidon tuliffe fertur, Paret purpurels aper capiftris; Turpes effeda quod trahunt bisontes; Et molles dare juffa quòd choreas Nigro bellua nil negat magistro; Quis spectacula non putet deorum? Hæc tranfit tamen, ut minora, quisquis Venatus humiles videt leonum, Quos velox leporum timor fatigat. Dimittunt, repetunt, amantque captos Et securior est in ore præda; Laxos cui dare perviosque rictus Gaudent, & timidos tenere dentes; Mollem frangere dum pudet rapinama Stratis cum modo venerint juvencis. Hæc clementia non paratur arte, Sed norunt cui ferviant leones.

Ad Oviděkm. LXXXIX.

IN Nomentanis, Ovidi, quod nascitur agris, Accepit quoties tempora longa merum, Exuit annos à mores nomenque senectà, Et, quidquid voluit, testa vocatur anus.

Ad Lucium Iulium. x.C.

Sepe mihi dicis, Luci charissime Juli.
Scribe aliquid magnum: desidiosus homo es.
Otia de nobis; sed qualia secerat olim
Meccenas Flacco. Virgilioque suo:
Condere victuras tentem per secula chartas,
Et nomen slammis eripuisse meum.
In steriles campos nolunt juga ferre juvenci.
Pingue solum lassat, sed juvat ipse labor.

Ad Gallum. xc1.

Pulchra quidem, verum Transtiberina domus.

At mea Viplanas spectant coenacula laurus:
Factus in hac ego sum jam regione senex.

Migrandum est, ut mane domi te, Galle, salutem:
Es tanti, vel si longius illa foret.

Sed tibi non multum est, unum si præsto togatum:
Multum est, hune unum si mihi, Galle, nego.

Ipse salutabo decima vel serius hora,
Mane tibi pro me dicat avere liber.

De Iffa, catella Publii. XCII.

Issa est passere nequior Catulli.

Issa est purior osculo columbæ.

Issa est blandior omnibus pueilis.

Issa est carior Indicis lapillis.

Issa est deliciæ catella Publi.

Hanc tu, si queritur, loqui putabis.

Sentit tristitiamque, gaudiumque.

Collo nixa cubar, capitque somnos.

Ut suspiria nulla sentiantur:

Et desiderio coasta ventris,

Gutta pallia non sefellit ulla;

Sed blando pede suscitar, toroque

Deponi monet, & rogat levari,
Caftz tantus inest pudor catellz.
Hanc ne lux rapiat suprema totam,
Fistà Publius exprimit tabellà.
In qua tam similem videbis Islam,
Ut sit tam similis sibi nec Isla.
Islam denique pone cum tabella,
Aut utramque putabis esse veram,
Aut utramque putabis esse pictam.

Ad velocem. XCI II.

Scribere me quereris, Velox, epigrammata longa.

Iple nihil scribis: tu breviora facis.

Ad Regulum. x C 1 v.

Cum tibi fit sophiz par fama & cura deorum,

Ingenio pietas nec minor ipsa tuo:

Ignorat meritis dare munera, qui tibi librum,

Et qui miratur, Regule, thura dari.

In Triscum. x c v.

Um te non nossem, dominum regemq; vocabas

Cùm bene te novi, jam mihi Priscus eris.

Ad Letterem. X C V I.

Ouzeunque lusi juvenis & puer quondam,

Apinasque nostras, quas nec ipse jam novi;

Male collocare si bonas voles horas.

Male collocare fi bonas voles horas Et invidebis otio tuo, lector,

A Valetiano Pollio petes Quincto, Per quem perire non licet meis nugis.

De Angulla, ad Fanstinum. XCVII.

Tos tibi vicinos, Faustine, Telesphorus hortos
Fanius, & breve rus, udaque prata tenet.

Condidit hic nata cineres, nomenque sacravit
Quod legis Antulla, dignior ipse legi;

Et Styglas aquum fuerat pater isset ad umbras:

Quod quia non licuit; vivir, ut ossa colat.

De eadem. x c v 1 11.

HOc nemus zterno cinerum sacravit honori
Fznius, & culti jugera pauca soli.

Hoc tegitur citò rapta suis Antulla sepulchro:
Hoc erit Antulla missus uterque parens.
Si cupit hunc aliquis, moneo, ne speret agellum:
Perpetuo dominis serviet iste suis.

Ad Lupercum. X C1 X. Ccurris quoties, Luperce, nobis, Vis mittam puerum, subinde dicis, Cui tradas Epigrammaton libellum, Lectum quem tibi protinus remittam ? Non eft, quod puerum, Luperce . vexes : Longum eft fi velit ad Pyrum venire, Et scalis habito tribus, sed altis. Quod quaris, propius petas licebit. Argi nempe soles subire letum: Contra Cafaris est forum caberna Scriptis postibus hinc & inde totis, Omnes ut citò perlegas Poetas : Illine me pete; nec roges Atredum, (Hoc nomen dominus gerit tabernx:) De primo dabit alterove nido Rafum pumice, purpuraque cultum. Denariis tibi quinque Martialem. Tanti non es, ais ? fapis, Luperce.

Ad Cacilianum. C.

Ui legisse satis non est epigrammata centum,

Nil illi satis est, Caciliane, mali.

M. VAL. MARTIALIS EPIGRAM MATUM

LIBER 11:

Ad Decianam.

Vid nobis, inquis, cum epistola? Parúmne tibi prastamus, si legimus epigrammata? Quid hic porrò disturus es, quod non possis versibus dicere? Video, quare Tregædi epistolam accipiant, quibus prose loqui non licet. Epigrammata Curione non egent, & contenta sunt sua, id est, malà lingua. In quacunque pagina visum est, epistolam faciunt. Noli, rogo, si tibi videtur, rem saccre ri liculam, & sogam saltanti inducere persons. Denique videru, an te delestes contra retiarium serula. Ego inter illos sideo qui protinus reclamant. Puto me hercule, Deciane, verum dicis. Quid, si scias, cam qua & quam longa epistola negotium sueris habiturus? Itaque quod exigis, siat. Debebunt tibi, si qui in hunc librum inciderino, quòd ad primam pagisnam non lassi pervonient.

Adlibram fuum. 2.

Sed quis te ferret, perlegeretve, liber?

At nune succincti que sint bona disce libelli.

Hoc primum en , brevior quod mihi charra perit.

Deinde, quod hæc una peraget librarius hora,

Nec tantum nugis serviet ifte meis. Tertia res hæc eft, quòd si cui forte legeris,

Sis licet usque malus, non odiosus eris. Te conviva leget misso quincunce; sed antè

Incipiat politus quam tepuisse calix. Ese tibi tanta cautus brevitate videris?

Hei mihi! quam multis fic quoque longus etis!

Ad Domitianum. I I.

C Reta dedit magnum, majus dedit Africa nomen, Scipio quod victor, quodque Metellus habet. NoNobilius domito tribuit Germania Rheno, Et puer hoc dignus nomine, Czfar. etas. Frater Idumzos meruit cum patre triumphos: Quz datur ex Cattis laurea, tota tua eff.

S Exte, nihil debes; nil debes, Sexte, fatemur:
Debet enim. fi quis solvere, Sexte, potest.

Ad Decianum, 1 v.

Net valeam, si non totis, Deciane, diebus,
Et tecum totis noctibus esse velim.
Sed duo sunt, qua nos distinguunt, millia palsúm:
Quatuor hac siunt, cum rediturus eam.
Sape domi non es; cum sis quoque sape, negaris:
Vel tantum caussis, vel tibi sape vacas.
Te tamen ut videam, duo millia non piget ire:
Ut te non videam, quatuor ire piget.

Ad Severum. V.

T Nunc, edere me jube libellos. Ledis vix tibi paginis duabus, Spectas ¿galox water Severe. Et longas trahis oscitationes. Hzc funt, quz relegente me folebas Raptim scribere, sed Vicellianis. Hzc funt fingula quæ finu ferebas Per convivia cuncta, per theatra. Hæc funt, aut meliora, fi qua nescis. Quid prodest mihi tam macer libellus. Nullo crassior ut sit umbilico, Si totus triduo tibi legatur? Nulquam delicit lupiniores. Lassus tam citò deficis viator? Et cum currere debeas Bovillas, Interjungere quaris ad Camænas ? I nunc, edere me jube libellos.

In Attalium. VI.

D'Eclamas belle, caussas agis, Atrale, bellé : Historias bellas, carmina bella facis. Componis belle mimos, epigrammata belle:

Bellus grammaticus, bellus es aftrologus.

Et belle cantas, & faltas, Attale, belle:

Bellus es arte lyræ, bellus es arte pilæ.

Nil bene cum facias, facis attamen omnia belle:

Vis dicam quid sis? magnus es ardelio.

Sive obscura nimis, sive Latina parúm;
Non meus est error: nocuit librarius illis,
Dum properat versus annumerare tibi.
Quòd si non illum, sed me peccasse putabis;
Tunc ego te credam cordis habere nihil.
Ista tamen mala sunt: quasi nos manisesta negemus;
Hac mala sunt: sed tu non meliora facis.

In Posthumum. VIII.

B Asia dimidio quod das mihi, Posthume, labro.

Laudo: licet demas hine quoque dimidium.

Vis dare majus adhue, & inenarrabile munus ?

Hoc tibi habe totum, Posthume, dimidium.

Ad Rusum, de Selio. 1 x.

Quòd fronte Selium nubilà videt, Ruse,
Quòd ambulator porticum terit serus,
Lugubre quiddam quòd tacet piget vultus,
Quod penè terram tangit indecens nasus,
Et dextra pectus pulsar, & comam vellit;
Non ille amici fata luget, aut fratris:
Uterque natus vivit, & precor vivat:
Salva est & uxor, sarcinxque, servique:
Nihil colonus, villicusque decoxit.
Mœroris igitur caussa que ? domi cœnat.

E sse quid boc dicam, quòd olent tua basia myr-

Quòdque tibi est nunquam non alienus odor: Hoc mihi suspessum est, quod oles bene, Posthume, semper:

Posthume, non bene olet, qui bene semper olet.

Ad Sextum. Xi.

ET judex petit, & petit patronus. Solvas censeo, Sexte, creditori.

De Selio, ad Paulinum. X I I.

Il intentatum Selius, nil linquit inausum,
Coenandum quoties jam videt esse domi.

Currit ad Europen, & te, Pauline, tuosque
Laudat Achilleos, sed fine fine, pedes.

Si nihil Kurope fecit, tum Septa petuntur, Si quid Phyllirides præstet, & Æsonides.

Hic quoq; deceptus Memphitica templa frequentar, Affidet & cathedris mæfta juvenca tuis.

Inde petit centum pendentia testa columnis : Illine Pompeii dona, nemusque duplex.

Nec Fortunati spernit, nec balnea Fausti; «
Nec Gryllitenebras, Aoliamque Lupi;

Nam thermis iterum cunctis iterumque lavatur.
Omnia cum fecit, sed renuente deo :
Lotus ad Europes tepida buxeta recurrir,

Si quis ibi serum carpat amicus iter.

Per te, perque tuam, vector lascive, puellam,

Ad cœnam Selium tu, rogo, Taure, voca.

QUòd nulli calicem tuum propinas, Humanè facis, Herme, non superbé.

In Zoilum. XIV.

Zoilus agrotat, faciunt hanc stragula sebrem ?
Si fuerit sanus, coccina quid facient ?
Quid torus à Nilo, quid sindone cinctus olenti ?
Ostendit stultas quid nis morbus opes ?
Quid tibi cum medicis ? dimitte Machaonas omneis.
Vis sieri sanus ? stragula sume mea.

In Maximum. x v.

CApto tuam, pudet heu, sed capto, Maxime, cornem:

Tu captas aliam. jam sumus ergo parer. Manè salutatum venio : tu dicetis isse Antè salutatum. jam sumus ergo pares.

B 5 :

Sum comes iple tuus, tumidique anteambulo regis : Tu comes alterius. jam lumus ergo pares. Esse sat est servum : jam nolo vicarius esse. Qui rex est, regem, Maxime, non habeat.

Ad Zoilum. XVI.

Felicem fieri credis me, Zoile, cœnâ.
Felicem cœnâ, Zoile, deinde tuâ?
Debet Aricino conviva recumbere clivo,
Quem tua felicem, Zoile, cœna facit.

De Panlla. XVII.

CArmina Paullus emit, recitat sua carmina Paullus.
Nam quod emas, possis dicere jute tuum.

B Afia das aliis; aliis das, Posthume, dextram :

Dicis, utrum mavis? elige. malo manum.

De codem. XIX.

QUid mihi vobiscum est . o Phæbe, novemque so?

Ecce nocet vati Musa jocosasuo. (tores??

Dimidio pobis dare Posshumus antè solebat

Basia; nunc labro cœpit utroque date.

De eodem .: xx.

On dicam, licèt usque me rogetis, , Quis sit Posthumus in meo libello : Non dicam. quid enim mihi necesse est. Has offendere basiationes , Quase tam bene vindicare possunt ?

In Candidum . IXI.

Sl det iniqua tibi tristem fortuna reatum;
Squallidus hærebo, pallidiorque reo.
Si jubeat patrià damnatum excedere terrà;
Per freta, per scopulos exsulis ibo comes.
Dat tibi divitias. ecquid sunt ista duorum?
Das parrem? multum est; Candide, das aliquid?
Mecum eris ergo miser: quòd si Deus ore sereno
Annuerit; felix, Candide, solus eris.

Ad Gallam. XXII.

D'As nunquam, semper promittis, Galla, roganti: Si semper fallis, jam rogo, Galla, nega.

De Navia, ad Bithynicum. XXIII.

Qu'od querulum spirat, qu'od acerbum Navia tussit,
Inque suos mittit sputa subinde sinus:

Jam te rem factam, Bithynice, credis habere?

Erras: blanditur Navia, non moritur.

De Selie: XXI V.

Audantem Selium, conz cum retia tendit, Accipe, five legas, five patronus agas.

Effecté! graviter!citò! nequiter!euge! beaté!

Hoc volui. facta est jam tibi cona, tace.

Ad Rufum. XXV.

R Vfe, vides illum subsellia prima terentem.
Cujus & hinc lucet sardonychara manus:
Quzque Tyron toties epotavere lacernz,
Et toga non tactas vincere justa nives:
Cujus olet toto pinguis coma Marceliano,
Et splendent vulso brachia trita pilo.
Non hesterna sedet lunata lingula planta;
Coccina non lasum pingit aluta pedem;
Et numerosa linum stellantem splenia frontem:
Ignoras quis sit à splenia tolle, leges.

In Cajum. XXVI.

Veua viginci sestertia fortè rogabam;

Quz vel donanti non grave munus erat.

Quippe rogabatur felix que vetus que sodalis,

Et cujus laxas arca flagellat opes.

Is mihi, dives eris, si caussas egeris, inquit.

Quod peto, da Cai; non peto consilium.

In Ponticum. XXVII.

I 's mihi cum Balbo est; tu Balbum offendere non'
vis. Pontice: cum Licine est; hic quoque magnus homo est.

Vexat.

Verat szpe meum Patrobas confinis agellum?
Contra libertum Czsaris ire rimes.
Abnegat, & retinet nostrum Laronia servum:
Respondes; orba est, dives, anus, vidua.
Non bene, crede mihi, servo servitur amico:
Sit liber, dominus qui volet esse meus.

Um fint crura tibi fimulent que cornua lune; In rhytio poteras, Phæbe, lavare pedes.

Ad Tannicum. XXIX.

Pêtere te nolim, sed nec turbare capillos:
Splendida sit nolo, sordida nolo cutis.
Nec tibi mitrarum, nec sit tibi barba reorum.
Nolo virum nimium. Pannice; nolo parúm.
Sunt tibi crura pilis, & sunt tibi pectora seris.
Horrida; sed mens est, Pannice, vulsa tibi.

In (acilianum. X X X.

QUidquid ponitur hine & inde, versis;
Mammas suminis, imbricemque porci,
Communemque duobus attagenam,
Mullum dimidium, supumque totum,
Murenzque latus, semurque pulli,
Stillantemque alica sua palumbum.
Hze cum condita sunt madente mappa,
Traduatur puero domum serenda.
Nos accumbimus otiosa turba.
Ullus si pudor est, repone cœnam:
Cras te, Czciliane, non vocavi.

Uid mihi reddat ager, quzris, Line, Nomentanus?

Hoc mihi reddit ager : te, Line, non video.

De mæcha veste. X X X I I.

Occi na famosa dozas & janthina mæcha.

Vis dare, quæ mernit, munera? mitte togam.

In Tongilium. X X X I I I.

IJ Ri Tongilius male dicitur hemitritzo. No vi hominis mores, esurit arque firit.

Subdola

Subdola tenduntur crassis modò retia turdis :
Hamus & in mullum mittitur atque lupum.
Czcuba saccentur, quzque annus coxit Opimi:
Condentur parco fusca Falerna vitro.
Omnes Congilium medici justere lavari.
O stalei, sebrem creditis esse ? gula est.

Ad Maximinam, puellam edentulam. XXXI.V. de, fi fapis, ô puella, ride, Pelignus, pato, dixerat Poeta; Sed non dixerat omnibus puellis. Verum ut dixerit omnibus puellis, Non dixit tibi, tu puella non es: Nam tres sunt tibi, Maximina, dentes; Sed plane piceique, baxeique. Quare fi speculo mihique credis, Debes non alizer timere rifum, Quam ventum Spanius, manumve Priscus Quam cretara timet Fabulla nimbum, Ceruffata timet Sabella folem. Vultus induito magis severos, Quam conjux Priami, nurufque major, Mimos ridiculi Philiftionis, Et convivia nequiora vita; Et quidquid lepida procacitate Laxat perspicuo labella risu. Te mæftz decer affidere matri, Lugentique virum, piumque fratrem; Et tantum tragicis vacare Musis. At tu, judicium fecuta noftrum, Plora, fi sapis, ô puella, plora.

Zoïle, quid solium subluto podice perdis ?
Spurcius ut fiat, Zoïle, merge caput.

In Candidum. XXXVI.

Keya olany hac funt.bac funt tua. Candide, zera,

Qua tu magniloquus nocte dieque fonas?

Te Laceda monio velat toga lota Galefo,

Yel quam seposito de grege Parma dedit.;

At me quæ passa est furiosi cornua tauri. Noluerit dici quam pila prima suam.

Misit Agenoreas Cadmi tibi terra lacernas:
Non vendes nummis coccina nostra tribus.

Tu Lybicos Indis fuspendis dentibus orbes :

Fulcitur testà fagina mensa mihi.

Immodici tibi flava tegunt chrysendeta mulii: Concolor in nostra, cammare, lance rubes.

Ex opibus tantis veteri fidoque fodali

Das nihil, & dicis, Candide, zorra' φίλως ?

In Sexium faneratorem. XXXVII.

In Sexium faneratorem. XXXVII.

Mi feu puerum, togamve pexam,
Seu tres, ut puto, quatuorve libras:
Sextus protinus ille fænerator,
Quem noîtis veterem meum fodalem,
Ne quid fortè petam, timet, cavetque;
Et fecum, fed ut audiam, fufurrat:
Septem millia debeo Secundo;
Phæbo quattuor; undecim Phileto;
Et quadrans mihi nullus est in area.
O grande ingenium mei fodalis!
Durum est, Sexte, negare, cum rogaris:
Quanto durias, antequam rogeris!

In Nevolum. XXXVIII.

Lorida per varios ut pingitur Hybla colores, Cum breve Sicaniz ver populantur apes :
Sic tua supposicis pellucent przla lacernis;
Sic micat innumeris arcula synthesibus.
Atque unam vestire tribum tua vellera possunt.
Appula non uno que grege terra tulit.
Tu spectas hyemem succincti lentus amici,
(Prò scelus!) & lateris frigora trita mei.
Quantum erat, infelix, pannis fraudare duobus,
(Quid renuis?) non te, Navole, sed tineas?

Ad Rufum. XXXIX.

CAuponem, laniumque, balneumque, Tonforem, tabulamque, calculofque,

40

Et paucos, sed ut eligam, libellos; Vnum non nimiùm rudem sodalem : Hæe præsta mihi, Ruse, vel Bitonti, Et thermas tibi habe Neronianas.

Ad Maximum. X L.

V Is fieri liber? mentiris, Maxime; non vis;
Sed fieri si vis, hac ratione potes.
Liber eris, cœnare foris si, Maxime, nolis:
Veientana tuam si domat uva sitim;
Si ridere potes miseri chrysendeta Cinnz:
Contentus nostra si potes esse togà.
Hac tibi si vis est, si mentis tanta potestas,
Liberior Partho vivere rege potes.

Ad Sextum: XLI.

VIs te, Sexte, coli: volebam amare: Parendum est tibi; quod jubes, coleris. Sed si te colo, Sexte, non amabo.

In fictum divitem. XLII.

He, quem videris gressibus vagis lentum,
Amerhystinatus media qui tecat septa;
Quem non lacernis Publius meus vincit,
Non ipse Codrus alpha penulatorum;
Quem grex togatus sequitur & capillatus,
Recentque sella linteisque lorisque;
Oppigneravit Claudii modò ad mensam
Vix octo nummis annulum, unde cœnaret.

In Zeilum. XIIII.

PExatus pulchrè rides mez, Zoile, trita.

Sunt bze trita quidem. Zoile; sed mea sunt.

De exenatione Cafaris, que appellatur.
Mica. XIIV-

Mica vecor. quid sim, cernis : cœnatio parva.

Ex me Cæsareum prospicis, ecce, tholum.

Frange toros; pete vina; rosas cape; tingere nardo:

Jpse jubet mortis te meminisse Deus.

Zn.

In Laurum, XIV.

D'um modò caussidicum, dum te modò thetora

Et non decernis, Laure, quid esse velis; Peleos, & Priami transit, vel Nestoris atas;

Et fuerat ferum jam tibi definere.

Incipe, tres uno perierunt rhetores anno, Si quid habes animi, si quid in arte vales.

Si schola damnatur; fora litibus omnia fervent à Ipse potest fieri Marsya caussidieus.

Eja age, rumpe moras ; quò te spectabimus usque?

Dum, quid sis, dubitas, jam potes esse nihil.

In Saletanum. X L V 1.

CUr tristiorem cernimus Saletanum?
An caussa levis est? extuli, inquis, uxorem;
O grande fati crimen! ò gravem casum!
Illa, illa dives mortua est Secundilla,
Centena decies quæ tibi dedit dotis?
Nollem accidisset hoc tibi, Saletane.

In Lalagen. XLVII.

UNus de toto peccaverat orbe comarum
Annulus, incertà non bene fixus acu.
Hoc facinus Lalage speculo, quo viderat, ulta est;
Et cecidit sestis ista Plecusa comis.
Define jam, Lalage, tristes ornare capillos,
Tangat & infanum nulla puella caput.
Hoc salamataira notet, vel sava novacula nudet,
Vt digna speculo siat imago tuo.

In Tosthumum. XLVIII.

Ocurris quocunq; loco mihi, Posthume, clamas Protinus, & prima est hac tua vox. Quid agis? Hoc, si me decies una conveneris hora, Dicis. habes, puto, tu, Posthume, nil quod agas.

Ad Olum. XLIX.

Q vod te nomine jam tuo faluto, Quem regem & dominum priùs vocabam, Ne me dixeris esse contumacem :
Totis pilea sarcinis redemi.
Reges & dominos habere debet,
Qui se non haber, atque concupiscit
Quod reges dominique concupiscunt;
Servum si potes, Ole, non habere;
Et regem potes, Ole, non habere.

In Classieum. 1.

Invitum cœnare foris te, Classice, dicis.

Si non mentiris. Classice, dispeream.

Ipse quoque ad cœnam gaudebat Apicius ire;
Cùm cœnaret, erat tristior ille, domi.

Si tamen invitus vadis, cur, Classice, vadis?,
Cogor, ais. verum est: cogitur & Selius.

En rogat ad cœnam Melior te, Classice, restam.

Grandia verba ubi sunt? si vir es. ecce, nega.

Ad Cacilianum. LI.

CAndidius nihil est te, Czciliane, (notavi,)
Si quando ex nostris disticha pauca legis.
Protinus aut Marsi recitas, aut scripta Catulli.
Hzc mihi das, tanquam deteriora legas,
Vt collata magis placeant mea ? credimus illudi.
Malo tamen recites, Czciliane, tuz.

De Saufello, ad Maternum. LIT.

Cinctum togatis post & antè Saufellum, Quantà reduci Regulus solet turbà, Ad alta tonsum templa cum reum misit, Materne, cernis ? invidere nolito; Comitatus iste sit, precor, tuus nunquam. Hos illi amicos & greges togatorum Fusciculenus præstat, & Faventinus.

De Leone. LIII.

VErbera securi solitus leo ferre magistri, Insertamque pati blandus in ora manum, Dedidicit pacem subitò feritate reversà, Quanta nec in Libycis debuit esse jugis;

Name.

Nam duo de tenera puerilia corpora turba, Sanguineam raftris quæ renovabat humum, Sævus & infelix furiali dente peremit. Martia non vidit majus arena nefas. Exclamare libet; crudelis, perfide, prædo, A noftra pueris parcere disce lupa.

De Mario. 11 v.

A Rgenti libras Marius tibi quinque reliquit.

Cui nihil ipse dabas, is tibi verba dedit.

Ad Cosconium. 1v.

Cosconi, qui longa putas epigrammata nostra,
Vrilis ungendis axibus esse potes.

Hae tu credideris longum ratione colossum,
Et puerum Bruti dixeris esse brevem.

Disce, quod ignoras: Marsi, dostique Pedonis
Szpeduplex unum pagina trastat opus.

Non funt longa, quibus nihil est quod demere poffis:
Sed tu, Cosconi, disticha longa facis.

Ad Cacilianum. LV 1.

Stivo serves ubi piscem tempore, quaris ?

In thermis serva, Caciliane, tuis.

Ad Nasicam LVI I.

Nvitas tunc me, cum scis, Nasica, vocatum:

Excusatum habeas me, rogo; cœno domi.

De Fannio. LIX.

Hostem cum sugeret, se Fannius ipse peremit.

Hic (rogo) non furor est, ne moriare, mori?

Ad Zoilum. L 1 x.

Axior hexaphoris tua sit lectica licebit;

Dum tamen hze tua sit, Zoile, sandapila.

Ad Tenticum. 1 x.

A Bleiss servum quid fingis, Pontice, lingua?

Nescis tu populum, quod tacet ille, loqui?

Ad amicum. LXI.

Imine clausa levi nivez custodia coctus:

Hze tibi Saturni tempore munus crit.

Dona-

EVIGRANNAT. LIB. II.

Dona quòd æstatis misi tibi mense Decembri; Si quereris, rasam tu mihi mitte togam;

Ad Classicum. 1XII.

Quòd nec carmine glorior supino,
Nec retro lego Sotaden cinzdum;
Nusquam Grzeula quòd recantat Echo,
Nec dictat mihi luculentus Atris
Mollem debilitate Galliambon;
Non sum, Classice, tam malus poëta;
Quid si per graciles vias petauri
Invitum jubeas subire Ladam?
Turpe est difficiles habere nugas,
Et stultus labor est ineptiarum.
Scribat carmina circulis Palamon;
Me ratis juvat auribus placere.

In Mamercum. LXII-II.

Il recitas, & vis. Mamerce, poëta videri.

Quidquid vis, esto, dummodo nil recites.

In Gaurum. LXIV.

QUòd nimio gaudes noctem producere vino,
Ignosco; vitium, Gaure, Catonis habes.
Carmina quòd scribis Musis & Apolline nullo,
Laudari debes; hoc Eiceronis habes.
Quòd vomis, Antoni; quod luxuriaris, Apici.
Quod scres, vitium dic mibi cujus habes?

Ad Quinffilianum. LXV.

QUinctiliane, vagz moderator summe juventz,
Gioria Romanz, Quinctiliane, togz;
Vivere quòd propero pauper, nec inutilis annis,
Da veniam: properat vivere nemo satis.
Differat hoc, patrios optat qui vincere census,
Atriaque immodicis arctat imaginibus.
Me focus, & nigros non indignantia sumos
Tecta juvant, & fons vivus, & herba rudis.
Sit mihi verna satur, sit non doctissima conjux;
Sit nox cum somno, sit sine lite dies.

44 M. VAL. MART. EPIGR. LIB. II.
Petit poëta à Cafare jus trium liberorum. LXVI.

R Erum certa salus, terrarum gloria, Casar, Sospite que magnos credimus esse deos; Si sestinatis toties tibi lecta libellis

Detinuere oculos carmina nostra tuos; Quod fortuna vetat sieri, permitte videri, Natorum genitor credar ut esse trium. Hze, si displicui, suerint solatia nobis: Hze fuerint nobis przmia, si placui.

Decodem ad uxorem. LXVII

Atorum mihi jus trium roganti, Musarum pretium dedit mearum Solus qui poterat. valebis uxor. Non debet domini perire munus.

Ad Regulum. LXVIII.

PRimus ubi est, inquis, cùm sit liber iste secundus?

Quid faciam, si plus ille pudoris habet?

Tu tamen hune sieri si mavis, Regule, primum;

Vaum de titulo tollere jota potes.

M. VAL. MARTIALIS EPIGRAMMATUM

LIBER III.

Ad Letterem. I.

Lom basi Octibi, quidquid id est longinquis mittit ab oris 109 Gallia Romanz nomine dicta togz. Hunc legis. & laudas librum fortasse priorem-Plus sanè placeat, dominà qui natus in urbe est: Debet enim Gallum vincere verna liber. Roma natuy

Ad librum fuum. I I.

Vjus vis fieri, libelle, munus ? Festina tibi vindicem parare, Ne nigram cito raptus in culinam Cordyllas madida tegas papyro, Vel thuris, piperisque fis cucullus. Faustini fugis in finum ? sapisti. Cedro nune licet ambules perunctus Et frontis gemino decens honore Pictis luxurieris umbilicis: Et te purpura delicata velet, Et cocco rubeat superbus index. Illo vindice nec Probum timeto.

Ad eundem. 111.

Omam vade, liber. fi, veneris unde, requiret Amiliz dices de regione viz. Si, quibus in terris, qua fimus in urbe.rogabit : Corneli referas me, licet, esse foro. Cur absim, quæret : breviter tu multa fatere; Non poterat vanz tædia ferre togz. Si, quando veniet? dicet : responde, Poëta Exierat, veniet cum citharcedus erit.

Adeundem. I v.

Vis commendari fine me cursurus in Urbema, Parve liber, multis ? an satis unus erit ? Unus erit (mihi crede) satis, cui non eris hospes, Julius, affiduum nomen in ore meo.

Protinus hunc primi quæres in limine tecti :

Quos tenuit Daphnis, nunc tenet ille, Lares. Est illi conjux, quz te manibusque finuque

Excipiet, vel fi pulverulentus eas.

Mos tu seu pariter, sive hane, illumve priorem Videris, hoe dices; Marcus avere jubet.

Hoe saris est. alios commender epistola. peccat ?
Qui commendandum se putat esse suis amiris

In mulierem deformem. v.

Pormosam faciem nigro velamine celas:
Sed non formoso corpore lædis aquas.
Ipsam crede deam verbis tibi dicere nostris;
Aut aperi faciem, vel tunicata lava.

Ad Marcellinum. vi.

Libat florentes hæc tibi prima genas.

Magna licèt dederis jucundæ munera vitæ,

Plus nunquam patri præstitit illa dies.

De fportula. VII.

Canteambulonis congiarium lassi,
Quos dividebat balneator elixus.
Quid cogitatis, ò sames amicorum?
Regis superbi sportulz recesserunt.
Nihil stropharum est: jam salarium dandum est.

fundant la Quintum. VIII.

THaida Quinctus amat. quam Thaida? Thaida Infcam. Vuum ogulum Thais non habet, ille duos. In Cinnam. IX.

Variculos in me narratur seribere Cinna.
Non scribit, cujus carmina nemo legit.

In Thilomufum. X.

Constituit, Philomuse, pater tibi millia bina
Menstrua, perque omnes præstitit illa dies,
Luxuriam premeret sum crastina semper egestas,
Et vitiis essent danda diurna tuis.
Idem te moriens hæredem ex asse reliquit:
Exhæredavit, te, Philomuse, pater.

In Fabullum. XI.

U Nguentum (fateor) bonum dedisti Convivis, heré; sed nihil scidisti-Res falsa est bene olere, & esurire. Qui non cœnat & ungitur, Fabulle, Hic verè mihi mortuus videtur.

In Naviam. XII.

Dym non vis leporem, dum non vis carpere mullum, It plus qu'am patri, Navia, parcis apro: Accufas, rumpisque coquum, tanquam omnia cruda

Attulerit. nunquam fic ego crudus ero. prede ftop

In Tuccium, de Sportula. X 111.

R Omam petebat esuritor Tuccius, Profectus ex Hispania. Occurrit illi spottularum fabula: A ponte rediit Milvio.

De Codro. XI V.

D'un fit tam pauper. quomodo? czeus amat.

In cerdonem munerarum. XV.

D'As gladiatores, sutorum regule, cerdo,
Quodque tibi tribuit subula, sica rapit,
Ebrius es: nec enim saceres id sobrius unquam,
Vt velles corio ludere, cerdo, tuo.

dans q ladia fors on the x9 Lu-

Tuggi Gris of Codes militared momento

Lusisti, satis est. sed te mihi crede, memento Nunc in pellicula, cerdo, tenere tua.

In Sabidum. XVI.

Circumlara diu mensis scriblira secundis,
Vrebat nimio seva calore manus.
Sed magis ardebat Sabidi gula: protinus ergo
Sufflavit buccis terque quaterque suis.
Illa quidem tepuit, digitosque admittere visa est;
Sed nemo potuit tangere: merda fuit.

Perfrixisse tuas questa est præsatio sauces.

Cum te excusaris, Maxime, quid tecitas é

De vipera in ore ursa. X v i 11.

PRoxima centenis oftenditur Vrsa columnis,
Exornant ficta quà Platanona fera.
Hujus dum patulos alludens tentat hiatus
Pulcher Hylas, teneram mersit in ore manum;
Vipera sed exco scelerata latebat in ore,
Vivebatque animà deteriore fera.
Non sentit puer esse dolos, nisi dente recepto
Dum perit. O facinus, falsa quod ursa suit;

De Canio. XIX. Mc, Musa, quid agat Canius meus Rufus? Veramne chartis tradit ille victuris Legenda temporum acta Claudianorum ? An que Neroni fallus adftruit feriptor ? An zmulatur improbi jocus Phadri ? Lascivus elegis, an severus herois? An in cothurnis horridus Sophocleis & An otiofus in schola poëtarum Lepôre tinctos Attico fales narrat? Hinc fi recessit, porticum terit templi? An Spatia carpit lentus Argonautarum An delicatæ Sole rurfus Europæ Inter tepentes post meridiem buxos Sedet, ambulatve liber acribus curis à Titine thermis, an layatur Agrippe &

An impudici balneo Tigillini?
An rure Tullî fruitur, arque Lucani?
An Pollionis dulce currit ad quartum?
An zstuantes jam profectus ad Baias
r'iger Lucrino naviculatur in stagno?
Vis scire quid agat Canius tuus? ridet.

In crudeleys dominum. XX.

PRoscriptum famulus servavie fronte notatus: Non fuit hæc domini vita, sed invidia.

De Apicio. XXI.

DEderas, Apici, bis trecenties ventri, Sed adhuc supererat centies tibi laxum. Hoc tu gravatus, ne famam & sitim ferres, Summa venenum potione duxisti. Nil est, Apici, tibi gulosius factum.

In invitatorem. XXII.

O Mnia cum retro pueris obsonia tradas :
Cur non mensa tibi ponitur à pedibus ?

Ad Fauftinum. XXIII.

SI temperari balneum cupis fervens.
Faustine, quod vix Julianus intraret:
Roga, lavet uti, rhetorem Sabinéum.
Neronianas is refrigerat thermas.

In Candidum. XXIV.

PRadia solus habes, & solus, Candide, nummos:
Aurea solus habes, myrrbina solus habes;
Massica solus habes, & Opimi Cacuba solus:
Et cor solus habes, solus & ingenium:
Omnia solus habes; hoc me putà velle negare:
Uxorem sed habes, Candide, cum populo.

In Gallism, XXY.

I Unquam me revocas, venias cum sepe vocatus:
Ignosco, nullum si modò, Galle, vocas.
Invitas alios: vitium est utriusque, quod? inquis.
Et mihi cor non est; nec tibi, Galle, puto.

An impudici balneo Tigillini?
An rure Tullî fruitur, arque Lucani?
An Pollionis dulce currir ad quartum?
An æstuantes jam profectus ad Baias
Piger Luctino naviculatur in stagno?
Vis scire quid agat Canius tuus? ridet.

In crudeleys dominum. XX.

PRoscriptum famulus servavie fronte notatus: Non fuit hæc domini vita, sed invidia.

De Apicio. XXI.

DEderas, Apici, bis trecenties ventri,
Sed adhuc supererat centies tibi laxum.
Hoc tu gravatus. ne famam & sitim ferres,
Summa venenum potione duxisti.
Nil est, Apici, tibi gulosius factum.

In invitatorem. XXII.

O Mnia cum retro pueris obsonia tradas :
Cur non mensa tibi ponitur à pedibus ?

Ad Fauftinum. XXIII.

SI temperari balneum cupis fervens.
Faustine, quod vix Julianus intraret:
Roga, lavet uti, rhetorem Sabinéum.
Neronianas is refrigerat thermas.

In Candidum. XXIV.

Pradia folus habes, & folus, Candide, nummos:
Aurea folus habes, myrrbina folus habes:
Maffica folus habes, & Opimi Cacuba folus:
Et cor folus habes, folus & ingenium:
Omnia folus habes: hoc me putà velle negare:
Uxorem fed habes, Candide, cum populo.

In Gallism, XXY.

I Unquam me revocas, venias cum sæpe vocatus:
Ignosco, nullum si modò, Galle, vocas.
Invitas alios: vitium est utriusque. quod? inquis.
Et mihi cor non est; nec tibi, Galle, puto.

In Nefterem. XXVI.

A Uriculam Mario graviter miraris olere?
Tu facis hoc: garris, Nestor, in auriculam.

In Zoilum. XXVII.

HAs, cum gemina compede, dedicat catenas, Saturne, tibi Zoïlus, annulos priores.

Ad Gargilianum. XXVIII.

S Portula nulla datur; gratis conviva recumbis:
Die mihi, quid Roma, Gargiliane, facis?
Cum ratione licet dicas te vivere summa:

Ad Rufinum. XXIX.

SUnt tibi, confiteor, diffusi jugera campi,
Urbanique tenent prædia multa Lares:
Et servit dominæ numerosus debitor arcæ,
Sustentatque tuas aurea mensa dapes.
Fastidire tamen noli, Rusine, minores.
Plus habuit Didymus; plus Philomelus habet.

De Tiscibus sculptis. x x x.
A Rtis Phidiacz toreuma clarum,
Pisces adspicis : adde aquam, natabunt.

In Fabianum. XXXI.

Oud novus & nuper factus tibi præstat amicus,
Hoc præstare jubes me, Fabiane, tibi.
Horridus ut primo semper te mane salutem,
Per mediumque trahat me tua sella lutum:
Lassus in thermas decima, vel serius, hora
Te sequar Agrippæ, cum laver ipse Titi.
Hoc per triginta merui, Fabiane, Decembres,
Vt sim tiro tuæ semper amicitiæ?
Hoc merui, Fabiane, toga, tritaque, meaque,
Vt nondum credas me meruisse rudem?

In irafcentes amicos. XXXII.

TRasci tantum felices nostis amici.
Non belle facitis : sed juvat hoc facere.

Ad Sextum. XXXIII.

Our te caussa trahit, vel quæ siducia Romam,
Sexte? quid aut speras, aut petis inde? refer.
Caussas, inquis, agam Cicerone disertius ipso,
Atque ern in triplici par mihi nemo foro.
Egit Atestinus caussas, & Caius: utrumque
Nôras: sed neutri pensio tota suit.
Si nihil hinc veniet; pangentur carmina nobis:
Audieris, dices esse Maronis opus.
Insanis: omnes gelidis quicumque lacernis
Sunt tibi; Nasones, Virgiliosque vides.
Atria magna colam. vix treis, aut quatuor ista
Res aluit: pallet cætera turba fame.
Quid faciam? suade: nam certum est vivere Roma.

In Thelefinum. XXXI V.

Si bonus es, casu vivere, Sexte, potes.

M Vtua quòd nobis ter quinquagena dedisti Ex opibus tantis, quas gravis arca premit; Esse tibi magnus, Thelesine, videris amicus. Tu magnus, quòd das ? immo ego, quòd recipis.

Delacerta celata. XXXV.

Nierta phialz Mentoris manu duca Lacerta vivit, & timetur argentum.

In Pollam. XXXVI.

S'Impliciter pateat vitium fortaffe pufillum:
Quod tegitur, majus creditur esse malum.

In Lentinum. XXXVII.

Mentiris juvenem tinctis, Lentine, capillis;
Tam subitò corvus, qui modò cygnus eras.
Non omnes fallis. scit te Proserpina canum:
Personam capiti detrahet illa tuo.

Ad Ligurinum. XXXVIII.

Occurrit tibi nemo quòd libenter; Quòd quacumque venis, fuga est, & ingens Circa te, Ligurine, solitudo;

G 2

Quid sit scire cupis? nimis Poëta es.

Hoc valde vitium periculosum est.

Non tigris catulis citata raptis,

Non dipsas medio perusta Sole,

Nec sic scorpius improbus timetur.

Nam tantos, rogo, quis ferat labores?

Et stanti legis, & legis sedenti:

Currenti legis, & legis studenti.

In thermas sugio; sonas ad aurem.

Piscipam peto; non licet natare.

Ad cœnam propero; tenes euntem.

Ad cœnam venio; sugas sedentem.

Lassus dormio; suscitas jacentem.

Vis, quantum facias mali, videre?

Vir justus, probus, innocens timeris.

De codem. XXXIX.

L'Ignoro: fugimus nos, Ligurine, tuam.
Illa quidem lauta est, dapibusque instructa superbis:
Sed nihil omnino, te recitante, placet.
Nolo mihi ponas rhombum, mullumve bilibrem:
Nec volo boletos, ostrea nolo: tace.

Ad Candidsm. x L.

Non eo, libertum sed tibi mitto meum.

Non eo, libertum sed tibi mitto meum.

Non est, inquis, idem. multò plus esse probabo.

Vix ego lecticam subsequor; ille feret.

In turbam incideris; cunctos umbone repellet:

Invalidum est nobis, ingenuumque latus.

Quidlibet in caussis narraveris; ipse tacebo:

At tibi tergeminum mugiet ille sophos.

Lis erit; ingenti faciet convicia voce;

Esse pudor vetuit fortia verba mihi.

Ergo nihil nobis, inquis, præstabis amicus?

Quidquid libertus, Candide, non poterit.

De Baffe. XL 1.

C Apena grandi porta quà pluit guttà, Phrygiæque matris Almo quà lavat ferrum, Horatiorum quà viret facer campus,
Et quà pufilli fervet Herculis fanum,
Faustine, plena Bassus ibat in rheda,
Omnes beati copias trahens ruris.
Illic videres frutice nobili caules,
Et utrumque porrum, sessiles que lastucas,
Pigroque ventri non inutiles betas:
Illic coronam pinguibus gravem turdis,
Leporemque lassum Gallici canis dente.
Nondumque vistà lasteum fabà porcum.
Nec feriatus ibat ante carrucam,
Sed tuta seno cursor ova portabat.
Urbem petebat Bassus è imò rus ibat.

De Ollo. XLII.

PAuperis exstruxit cellam, sed vendidit Ollus Prædia: nune cellam pauperis Ollus habet.

V Eientana mihi misces, tu Massica potas:
Olfacere hac malo pocula, quam bibere.

In Ligarinum. XLIV.

Verticulos recites ut, Ligurine, tuos.

Depolui soleas. affertur protinus ingens
Inter lactucas, oxygarumque liber.

Alter perlegitur, dum fercula prima morantur:
Tertius est, nec adhuc mensa secunda venit.

Et quartum recitas, & quindum denique librum.
Putidus est, toties si mihi ponis aprum.

Quòd si non scombris scelerata poë mata donas:
Cœnabis solus jam, Ligurine, domi.

Ad Tongiltanum. X L V.

E Mpta domus fuerat tibi, Tongiliane, ducenis :
Abstulit hane nimium casus in urbe frequens
Collatum est decies, rogo, non potes ipse videri
Incendisse tuam, Tongiliane, domum?

In Gelliam. XIVI.

Ovod quacumque venis, Cosmum migrare puta-Et fluere excusso cinnama fusa vitro: (mus: Noso peregrinis placeas tibi. Gellia, nugis: Scis, puto, posse meum sic bene olere canem.

De cifterna Ravennate. X L V I I.

SIt cifterna mihi,quam vinca, malo Ravenna: Cum possim multò vendere pluris aquem.

De Campone. XIVIII.

Callidus imposuir nuper mihi caupo Ravennz; Cum peterem mixtum, vendidit ille merum.

De ville Fauftini, ad Baffum. X LI X.

D Aiana noftri villa, Baffe, Fauftini, D Non otiofis ordinata myrtetis, Viduaque platano, tonfilique buxero · Ingrata lati fpatia detinet campi : Sed rure vero barbaroque lætatur. Hic farta premitur angulo Ceres omni, Et multa fragrat tefta lenibus autumnis. Hic pod Novembres, imminente jam bruma, Seras putator horridus refert uvas. Truces in alta valle mugiant tauti. Vitulusque inermi fronte prurit in pugnam. Vagatur omnis turba fordida cortis; Arguitus anser, gemmeique pavones, Nomenque debet que rubentibus pennis, Et picta perdix, Numidiczque guttatz, Et impiorum phasiana Colchorum. Rhodias superbi fæminas premunt galli; Sonantque turres plaufibus columbarum; Gemit hine palumbus, inde cereus turtur. Avidi sequentur villicz finum porci? Matremque plenam mollis agnus exspectat. Cingunt serenum lactei focum verna, Et larga festos lucet ad Lares sylva. Non legnis albo pallet otio caupo; Nec perdit oleum lubricus palaftrita :

Cur

Sed tendit avidis rece subdolum turdis. Tremulave captum linea trahit piscem, Aut impeditam cassibus refert damam. Exercet hilares facilis hortus urbanos, Et azdagogo non jubente lascivi Parere gaudent villico capillati; Et delicatus opere fruitur eunuchus. Nec venit inanis rufticus salutator; Fertille ceris cana cum fuis mella, Metamque lactis Saffinate de fylva. Somnicule sos ille prorigit glires; Hie vagientem matris hispidz fætum; Alius coactos non amare capones. Et dona matrum vimine offerunt texto Grandes proborum virgines colonorum. Facto vocatur lærus opere vicinus, Nec avara servat crastinas dapes mensa: Vescuntur omnes, ebrioque non novit Satur minifter invidere conviva. At tu fub urbe possides famem mundam, Et turre ab alta prospicis meras laurus, Furem Priapo non timente securus : Et vinitorem farre pascis urbano, Pictamque porras otiofus ad villam Olus, eva, pullos, poma, caseum, mustum. Rus hoc vocari debet, an domus longe?

De muneribus gladiateriis. L.

SUtor cerdo dedit tibi, culta Bononia, munus.
Fullo dedit Mutinz: nunc ubi caupo dabit ?

In Tonticum. Li.

Um vocor ad ecenam, non jam venalis, ut antè,
Cur mihi non eadem, que tibi, coena datur?

Oftrea tu sumis stagno saturata Lucrino;
Sumitur inciso mytilus ore mihi.
Sunt tibi boleti; fungos ego sumo suillos.
Res tibi cum rhombo est; at mihi cum sparulo.
Cereus immodicis turtur te clunibus implet;
Ponitur in cavea mortua pica mihi.

non offel noby que ming demeto.

Cur fine te cono, cam tecum, Pontice, conem ?
Sportula quod non est, profit : edamus idem.

In Cinnam. LII.

E sie nibil dieis, quidquid petis, improbe Cinna. Si nil Cinna petis; nil tibi, Cinna, nego.

In Quindum. LIII.

CEntenis quòd emis pueros, & sepe ducenis:
Quòd sub rege Numa condita vina bibis:
Quòd constat decies tibi non speciosa supellex:
Libra quòd argenti millia quinque rapit:
Aurea quod fundi pretio carruca paratur:
Quòd pluris mula est, quàm domus empta tibi:
Hac animo credis magno te, Quincte, parare?
Falleris. hac animus, Quincte, pusillus emit.

In Cotilum. LIV.

Corile, bellus homo es: dicunt hoc, Cotile, multi.
Audio: sed quid sit, dic mihi, bellus homo.
Bellus homo est, siexos qui digerit ordine crines:
Balsama qui semper, cinnama semper olet:
Cantica qui Nili, qui Gaditana susurrat:
Qui movet in varios brachia volsa modos:
Inter semineas totà qui luce cathedras
Desidet, atque aliqua semper in aure sonat:
Qui legit hine illine missas, scribitque tabellas:
Pallia vicini qui resugit cubiti:
Qui scit, quam quis amet: qui per convivia currit:
Hirpini veteres qui bene novit avos.
Quid narras? hoc est, hoc est homo, Cotile, bellus:
Res pratticosa est, Cotile, bellus homo.

Ad Casianam. LV.

Strenas, hilarem navigantium pænam,
Blandasque mortes, gaudiumque crudele,
Quas nemo quondam deserebat auditas,
Fallax Ulysses dicitur reliquisse.
Non miror: illud, Cassiane, mirarer,
Sifabulantem Canium reliquisset.

Ad Diadumenum. LVI.

OUod spirat tenera malum mordente puella: Quod de Corycio que venit aura croco: Vinea quod primis floret cum cana racemis: Gramina quod redolent, que modò carpfit ovis : Quod myrtus, quod messor Arabs, quod succina trita: Pallidus Eoo thure quod ignis olet : Gleba quod aftivo levicer cum spargitur imbre: Quod madidis nardo sparsa corona comis:

Hoc deprompta tuis loculis munuscula fragant. Quid fi dona dares magna, fine invidia?

In M. Antonium.

DAr scelus admisit Phariis Antonius armis : datori Abscidit vultus ensis uterque sacros. Care rolloc tibi, Roma, caput, cum loquereris, erat. Antoni tamen eft pejor, quam cauffa Pothini : goling vin Hie facinus domino præstitit; ille fibi. Derfarn in n

De pigris nautis. LVIII.

Effatis pueri, nibilque moftis, Vatreno, Eridanoque pigriores: Quorum per vada tarda navigantes, Lentos tingitis ad celeulma remos. Jam prono Phaethonte Sudat Athon, Exarsitque dies, & hora lassos Interjungit equos meridiana. At vos tam placidas vagi per undas Tutz luditis otium carinz. Non nautas puto vos, fed Argonautas.

In Gargilianum. LIX.

Osilothro faciem lavas, & dropace calvam. Nunquid tonforem, Gargiliane, times? Quid facient ungues? nam certe non potes illos Refina, Veneto nec resecure luto. & Soder & m Define, fi pudor eft, mileram traducere calyam ; Hoc fieri porco, Gargiliane, foler.

In Batieum. Lx.

Nec lepus est unquam, nec tibi gratus aper-Nec te liba juvant, nec secta quadra placenta;

Nec Libye mittit, nec tibi Phass aves. Capparin, & puri cepas alece natantes,

Et pulpam dubio de petasone voras. Pt mi pulo. Teque juvant gerres, & pelle melandrya canà:

PRefinara binis vina, Falerna fugis.

Nescio quod stomachi vitium secretius esse pulvida Suspicer. ut quid enim, Bætice, saprofagis ?

Minxisti currente semel, Paulline, carina.

Meiere vis iterum ? jam Palinurus eris.

In Zoilum. LXII.

Onviva quisquis Zoii potest elle, Summænianas coener inter uxores. Curtaque Ledz sobrius bibat tefta. Hocest: levius, puriusque contendo. l'acet occupato galbanatus in lecto: Cubitisque trudit hinc & inde convivas, Effultus oftro, sericisque pulvinis. Propè ftat minifter, suggeritque ructanti Pinnas rubentes, cuspidesque lentisci; Et aftuanti tenue ventilat frigus, Fugarque muscas myrtea puer virga. At iple retro flexus ad pedum turbam, Inter catellas anseium exta lambentes Partitur apri glandulas palæftritis. Ligurumque nobis faxa cum ministrentut, Vel cocta fumis musta Massilitanis: Opimianum morionibus nectar Cryftallinisque myrrhinisque propinat. Et Cosmianis iple fusus ampullis, Non erubescit murice aureo nobis tone ha muren Dividere moche pauperis capillare. ung on to Septunce multo deinde perditus flertit: Nos accubamus, &, filentium ronchis Prx-

59.

Præstare justi, nutibus propinamus. mollij zoihi Hos Malchionis patimur improbi fastus. a u da oxoj

Ad Thabum. LXIII.

U Tere lastucis, & mollibus utere malvis: Nam faciem, durum, Phœbe, cacantis habes...

In Vetufillam. LXIV.

Um tibi trecenti consules, Vetustilla, Et tres capilli quatuorque fint dentes, Pectus cicadz, crulculumque formicz : Rugosiorem cum geras stola frontem, Et araneagum cassibus pares mammas : Cum comparata rictibus tuis ora Niliacus habeat crocodilus angusta. Meliusque ranz garriant Ravennates; Et Adrianus dulciùs culex cantet, Videafque quantum noctuz vident mane, Et illud oleas, quod viri capellarum : Cùm bruma mensem sit tibi per Augustum. Regelare nec te pestilentià possit : Audes ducentas nuptum ire post mortes, Virumque demens cineribus tuis quaris. Quis conjugem, quis te vocabit uxorem. Philomelus aviam quam vocaverat nuper ? Sternatur à Coricle clinico lectus, Thalassionem qui tuum decet solus, Vitorque tedas praferat nova nupta.

In Rufum. LXV.

E Sie negas cocum leporem, poscisque flagella.

Mavis, Rufe, coquum stindere, quam leporem.

In Navolum. LXVI.

Vmquam dicis ave, sed reddis, Navole, semper:
Quod prior & corvus dicere sape solet.
Cur hoc exspectas à me rogo, Navole, dicas:
Nam puto nec melior. Navole, nec prior es.
Pramia laudato tribuit mihi Casar uterque,
Natorumque dedit jura paterna trium.

60 M. VAL. MART. EPIG. LIB. III.

Ore legor multo, notumque per oppida nomen
Non exspectato dat mihi sama rogo.
Est & in hoc aliquid: vidit me Roma tribunum;
Et sedeo quà te suscitat Oceanus.
Quot mihi Casareo sacti sunt munere cives,
Nec samulos totidem suspicor esse tibi.

Ad cerdonem. IXVII.

Rasci nostro non debes, cerdo, libello.

Ars tua, non vita est carmine læsa meo.

Innocuos permitte sales, cur ludere nobis

Non liceat, licuit si jugulate tibi?

Oursorem sextà tibi, Ruse, remissimus horà,
Carmina quem madidum nostra tulisse reor;
Imbribus immodicis cœlum nam fortè ruebat.
Non aliter mitti debuit iste liber.

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATUM

LIBER IV.

De natali Domitiani. 1.

C Afaris alma dies, & luce facratior illà,
Confcia Diazum qua tulit Ida Jovem,
Longa precor, Pylioque veni numerofior zvo,
Semper & hoc vultu, vel meliore nite.
Hic colat Albano Tritonida cultus in auro,
Perque manus tantas plurima quercus eat.
Hic colat ingenti redeuntia fecula lustro,
Et qua Romuleus facra Terentus habet.
Magna quidem, superi, petimus, sed debita terris.
Pro tanto qua sunt improba vota deo?

De Horatio. I I.

S Pectabat modò folus inter omnes
Nigris munus Horatius lacernis,
Cùm plebs,& minor ordo, maximusque
Sancto cum duce candidus sederet.
Toto nix cecidit repente cœlo:
Albis spectat Horatius lacernis.

De nivibus. 111.

A Dipice quam denium tacitarum vellus aquarum
Defluat in vultus Cziaris, inque finus.
Indulget tamen ille Jovi, neo vertice moto
Concretas pigto frigore ridet aquas,
Sidus Hyporborei folitus lassare Bootz,
Et madidis Helicen dissimulare comis.
Qui ficcis lascivit aquis, & ab zthere ludit,
Sulpicor has pueri Czsaris esse nives.

In Bassam. I V.

QUod ficez redolet palus lacunz, Crudatum nebulz quod Albulatum, Pifeinz yetus aura quod marinz, Lassi Bardiacus quod evocati,
Quod bis murice vellus inquinatum,
Quod jejunia sabbatariorum,
Mœstorum quod anhelitus reorum,
Quod spurez moriens sucerna tedz,
Quod ceromata face de Sabina,
Quod vulpis suga, viperz cubile,
Mallem, quam quod oles, olere Bassa.

Ad Fabianum. V.

Virbonus & pauper, linguaque & pectore verus;
Quid tibi vis? urbem qui. Fabiane, petis?
Qui nec leno potes, nec commessator haberi,
Nec pavidos tristi voce citare reos;
Vendere nec vanos circa pallatia fumos;
Plaudere nec Cano, plaudere nec Glaphyro.
Vnde miser vives? homo sidus, certus amicus?
Hoc nihil est. nunquam sic Philomelus eris.

In Masilianum. VI.

CRedi virgine castior pudică,
Et frontis tenerz cupis videri;
Cùm sis improbior, Malisiane,
Quam qui compositos metro Tibulii.
In Stellz recitat domo libellos.

Ad Euphemum. VII.

Prima falutantes atque altera continet hora;

Exercet raucos tertia caussidicos.

In quinctam varios extendit Roma labores;

Sexta quies lassis, septima finis erit.

Sussicit in nonam nicidis octava palastris;

Imperat extructos frangere nona toros.

Hora libellorum decima est, Eupheme, meorum,

Temperat ambrosias cum tua cura dapes;

Et bonus athereo laxatur nectare Casar,

Ingentique tenet pocula parca manu.

Tunc admitte jocos: gressu timet ire licenti

Ad matutinum nostra Thalia Jovem.

Ad Faufinum. VIII.

Dellus,

Pagina dum rangi non bene ficea times.

Pagina dum tangi non bene ficca timet:

I, puer, & caro perfer leve munus amico,
Qui meruit nugas primus habere meas.

Curre; fed inftructum comitetur pumice librum.

Spongia: muneribus convenit illa meis.

Non possunt nostros multz, Faustine; litura

Emendare jocos: una litura potest.

In Ant. Saturninum. 1 x.

D'un nimium vano tumefactus nomine gaudes,
Et Saturninum te, miler, esse pudet:
Impia Parrhasia movisti bella sub ursa,
Qualia qui Phariz conjugis arma tulit.
Excideratne adeò fatum tibi nominis hujus,
Obruit Actiaci quod gravis ira freti?
An tibi promisit Rhenus, quod non dedit illi
Nilus, & Arctois plus licusset aquis?
Ille etiam nostris Antonius occidit armis;
Qui tibi collatus, perside, Czsar erat.

Ad Rufum de nuptiis Pudemis, & Claudia Peregrina. x.

Claudia, Rufe, meo nubit Peregrina Pudenti:

Macte esto tedis o Hymenze tuis.

Tam bene rara suo miscentur cinnama nardo,

Massica Theseis tam bene vina favis.

Nec melius teneris junguntur vitibus ulmi,

Nec plus lotos aquas, litora myrtus amat.

Candida perpetuo reside, Concordia, lecto:

Tamque pari semper sit Venus aqua jugo.

Diligat illa senem quondam: sed & ipsa marito,

Tunc quoque cum suerit, non videatur anus.

Ad Silium. XI.

S lli Castalidum decus sororum, Qui perjutia barbari suroris Ingenti premis ore, perfidosque Aftus Hannibalis, levesque Pœnos Magnis cedere cogis Africanis: Paullum seposità severitate, Dum blandà vagus aleà December Incertis sonat hinc & hinc fritillis, Et sudit rota nequiore talo, Nostris otia commoda Camcenis. Nec torvà sege fronte, sed remissa. Sic forsan tener ausus est Catullus Magno mittere passerem Maroni.

M Cacilianum. XII.

Mille tibi nummoshefternå nocte roganti,
In sex aut septem, Czciliane, dies,
Non habeo, dixi: sed tu caussatus amici
Adventum, lancem paucaque vasa rogas.

Stultus es? an stultum me credis, amice? negavi
Mille tibi nummos: millia quinque dabo?

De puero stirià ingulato, XIII.

Q'à vicina pluit Vipsanis porta columnis,
Et madet assiduo lubricus imbre lapis,
In jugulum pueri, qui roscida templa subibat,
Decidit hiberno prægravis unda gelu:
Cúmque peregistet miseri crudelia fata,
Tabuit in calido vulnere mucro tener.
Quid non sæva sibi voluir fortuna licere?

Aut ubi mors non est, si jugulatis aqua?

Hanc tibi Sequanicz pinguem textricis alumnă,
Quz Lacedzmonium barbara nomen habet;
Sordida, sed gelido non adspernanda Decembri
Dona, peregrinam mittimus endromida.
Seu lentum ceroma teris, tepidumve trigona;
Sive harpasta manu pulverulenta rapis;
Plumea seu laxi partiris pondera follis;
Sive levem cursu vincere quzris Atham;
Ne madidos intret penetrabile frigus in artus,
Neve gravis subită te premat Iris aquă;
R. de-

Ridebis ventos hoc munere tectus & imbres. Non fic in Tyria findone tutus eris.

De Carelia & Gellia, x v.

Dicit se vetulam, cum sit Carelia puppa.

Puppam se dicit Gellia, cum sit anus.

Ferre nec hanc possis, possis, Coline, nec illam.

Altera ridicula est, altera putidula.

De velio. XVI.

Vilos esse deos, inane cœlum

Affirmat Selius, probatque; quòd se
Factum, dum negat hoc, videt beatum.

D'un tu lenta nimis, diuque quaris,
Quis primus tibi, quifve fit secundus;
Graium quisve epigramma comparabit:
Palmam Callimachus, Thalia, de se
Facundo dedit ipse Brutiano.
Qui si Cecropio satur sepore,
Romanz sale suserit Minerva;
Illi me facias, precor, secundum.

Mnes quas habuit, Fabiane, Lycoris amicas
Extulit: uxori fiat amica mez.

Deliteribus Altini. XIX.

Mula Baianis Altini litora villis.

Et Phaéthontei confcia fylva rogi;

Quzque Antenoreo Dryadum pulcherrima Fauno

Nupfit ad Euganeos fola puella lacus;

Et tu Ledzo felix Aquileia Timavo,

Hic ubi feptenas Cyllarus haufit aquas;

Vos eritis nostrz portus, requiesque senectz,

Si juris fuerint otia nostra sui.

Ad Posthumum. x x.

Quòd te manè domi toto non vidimus anno,
Vis dicam, quantum, Posthume, perdiderim?

Tricenos, puto, bis; vicenos ter, puto, nummos.
Ignosces; togulam, Posthume, pluris emo.

Ad Domitianum, XXI.

S Ape meos laudare soles, Auguste, libellos,
Invidus ecce negat: non minus ergo soles,
Quid, quòd honorato non solà voce dedisti,
Non alius poterat que dare dona mihi.
Ecce iterum nigros corrodit lividus ungues.
Da, Cesar, tantò tu magis, ut doleat.

Donasti tenero, Chloë, Luperco
Hispanas, Tyriasque, coccinasque,
Et lotam tepido togam Galeso,
Indos sardonychas, Scythas smaragdos,
Et centum dominos novæ moneræ;
Et quidquid petit usque & usque donas.
Væ glabraria, væ tibi misella:
Nudam te statuet tuus Lupercus.

. Ad Pudentem. XXIII.

O Bstat, care pudens, nostris sua turba libellis!

Lectoremque frequens lassat, & implet opus.

Rara juvant. primis sic major gratia pomis:

Hybernæ pretium sic meruêre rosæ.

Sæpius in libeo memoratur Persius uno,

Quam levis in tota Marsus Amazonide.

Tu quoque de nostris releges quemcumque libellis,

Esse puta solum: sic tibi plusis erit.

De piscibus Baianis. XXIV.

Baisno procul à lacu, monemus,
Piscator, suge, ne nocens recedas.
Sacris piscibus hæ narantur undæ,
Qui nôrunt Dominum, manumque lambunt
Illam, quâ nihil est in orbe majus.
Quid, quòd nomen habent, & ad magistri
Vocem quisque sui venit citatus.
Hoc quondam Lybis improbus profundo,
Dum prædam calamo tremente ducit,
Raptis luminibus repentè cœcus
Captum non potuit videre piscem:

Et nune sacrilegos perosus hamos, Baianos sedet ad lacus rogator. At tu, dum potes, innocens recede, lastis simplicibus cibis in undas, Et pisces venerare dedicatos.

Ad Hippedamum. x x v.

Quod cupis in nostris dicique legique libellis.

Et nonnullus honos creditur este tibi:

Ne valeam, si non res est gratissima nobis,

Et volo te chartis inseruisse meis.

Sed tu nomen habes aversa fron e sororum

Impositum, mater quod tibi dura dedit:

Quod nec Melpomene, quod nec Polyhymnia possit,

Nec pia cum Phæbo dicere Calliope.

Ergo aliquod gratum Musis tibi nomen adopta.

Non semper bellè dicitur His podamus.

De ape electro inclusa. XXV I.

L' Ve videatur apis nectare clausa suo Dignum tantorum previum tulit illa laborum. Credibile est ipsam sic voluisse mori.

Ad Sofibianum. XXVII.

D Lena laboratis habeas cum scrinia libris, Emittis quare, Sosibiane, nihil? Edent hæredes, inquis, mea carmina, quando? Teropus erat jam te, Sosibiane, legi.

Ad Attalum. XXVIII.

Sordida cum tibi sit; verum tamen, Attale, dixit, Quisquis te niveam dixit habere togam.

De pugna damarum. XXIX.

Rontibus adversis molles concurrere damas
Vidimus, & fati sorte jacere pari.

Spectavere canes prædam: stupuitque superbus
Venator, cultro nil superesse suo.
Vnde leves animitanto caluere furore?
Sic pognant tauri, sic cecidere viti.

Ad Olum. XXX.

CAna est barba tibi, nigra est coma, tingere barbam Non potes, hæc caussa est: sed potes, Ole, comam,

Ad Afrum. XXXI.

CEntum Coranus, & ducenta Mancinus,
Trecenta debet Titius, hoc bis Aibinus,
Decies Sabinus, alterumque Serratus;
Ex insulis, fundisque tricies soldum,
Ex pecore redeunt ter ducena Parmensi:
Totis diebus, Afer, hoc mihi narras;
Et teneo melius ista quam meum nomen.
Numeres oportet aliquid, ut pati possim:
Quotidianam refice nauseam nummis.
Audire gratis, Afer, ista non possum.

Ad Charinum. XXXII.

A Rgenti genus omne comparaîti.
Et solus veteres Myronis artes,
Solus Praxitelis manus, Scopæque.
Solus Phidiaci toreuma cœli.
Solus Mentoreos habes labores.
Nec desunt tibi vera Glaniana,
Nec quæ Callaïco linuntur auro,
Nec mensis anaglypta de paternis.
Argentum tamen inter omne, miror,
Quare non habeas, Charine, purum.

Ad Tofthumum. XXXIII.

A Tria Pisonum stabant cum stemmate toto,
Bt docti Senecz ter numeranda domus,
Prztulimus tantis solum te, Posthume, regnis:
Pauper eras, & eques, sed mihi consul eras.
Tecum ter denas numeravi, Posthume, brumas:
Communis nobis lectus & unus erat.
Jam donare potes, jam perdere, plenus honorum,
Largus opum: exspecto, Posthume, quid facias.
Nil facis: & serum est alium mihi quarere regem.
Hoc, Fortuna, placet? Posthumus imposuit.

QUid recitaturus circumdas vellera collo?
Conveniunt nostris auribus illa magís.

De Vesuvio monte. XXXV.

Hac juga quam Nysa colles plus Bacchus amavit:
Hac juga quam Nysa colles plus Bacchus amavit:
Hoc nuper Satyri monte dedêre choros.
Hac Veneris sedes, Lacedamone gratior illi:
Hic locus Herculeo nomine clarus erat.
Cuncta jacent flammis, & tristi mersa favillà:
Nec superi vellent hoc liquisse sibi.

Votum Parthenii, ad Thæbum. XXXVI.

Hac tibi pro nato plena dat latus acerra,
Phoebe, Palatinus munera Parthenius.
Vt qui prima novo fignat quinquennia lustro,
Impleat innumeras Burrus Olympiadas.
Fac rata vota patris. ac te tua diligat arbor,
Gaudeat & certa virginitate foror.
Perpetuo sic flore mices: sic denique non sint
Tam longa Bromio, quam ribi, Phoebe, coma.

De Sabello. XXXVII.

Saturnalia divitem Sabellum
Seccerunt meritò tumet Sabellus:
Nec quemquam putat esse, prædicarque
Inter caussidicos beatiorem.
Hos fastus, animosque dat Sabello
Farris semodius, fabæque fressæ,
Et thuris piperisque tres selibræ,
Et Lucanica ventre cum Falisco,
Et nigri Syra desruti lagena,
Et ficus Libyca gelata testa,
Cum bulbis, cochleisque, caseoque.
Piceno quque venit à cliente
Parcæ cistula non capax olivæ,
Et crasso siguli polita cœlo
Septenaria synthesis Sagunti,

Hispanz luteum rotz toreuma, Er lato variata mappa clavo. Saturnalia fructuosiora Annis non habuit decem Sabellus.

De Thaëthome encaustico. XXXVIII.

Neaustus Phaëthon tabula depictus in hac est.

Quid tibi vis, dipyron qui Phaëthonta facis?

Ad Flaccum. XXXIX;
Tescis, crede wihi, quid sint epigrammata, Flacce,
Qui tantum lusus illa jocosque putas.

Ille magis ludit, qui scribit prandia savi

Aut puero liquidas aptantem Dzdalon alas:
Pascentem Siculas aut Polyphemon oves.

A nostris procul est omnis vesica libellis, Musa nec insano syrmate nostra tumet. Illa tamen laudant omnes, mirantur, adorant.

Confiteor; laudant illa, sed ista legunt.

Ad Cacilianum. X L.

CUm tibi non essent sex millia, Caciliane,
Ingenti t late vectus es hexaphoro: t laxe
Postquam bis decies tribuit Dea caca, sinumque
Ruperunt nummi, factus es, ecce, pedes.

Quid tibi pro meritis, & tantis laudibus optem?

Di reddint sellam, Caciliane, tibi.

In Hedylum. X L I.

GEstari junctis nisi desinis, Hedyle, capris:

Qui modò sicus eras, jam caprisicus eris.

Ad Cofmum. XLII.

Hunc, quem sæpe vides inter penetralia nostræ
Pallados, & templi limina, Cosme, novi,
Cum baculo, peràque senem: cui cana, putrisque
Stat coma, & in pestus sordida barba cadit:
Cerea quem nudi tegit uxor abolla grabati:
Cui dat latratos obvia turba cibos:
Esse putas Cynicum, deceptus imagine salsà;
Non est hic Cynicus, Cosme: quid ergo; canis.

Ad Colinum. XLIII.

O Cui Tarpeias licuit contingere quercus.

Et meritas primà cingere fronde comas;
Si sapis, utaris totis, Coline, diebus,
Extremumque tibi semper adesse putes.
Lanificas nulli tres exorare puellas
Contigit: observant quem statuere diem.
Divitior Crispo, Thraseà constantior ipso,
Lautior & nitido sis Meliore licèt,
Nil adicit penso Lachesis, susosque sororum
Explicat, & semper de tribus una secat.

Ad Lucium. XLIV.

Uci, gloria temporum tuorum, JQui t Gaurum veterem, Tagumque nostrum Arpis cedere non finis disertis; t Grainm Argivas generatus inter urbes Thebas carmine cantet, aut Mycenas, Aut claram Rhodon, aut libidinofz Ledzas Lacedzmonis palzstras. Nos Celtis genitos & ex 1beris Noftræ nomina duriora terræ Grato non pudeat referre versu: . Szvo Bilbilin optimam metallo, Quz vincit Chalybafque, Noricofque: Et ferro Plateam suo sonantem, Quam fluctu tenui, sed inquieto, Armorum Salo temperator ambit : Tutelamque, chorosque Rixamarum, Et convivia festa Carduarum. Ex textis Peteron rofis rubentem, Atque antiqua patrum theatra Rigas : Et certos jaculo levi Silaos: Turgentisque lacus. Petusizque, Et parvæ vada pura Vetonifia: Et sanctum Baradonis ilicetum, Per qued vel piget ambulat viator: Et quæ fortibus excolit juvencis Curvæ Manlius arva Matinefiz.

Hæc sam rustica, delicate lector, Rides nomina? rideas licebir. Hæc tam rustica malo, qu'am Bituntos.

In Gargilianum. X L y.

Munera quòd tenibus viduisque ingentia mittis,
Vis te munificum, Gargiliane, vocem.

Sordidius nihil est, nihil est te spurcius uno,
Qui potes insidias dona vocare tuas.
Sic avidis fallax indulget piscibus hamus :
Callida sic stultas decipit esca feras.
Quid sit largiri, quid sit donare; docebo,

Ad Faustinum. X LVI.

Si nescis; dona, Gargiliane, mihi.

D'un nos blanda tenent lascivi stagna Lucini,
Et que pumiceis sontibus antra calent:
Tu colis Argivi regnum, Faustine, coloni,
Quò te bis decimus ducit ab urbe lapis.
Horrida sed servent Nemezi pectora monstri:
Nec satis est, Baias igne calere suo.
Ergo sacri sontes, & littora grata valete;
Nympharum pariter, Nereidumque domus.
Herculeos colles gelidà vos vincite bruma;
Nunc Tiburtinis cedite frigoribus.

In Gallams XLVII.

IN tenebris luges amissum, Galla, maritum: Nam plorare pudet te, puto, Galla, virum.

De vipera electro inclusa. XLVIII.

Fluxit in obstantem succina gutta seram:

Quz dum miratur pingui se rore teneri,

Concreto riguit vincta repente gelu.

Ne tibi regali placeas, Cleopatra, sepulcro,

Vipera si tumulo nobiliore jacet.

De obitu Curiații. X L I X. A Rdea solstitio, Pzstanaque rura petantur, Quique Cleonzo sidere servet aget: Inter laudatas ad Styga missus aguas.

Nullo fata loco possis excludere: cum mors

Venerit, in medio Tibure Sardinia est.

In Mancinum. Onaffe amicum tibi ducenta, Mancine, Nuper superbo lætus ore jactafti. Quartus dies eft, in schola poëtarum Dum fabulamur, millibus decem dixti Emptas lacernas munus este Pompilla: Sardonycha verum, lineisque ter cinctum, Duasque similes fluctibus maris gemmas. Dediffe Baffam, Czliamque jurafti. Here de theatro, Pollione cantante, Cùm subitò ábires . dum fugis, loquebaris; Hareditatis tibi trecenta venisse, Et mane centum, & post meridiem centum, Quid tibi sodales fecimus mali tantum? Miserere jam crudelis, & file tandem. Aut, si tacere lingua non potest ista, Aliquando narra quod velimus audire.

De Lycori. 11.

Tibur in Herculeum migravit nigea Lycoris,
Omnia dum fieri candida credit ibi.

De Carellia. 111.

De Carellia. 111.

D'Um petit à Baulis mater Czrellia Baias.
Occidit insani crimine mersa freti.
Gloria quanta perit vobis! hzc monstra Neroni
Nec quondam justa przstiteratis aqux.

De bortis Iulii Martialis.

Juli jugera pauca Martialis,
Hortis Hesperidum beatiora,
Longo laniculi jugo recumbunt.
Lati collibus imminent recessus;
Et planus modico tumore vertex
Coelo perfruitur sereniore;
Et curvas nebulà tegente valles
Solus luce nitet peculiari.

Puris leniter admoventurafiris Cella culmina delicata villa. Hinc feprem dominos videre montes, Et totam licet aftimare Romam: Albanos quoque Tusculosque colles. Et quodeunque jacet sub urbe frigus ; Fidenas veteres, brevesque Rubras; Et, quod virgineo cruore gaudet, Anna pomiferum nemus Perenna. Illic Flaminiz, Salarizque Gestator patet, essedo tacente, Ne blando rota fit molefta fomno; Quem nec rumpere nauticum celeulma, Nec clamor valet helciariorum, Cùm fit tam prope Mulvius, facrumque Laplæ per Tiberim volent carinæ. Hoc rus (seu potius domus vocanda est.) Commendat dominus : tuam putabis ; Tam non invida, tamque liberalis, Tam comi patet hospitalitate. Credas Alcinoi pios Penates, Aut facti modò divitis Molorchi. Vos nunc omnia parva qui putatis, Centeno gelidum ligone Tibur, Vei Praneste domate, pendulamque Vni dedite Seriam colono: Dum, me judice. præferantur iftis Juli jugera pauca Martialis.

Oculo Philanide. Liv.
Oculo Philanis semper altero plorat.
Quo fiat istud quaritis modo? lusca est.

Ad Linum. L V.

E Gisti vitam semper, Line, municipalem:

Quà nihil omnino vilius esse potest.

Idibus, & raris togula est excussa Kalendis:

Duxit & zstates synthesis una decem.

Saltus aprum, campus seporem tibi misit inemptum:

Sylva graves turdos exagitata dedit.

Raptus

Raptus flumineo venit de gurgite piscis:
Vina rubens fadit non peregrina cadus.
Nec tener Argolica missus de gente minister,
Sed stetit inculti rustica turba foci.
Nec nocuit tectis ignis, nec Sirius agris:
Nec mersa est pelago, nec fluit ulla ratis.
Supposita est blando nun quam tibi tessera talo

Supposita est blando nunquam tibi tessera talo:
Alea sed parcæ sola fuere nuces.

Die ubi sit decies, mater quod avara reliquit: Nusquam est. secisti rem, Line, difficilem.

In Trajerem. LVI.

PRatorem pauper centum sesseria Gaurus
Orabat cana notus amicitià:
Dicebatque suis hac tantum deesse trecentis,
Vt posset domino plaudere justus eques.
Prator ait; scis me Scorpo Thalloque daturum:
Atque utinam centum millia sola darem!
Ah pudet ingrata, pudet ah male divitis arca.
Quod non vis equiti, vis date, Prator, eque?

Invitas centum quadrantibus, & bene conas.

Ve conem invitor, Sexte, an ut invideam?

Ad Papilum. IVIII.

TV Setina quidem semper, vel Massica ponis,
Papile: sed rumor sam bona vina negat.

Diceris hac factus coelebs quater esse lagena.
Nec puto, nec credo, Papile; nec sitio.

De Ammiano , ad Maronillam. LIX

Moriens reliquit ultimis pater ceris.
Fieri putaret posse quis, Maronille,
Yt Ammianus mortuum patrem nollet?

Ad Quintum. Lx.

E Xigis ut donem nostros ribi, Quinte, libellos.

Non habeo, sed habet bibliopola Tryphon.

Æs dabo pro nugis, & emam tua carmina sanus?

Non, inquis, faciam tam fatué nec ego.

B

De Veftino. LX 1.

Um gravis extremas Vestinus duceret horas,

Et jam per Stygias esset iturus aquas,

Ultima volventes orabat pensa sorores,

Ut traherent parva stamina pulla mora;

Iam sibi defunctus, caris dum vivit amicis.

Moverunt tetricas tam pia vota deas.

Tum largas partitus opes à luce recessit :

Seque mori posthac credidit ille senem.

De damis. -LXII.

A Dipicis, imbelles tentent quam fortia damæ Prælia? tam timidis quanta fit ira feris? In mortem parvis concurrere frontibus audent. Vis, Cziar, damis parcere? mitt e canes.

De Nigrina LXIII.

O Felix animo, felix, Nigrina, marito,
Atque inter Latias gloria prima nurus.
Te patrios miscere juvat cum conjuge census,
Gaudentem socio, participique viro.
Arserit Evadne slammis injecta mariti,
Nec minor Alcestim sama sub astra ferat.
Tu melius certo meruisti pignore vitz,
Vt tibi non esset morte probandus amor.

In avarum amicum. 1 x 1 y.

Illia missisti mihi sex, bis sena petenti.

Vibis sena seram, bis duodena petam.

In Zoilum. LXV.

Vnquam divitias deos rogavi,
Contentus modicis, meoque latus.
Paupertas, veniam dabis, recede.
Caussa est qua subiti, novique voti?
Pendentem volo Zoïlum videre.

In Varum. LXVI.

A D cœnam nuper Varus me forte vocavite
Ornatus dives, parvula cœna fuit.
Auro, non dapibus oneratur mensa: ministri
Apponunt oculis plurima, pauca gulz.

Tune

Tunc ego ; non oculos , sed ventrem pascere veni : Aut appone dapes, Varé, vel aufer opes.

In Afrum. LXVII.

Ondica cum tibi fit jam lexagefima mellis, Et facies multo splendeat alba pilo; Discurris totà vagus urbe, nec ulla cathedra est, Cui non mane feras irrequierus, ave. Et fine te nulli fas est prodire tribuno, Nec caret officio conful uterque tuo: Et sacro decies repetis Pallatia clivo, Sigeriosque meros, Partheniosque sonas. Hæctaciant fane juvenes ; deformius, Afer-Omnino nihil est ardelione sene.

Ad Mathonem. LXVIII. Olpes eras nostri lemper, Matho, Tiburtini: Hoc emis, imposui : rus tibi vendo tuum.

Ad Mathenem. LXIX. Eclamas in frebre, Marhon: hang effe phrenefic Si nescis, non es sanus, amice Mathon, Declamas ager, declamas hemitritaus. Si sudare alicer non potes, est ratio-Magna tamen res eft. erras; cum viscera febris Exurit, res est magna tacere, Mathon.

Ad Rufum. LXX. Os quoque commenda Venulcie, Rufe, libeltos; Imputet & nobis oria parva, roga: Immemor & paullum curarum, operumque suorum, Non tetrica nugas exigat aure meas. Sed nec post primum legat hac, summumve triente : Sed fua cum medius prœlia Bacchus amat. Si nimis est legisse duos; tibi charta plicetur Altera: divilum fic breve fiet opus.

In Navelum. LXXI. CEcuro nihil est te, Navole, pejas : eodem Solicito nihil eft, Navole, te melius. Securus, nullum refalutas, despicis omnes; Nec quisquam liber, nec tibi gratus homo eff.

Solicitus, donas, dominum regemque falutas; Invitas. esto, Navole, folicitus.

In Ponticum. LXXII.

Os bibimus vitro, tu myrrhâ, Pontice. quare?

Prodat perspicuus ne duo vina calix.

Ad librum de Apollinari. 1 X X I I I.

SI vis auribus Atticis probari,
Exhortor, moneoque te, libelle,
Ut docto placeas Apollinari.
Nil exactius eruditius que est,
Sed nec candidius benignius que.
Si te pectore, si tenebit ore,
Nec ronchos metues maligniorum,
Nec scombris tunicas dabis molestas.
Si damnaverit, ad salariorum
Curras scrinia protinus licebit,
Inversa pueris arande charta.

De Baffa. LXXIV.

I Nfantem secum semper tua Bassa, Fabulle,
Collocat, & lusus, deliciasque vocat.
Et quod mireris magis, infantaria non est.
Ergo quid in caussa est? pedere Bassa solet.

In distimulatorem. LXXV.

Et jam Saturni quinque fuere dona;
Et jam Saturni quinque fuere dies.
Ergo nee argenti sex scriptula Septitiani,
Missa, nec à querulo mappa cliente suit:
Antipolitani nec quæ de sanguine thynni
Testa rubet, nec quæ costana parva gerit:
Nec rugosarum vimen breve Picenarum:
Dicere te posses ut meminisse mei.
Decipies alios verbis vultuque benigno:
Nam mihi jam notus dissimulator eris.

De rusticatione. LXXVI.

Ure morans quid aga, respondeo pauca, rogatus;

Luce deos oro, famelos, post arva reviso;

Par-

Partibus atque meis justos indico labores.
Inde lego, Phæbumque cio. Musamque lacesso.
Hinc oleo corpusque frico, mollique palæstrå
Stringo libens, animo gaudens, ac fænore liber.
Prandeo, poto, cano, ludo, lavo, cæno, quiesco.
Dum parvus lychnus modicum consumat olivi:
Hæc dat nocturnis nox lucubrata Camænis.

Ad Librum. LXXVII.

O He, jam satis est, ohe, libelle.

Jam pervenimus usque ad umbilicos:

Tu procedere adhuc. & ire quaris;

Nec summa potes in scheda teneri:

Sic tamquam tibi res perasta non sit.

Qua prima quoque pagina perasta est.

Iam lestor queriturque, desicitque;

Iam librarius hoc & ipse dicit,

Ohe, jam satis est, ohe, libelle.

M.VAL. MARTIALIS EPIGRAM MATUM

LIBER V.

Ad Cafarem. 1.

HOc tibi, Palladix seu collibus uteris Albz,
Cxsar,& hine Triviam prospicis, inde Thetin:
Seu tua veridicx discunt responsa sorores,
Plana suburbani quà cubat unda freti:
Seu placet A nez nutrix, seu filia Solis,
Sive salutiferis candidus Anxur aquis;
Mittimus, o rerum felix tutela, salusque,
Sospite quo gratum credimus esse Jovem.
Tu tantum accipias; ego te legisse putabo:
Et tumidus Galla credulitate fruar.

Adlettores II.

M'Atronz, puerique, virginesque, Vobis pagina nostra dedicatur. Hic, quem nequitiz procaciores Delectant nimium, salesque nudi, Turpes, Marse, tuos legat libellos: Noster cum domino liber jocetur; Quem Germanicus ore non rubenti, Coram Cecropia legat puella.

Ad Domitianum. I I I.

A Ccola jam nostræ Degis, Germanice, ripæ,
A famulis Istri qui tibi venit aquis,
Lætus & attonitus, vilo modò præside mundi,
Assatus comites dicitur esse suos;
Sors mea quam fratris melior: cui tam prope sas est
Cernere, tam longe quem colit ille Deum.

Ad Paullum, de Myrtale. IV.

Fætere multo Myrtale solet vino. Sed fallat ut nos , folia devorat lauri,

. EPIGRAMMAT. LIB. V.

Merumque cauta fronde, non aqua miscet. Hanc tu rubentem prominentibus venis Quoties venire, Paulle, videtis contra, Dicas licebit; Myrtale bibit laurum:

Ad Sextum: V.

SExte, Palatinz cultor facunde Minervz,
Ingenio frueris qui propiore dei;
Nam tibi nascentes domini cognoscere curas,
Et secreta ducis pectora nosse licet?
Sit locus & nostris aliqua tibi parte libellis,
Qua Pedo, qua Marsus, quaque Catullus erit.
Ad Capitolini cœlestia carmina belli,
Grande Cothurnati pone Maronis opus.

Ad Parthenium. V 1.

CI non eft grave, nec nimis molestum, Muíz, Parthenium rogate vettrum : Sie te ferior & beata quondam, . Salvo Cæfare, finiar fenectus, Et sis invidià favente felix: Sic Burrus citò fentiat parentem; Admittas timidam brevemque chartam" Intra limina fanctioris aula. Noti tempora tu Jovis fereni, ... Cum fulget placidus, fuoque vultu, Quo nil supplicibus solet negare. Non eft, quod metuas preces iniquas : Nunquam grandia, nec molefta poscit, Qua cedro decorata purpurâque, Nigris pagina crevit umbilicis. Nec porrexeris ifta, sed teneto Sie, tanquam nihil offeras agalque. Si novidominum novem fororum; Vltro purputeum petet libellum.

Ad Vulcanum. VII.

Q Valiter Assyrios renovant incendia nidos, Vna decem quoties secula vixit avis:

Talites "

Talitet exuta est veterem nova Roma senestam, Et sumpsit vultus præsidis ipsa sui. Jam precor oblitus nostræ. Vulcane, querelæ Parce: sumus Martis turba, sed & Veneris.

De Phaside. VIII.

L' Dictum Domini Deique nostri,

Quo subsellia certiora fiunt,

Et puros eques ordines recepit,

Dum laudat modò Phasis in Theatro,

Phasis purpureis rubens lacernis,

Et jactat tumido superbus ore;

Tandem commodiùs licet sedere,

Nunc est reddita dignitas equestris;

Turbà non premimur, nec inquinamur:

Hac, & talia dum refert supinus,

Illas purpureas & arrogantes

Iustit surgere Lectius lacernas.

In Symmachum. 1 %.

Arguebam: sed tu comitatus protiaus ad meVenisti centum, Symmache, discipulis.

Centum me tetigere manus Aquilone gelatz.

Non habui sebrem, Symmache; nune habeo.

Ad Regulum, de fama poëtarum. X.

I Sse quid hoc dicam, vivis quòd sama negatur :

Et sua quòd rarus tempora lector amat?

Hi sunt invidiz nimirum, Regule, mores,

Przsetat antiquos semper ut illa novis.

Sic veterem ingrati Pompeii quarimus umbram;

Et laudant Gatuli Iulia templa senes.

Ennins est lectus salvo tibi. Roma, Marone:

Et sua riserunt secula Maonidem.

Rara coronato plausere theatro Menandro:

Nòrat Nasonem sola Corinna suum.

Vos tamen ò nostri, ne sestinate, libelli:

Si post sara venit gloria, non propero.

Ad Severum, de Stella. XI.

S Ardonychas, smeragdos, adamantas, iaspidas uno
Versat in articulo Stella, Severe, meus.

Mul-

Multas in digitis, plures in carmine gemmas Invenies? inde eft hzc. puto, culta manus.

De codem. Uòd nutantia fronte perticatà Gestat pondera Maschlion Superbus; Aut grandis Linus omnibus lacertis Septem quòd pueros levat vel octo; Res non difficilis mihi videtur:

Uno cam digito, vel hoc, vel illo, Portet Stella meus decem puellas.

はいるないとはなるというと

In Callifratum. XIII.

Um, fateor, semperque fui, Callistrate, pauper, Sed non obscurus, nec male notus eques. Sed toto legor orbe frequens, & dicitur, hie eft. Quodque cinis paucis, hoc mihi vita dedit.

At tua centenis incumbunt teda columnis .

Et libertinas arca flagellat opes: Magnaque Niliacæ servit tibi gleba Syenes;

Tondet & innumeros Gallica Parma greges. Hoc ego, tuque sumus. sed quod fum, non potes este.

Tu quod es, è populo quilibet effe poteft.

De Manneio.

CEdere primo folitus in gradu femper, Tunc cum liceret occupare, Manneius Bis excitatus terque transfulit caftra, Et inter iplas penè tertius fellas Post Caiumque Luciumque confedit. Illine cucullo prospicit caput tectus, Oculoque ludos spectar indecens uno. Et hinc mifer dejectus in viam tranfit, Subsellioque semifakus extremo, Et malè receptus altero genu, jactat Equiti. sedere, Lectioque, fe ftare.

Ad Domitianum X V.

O Vinctus nostrorum liber est, Auguste, jocorum, Et queritur la sus carmine nemo meo. Gauder honorato sed multus nomine lector, Cui victura meo munere fama datur.

Quid

Quid tame hac profunt, quamvis venerantia multos?"
Non profint : sanè me tamen ifta juvant.

Ad Letterem . X V I:

Seria cùm possim, quòd delectantia malim seribere, tu canssa es, lector amice, mihi, Qui legis, & totà cantas mea carmina Româ. Sed nescis, quanti stet mihi talis amor.

Nam si falciferi desendere templa Tonantis, Solicitisque velim vendere verba reis;

Plurimus Hispanas mittet mihi nauta metretas, Et siet vario sordidus are sinus.

At nunc conviva est, comessatorque libellus, Et tantùm gratis pagina nostra placet.

Bellè, inquis, dixti. satis est: laudabimur usque, Dissimulas è facies me, puto, caussidicum.

In Gelliam. XVII.

Dum tibi noster eques sordida conditio est;

Dum te posse negas nisi lato, Gellia, clavo

Nubere: nupsisti Gellia cistifero.

Ad Quintiianum. ZVIII.

Odi dolofas munerum & malas artes.
Imitantur hamos dona: namque quis nescit,
Avidum voratà decipi scarum muscà?

Quoties amico diviti nihil donat,
O Quinstiane, liberalis est pauper.

Ad Domitianum. XIX.

SI qua fides veri, præferri, maxime Cæfar, Temporibus possunt secula nulla tuis. Quando magis dignos licuit spectare triumphos? Quando Palatini plus meruere dei?

Pul-.-

Pulchrior & major quo sub duce Martia Roma?
Sub quo libertas principe tanta fuit?
Est tamen hoc vitium, sed non leve, sit licer unum,
Quod colir ingratas pauper amicitias.
Quis largitur opes veteri, sidoque sodali?
Aut quem prosequitur non alienus eques?

Ad eundem. XX.

SAturnalitiz ligulam mississesses;
Flammatzve togz scriptula tota decem;
Luxuria est, tumidique vocant hzc munera reges.
Qui crepet aureolos, forsitan unus erit.
Quatenus hi non sunt, esto tu, Czsar amicus.
Nulla ducis virtus dulcior esse potest.
Iam dudum tacito rides, Germanice, naso:
Utile, quod non vis, do tibi consilium.

Ad Iulium Martialem. XXI.

Stecum mihi, care Martialis,

Securis liceat frui diebus;

Si disponere tempus otiosum,

Et verz pariter vacare vitz:

Nec nos atria, nec domos potentum,

Nec lites tetricas, forumque triste

Nôssemus, nec imagines superbas:

Sed gestatio, fabulz, libelli,

Campus, porticus umbra, villa, therma;

Hzc essent loca semper, hi labores.

Nunc vivit sibi neuter heu, bonosque

Soles essugere, atque abire sentit;

Qui nobis pereunt, & imputantur.

Quisquam vivere cum sciat, moratur?

De Apollonio. XXII.

QUindum pro Decimo, pro Crasso, Regule, Ma-Antè salutabat thetor Apollonius. (crum Nunc utrumque suo resalutat nomine. quantum Cura, laborque potest! scripsit, & edidicit. In Paullum. XXIII.

And domi fi te merni, voluique videre, Sint mihi, Paulle, tuz longiùs Exquiliz. Sed Tiburrinz fum proximus accola pilz; Quà vider antiquum rustica Flora Jovem. Alta suburbani vincenda est semita clivi. Et numquam ficco ferdida faxa grada : Vixque datur longas mulorum vincere mandras; Quaque trahi multo marmora fune vides. Illud adhuc gravius, quòd te postmille labores, Paulle, negat laffo janitor effe domi. Exitus hie operis vani, togulaque madentis:

Vix tanti Paullum manevidere fuit. Semper inhumanos habet officiolus amicos:

Rex, nifi dormieris, non potes effe meus.

Ad Bollum - XXIV.

YErbarum fueras indutus, Basie, colores, Iure theatralis dum filuere loci. Quz postquam placidi censoris cura renasci Infit, & Oceanum certior audit eques ; Nan nisi vel cocco madida, vel murice tincha Vefte nites, & te fic dare verba putas. Quadringentorum nullz funt, Baffe, lacernz : Aut meus ante omnes Codrus haberet equume

De Hermete. XXV. TErmes Martia feculi voluptas; Hermes omnibus eruditus armis : Hermes & gladiator, & magister; Hermes turba fui tremorque ludi ; Hermes quem timet Heliu, fed unum; Hermes cui cadit Advolans, fed uni: Hermes vincere, nec ferire doctus; Hermes Supposititius fibi ips ; Hermes divitiæ locariorum; Hermes cura, laborque ludiarum; Hermos belligera fuperbus hafta; Hermes zquores minax tridente; Hermes casside languida timendus;

· Hermes

Hermes gloria Martis universi; Hermes omnia folus. & ter unus.

De Chareftrate. XXV I.

QVadringenta tibi non funt, Chzrestrate, surge.

Lestius ecce venit: sta, suge, curre, late.

Ecquis, iô, revocat, discedentemque reducit?

Ecquis, iô, largas pandit amicus opes?

Quem chartis samzque damus, populisque loquen,

dum:

Quis Stygios non vult totus adire lacus?

Hoc,rogo, non melius, quam rubro pulpita nimbo

Spargere,& effulo permaduisse croco?

Quam non sensuro dare quadringenta caballo,

Aureus ut Scorpi nasus ubique micet?

O frustra locuples, ò dissimulator amice,

Hzc legis & laudas? qua tibi sama perit?

Ad Codrum, XXVII.

Q'Od alpha dixi. Codre, penulatorum Te nuper, aliqua cum jocarer in charta: Si fortè bilem movit hic tibi versus, Dicas licebit beta me togatorum.

Infictum equitem. XXVIII.

Ingenium, studium que tibi, moresque, genusque:
Sunt equitis, fateor: extera plebis habes.
Bis septena tibi non sunt subsellia tanti,
Ut sedeas viso pallidus Oceano.

In Mamercum. XXIX.

Efficere nullis, Aule, moribus possis:
Pietate fratres Curtios licet vincas,
Quiete Nervas, comitate Rulones,
Probitate Marcos, zquitate Mauricos,
Oratione Regulos, jocis Paullos:
Rubiginosis cuncta dentibus rodit.
Hominem malignum forsan esse tu credas:
Ego esse miserum credo, cui placet nemo.

Ad Gdliam. XXX.

SI quando leporem mittis mihi, Gellia, dicis;
Formolus septem, Marce, diebus eris.
Si non derides, si verum, lux mea, narras:
Edisti numquam, Gellia, tu leporem.

Ad Varronem. XXXI.

Varro Sophocleo non inficiande cothurno,
Nec minus in Calabra suspiciende lyra;
Differ opus: nec te facundi scena Catulli
Detineat, cultis aut elegia comis.
Sed lege sumoso non adspernanda Decembri
Carmina, mittuntur qua tibi mense suo.
Commodius nisi fortè tibi, potiusque videtur,
Saturnalitias perdere, Varro, nuces.

De ludo puerorum cum juvencis. XXXII.

A Dípice, quam placidis insultet turba juveneis,
Et sua quam facilis pondera taurus amet.
Cornibus hic pendet summis: vagus ille per armos
Currit, & in toto ventilat arma bove.
At feritas immota riget: non esserarena
Tutior. & possent fallere plana magis.
Nec trepidant gressus: sed de discrimine palma
Securus puer est. solicitumque pecus.

Ad Faustinum, de Erispo. XXXIII.

Uadrantem Crispus tabulis, Faustine, supremis
Non dedit uxori. cui dedit ergo? sibi.

In canfisdicum. XXXIV.

CArpere caussidicus fertur mea carmina. qui sit Nescio: si sciero, vz tibi, caussidice.

De Erotio. XXXV.

Tanc tibi, Fronto pater, genitrix Flaccillà, puellà,
Oscula commendo deliciasque meas:
Pallida ne nigras horrescat Erotion umbras,
Oraque Terrarei prodigiosa canis.
Impletura suit sexte modò frigora brume,
Vixisset totidem ni minus illa dies.

Inter

Inter tam veteres ludat lasciva patronos.

Et nomen blæso garriat ore meum.

Mollia nec rigidus cespes tegat ossa, nec illi

Terra gravis fueris: non fuit illa tibi.

Ad Fabullum, de Euclide. XXXVI.

Ducenta clamat coccinatus Euclides,
Corinthioque plura de suburbano;
Longumque pulchra stemma tepetit à Leda,.
Et suscitanti Lectio reluctatur;
Equiti superbo, nobili, locupleti.
Cecidit repente magna de sinu clavis.
Nunquam, Fabulle, nequior suit clavis.

Ad Fauftinum. XXXVII.

L Audatus nostro quidam, Faustine, libello, Dissimulat, quasi nil debeat : imposuit-

De Erotio puella. XXXVIII.

Vella senibus dulcior mihi cycnis. Agna Galefi mollior Phalantini, Concha Lucrini delicatior stagni; Cui nec lapillos præferas Erychræos, Nec modo politum pecudis Indicz dentem, Nivesque primas, liliumque non tactum; Quz crine vincit Batici gregis vellus, Rhenique nodos, aureamque nitellam: Fragravit ore, quod rofarium Pzfi; Quod Arricarum prima mella cerarum; Quod succinorum rapta de manu gleba: Cui comparatus indecens erat pavo, Inamabilis sciurus, & frequens phænix \$ Adhuc recenti tepet Erotion bufto, Quam pessimorum lex avara fatorum Sextâ peregit hieme, nec tamen totâ, Nostros amores, gaudiumque, lususque: Et effe triftem me mens vetat Pætus: Pectulque pullans, pariter & comam vellens; Deflere non te vernulæ pudet mortem?

Ego conjugem, inquit, extuli, & tamen vivo, Notam, superbam, nobilem, locupletem. Quid esse nostro fortius potest Pato? Ducenties accepit, & tamen vivit.

Ad fextum, in Calliedorum, XXXIX.

CAlliodorus habet censum (quis nescit ?) eque-

Sexte; sed & fratrem Calliodorus habet.

Quadringenta secat, qui dicit σῦκα μέριζε;

Uno credis equo posse sedere duos?

Quid cum fratre tibi, quid cum Polluce molesto?

Non esset Pollux si tibi, Castor eras.

Vnus cùm sitis; duo, Calliodore, sedetis.

Surge: solœcismum, Calliodore, facis.

Aut imitare genus Ledz; aut cum fratre sedere Non potes: alternis, Calliodore, sede.

In Carinum. XL.

SUpremas tibi tricies in anno Signanti tabulas, Carine, misi Hyblæis madidas thymis placentas. Defeci: miserere jam, Carine. Signa rariùs, aut semel fac illud, Mentitur tua quod subinde tussis. Excussi loculosque sacculumque. Cræso divitior licèt fuissem, Iro pauperior forem. Carine, Si conchen toties meam comesses.

Ad Artemiderum. X L I.

P Inxisti Venerem; colis, Artemidore. Minervams Et miraris, opus displicuisse tuum?

In Didymum Spadenem. X L I I.

THeatra loqueris, & gradus, & edicta;
Trabeasque, & 1dus, fibulasque, censusque:
Et pumicatà pauperes manu monstras.
Sedere in equitum liceat an tibi scamnis,
Videbo, Didyme: non licet maritorum.

Ami-

Amicis denandum. XIIII.

Allidus effractà nummos fur auferet arcà:
Prosterner patrios impia slamma Lares;
Debitor usuram pariter, sortemque negabit:
Non reddet sterilis semina jacta seges:
Dispensarorem fallax spoliabit amica:
Mercibus exstructas obruet unda rates.
Extra fortunam est quidquid donatur amicis.
Quas dederis, solas semper habebis opes.

De Thaide & Lecania. X LI V.

Thais habet nigros, niveos Lecania dentes,

Que ratio est ? emptos hec habet, illa suos.

In Dentonem. X L V.

Quis credat?) quater aufus est negare.

Sed nec respicis, & fugis sequentem;

Quem thermis modò quarere, & theatris,

Et conclavibus omnibus solebas.

Sic est: captus es unctiore cœna,

Et major rapuit canem culina

Jam te: sed citò cognitum & relictum.

Cùm sastidierit popina dives,

Antiqua venies ad ossa cœna.

In Baffam. ZLVI.

D'Icis formosam, dicis te, Bassa, puellam. 1stud quod non est, dicere Bassa solet.

De Thilone. XLVII.

Munquam se cœnasse domi Philo jurat : & hoc est:

Non cœnat, quoties nemo vocavit eum.

Ad Labienum. XLVIII.

V Idissem modò fortè cum sedentem Solum te, Labiene: tres putavi. Calvæ me numerus tuæ sessellit. Sunt illinc tibi, sunt & hinc capilli. Quales nec puerum decere possint.
Nudum est in medio caput, nec ullus
In longa pilus area notatur.
Hic error tibi profuit Decembri,
Tunc cum prandia misit Imperator;
Cum panariolis tribus redisti.
Talem Geryonem suisse credo.
Vites censeo porticum Philippi:
Si te viderit Hercules, peristi:

In Charopinum. XLIX.

Cono domi quoties, nisi te, Charopine, vocavi;

Protinus ingentes sunt inimicitia:

Meque petis stricto medium transsigere ferro,

Si nostrum sine te seis caluisse socum.

Nec semel ergo mihi furtum secisse licebit:

Improbius nihil est hâc, Charopine, gulâ.

Desine jam nostram, precor, observare culinam;

Atque aliquando meus det tibi verba coquus.

Ad Rufum; L.

Plequi libellis przgravem gerit lzvam,
Notariorum quem premit chorus lzvis,
Qui codicillis hine & inde prolatis,
Bpistolisque commodat gravem vultum,
Similis Catoni, Tullioque, Brutoque;
Exprimere, Rufe, sidiculz licèt cogant,
Ave Latinum, zais non potest Grzcum,
Si singere me istud putas, salutemus.

In Tofthumum. 11.

Our igitur taceo? Fosthume, tu loqueris.
Incipio quoties alicul tua dona referre,
Protinus exclamat; dixerat ipse mihi.
Non bellè quadam faciunt duo: sufficit unus
Huic operi: si vis ut loquara ipse tace.
Crede mihi, quamvis ingentia, Posthume, dones,
Austoris percunt garrulitate sui.

Ad Baffum. LII.

Olchida quid feribis ? quid feribis, amice, Thye

eft, mihi crede, tuis aptifima chartis er alion; vel, fi non placet bie, Phacthon.

De rhetore Apollonio. LIII.

E Xtemporalis factus est meus rhetor : Calpurnium non scripsit, & salutavit.

Ad Lupum. 1 2.4.

CVi tradas, Lupe, filium magistro,
Quaris solicitus diu, rogasque.
Omnes grammaticosque rhetorasque
Devites, moneo: nihil sit illi
Cum libris Ciceronis, aut Maronis.
Fama Tutilium sua relinquat.
Si versus facit, abdices Poëram.
Artes discere vult pecuniosas?
Fac. discar citharcedus, aut choraules.
Si duri puer ingeni videtur,
Praconem facias, vel architectum.

Ad Cinnam. LY.

C Vm voco te dominum, noli tibi, Cinna, placere: Szpe etiam servum sie resaluto meum.

Ad Tofthumum. LVI.

CRas te victurum, cras dicis, Posthume, semper.

Die mihi cras illud. Posthume, quando venit?

Quam longè eras istud? ubi est? aut unde petendum?

Numquid apud Parthos, Armeniosque later?

Jam cras istud habet Priami vel Nestoris annos.

Cras istud quanti, dic mihi, possit emi?

Cras vives: hodie jam vivere, Posthume, serum est.

Ille sapit, quisquis, Posthume, vixit heri.

Ad Stellam. LVII.

Q^Vòd non argentu, quòd non tibi mittimus autum, Hoc facimus caussa, Stella diserte, tua.

Quif-

Quisquis magna dedit, voluit sibi magna semitti.

Ad detrattorene. LYIII.

A Diatres licet usque nos & usque,
Et gannitibus improbis lacessas:
Certum est hane tibi pernegare famam,
Olim quam petis in meis libellis,
Qualiscumque legaris ut per orbem.
Nam te cur aliquis sciat suisse?
Ignotus pereas, miser, necesse est.
Non deerunt tamen hae in urbe forsan
Vnus, vel duo, tresve, quatuorve.
Pellem rodere qui velint caninam.
Nos hae à scabie tenemus ungues.

Ad hospites. LIX.

Jve tuo nostris maneas licet, hospes, in hortis,
Si potes in nudo ponere membra solo:
Aut si portatur tecum tibi magna supellex;
Nam mea jam digitum sustulit hospitibus.
Nulla tegit fractos nec inanis culcitra lectos:
Putris & abrupta fascia reste jacet.
Sit tamen hospitium nobis commune duobus.
Emi hortos; plus est: instrue tu; minus est.

Aa Tonticum. Lx.

Q Vid fentis, inquis, de nostris, Marce, libellis?
Sic me solicitus, Pontice, szpe rogas.
Admiror; stupeo; nihil est perfectius illis:
Ipse tuo cedit Regulus ingenio.
Hoc sentis? inquis; faciat tibi sic bene Czsar,
Sic Capitolinus Jupiter. imò tibi.

Ad Callistum & Aleimum, suos miniftros. LXI.

SExtantes, Calliste, duos infunde Falerni:
Tu super zstivas, Alcime, funde nives.
Pinguescat nimio madidus mihi erinis amomo,
Lassenturque rosis tempora sutilibus,

Iam

Iam vicina jubent nos vivere Mausolea: Cum doceant, ipsos posse perire deos.

Ad Cafarem. LXII.

A Stra polumque dedit, quamvis obstante noverca, Alcidz, Nemez terror, & Arcas aper;

Et calligatum Libycz ceroma palzitiz;

Et gravis in Siculo pulvere fusus Eryx; Sylvarumque tremor, tacità qui fraude solebat

Ducere nec rectas, Caeus, in antra boves.
Ista tuz, Czsar, quota pars spectatur arenz?

Dat majora novus prælia manê dies.

Quot graviora cadunt Nemezo pondera monfiro?

Quot tua Mænalios collocat hasta sues ? Reddatur si pugna triplex pastoris Iberi;

Est tibi, qui possit vincere Geryonem.

Sæpelicet Graiæ numeretur bellua Lernæ, Improba Niliacis quid facit Hydra feris?

Pro meritis cœlum tantis, Auguste, dederunt Alcidz citò Dî, sed tibi serò dabunt.

In Pentilianum. LXIII.

SEpe falutatus, nunquam prior ipfe falutas:
Sic erit zternum, Pontiliane, vale.

De birundine. LXIV.

Hybernos peterent solito cum more recessas
Atthides, in nidis una remansit avis.
Deprendêre nesas ad tempora verna reversa,
Et profugam volucres diripuere sua.
Serò dedit pænas. discerpi noxia mater
Debuerat: sed tunc, cum laceravit stym.

Ad Lesbiam. LXV.

A Raoa de gente comam tibi, Lesbia, misi:
Vescires quanto sie tua slava magis.

In M. Antonium. LXVI.

A Ntoni, Phario nil objecture Pothino, Et leviùs tabula quam Cicerone nocens: Quid gladium demens Romana fringis in ora? Hoc adminisset nec Catilina nesas. Impius infando miles corrumpitur auro:
Et tantis opibus vox tacet una tibi.
Quid profunt facræ pretiofa filentia lingu:
Incipient omnes pro Cicerone loqui.

De Syrifce. LXVII.

Nfulum fibi nuper à patrono
Plenum, Maxime, centies Syrifeus
In fellariolis vagus popinis
Circa balnea quatuor peregit.
O quanta est gula, centies comésse!
Quantò major adhue, nec accubare!

Ad Fauftinum. LXVIII.

HVmida quà gelidas summittit Trebula valles,
Et viridis Cancri mensibus alget ager;
Rura Cleonzo nunquam temerata leone,
Et domus Æolio semper amica Noto,
Te, Faustine, vocant: longas his exige messes
Collibus; hybernum jam tibi Tibur erit.

De origine Bacchi. LXIX.

Q Vi potuit Bacchi matrem dixisse Tonantem.
Ille potest Semelem dicere, Ruse, patrem.

Ad Theodorum. LXX.

Non donem tibi cur meos libellos Oranti toties, & exigenti, Miraris, Theodore? magna caussa est: Dones tu mihi ne tuos libellos,

De Tempeie & filiis. LXX.I.

Pompeios juvenes Asia arque Europa : sed ipsum Terra tegit Libyes ; si tamen ulla tegit. Quid mirum, toto si spargitur orbe ? jacere Vno non poterat tanta ruina loco.

Ad Quindum. LXXII.

OVz legis causa nupsit tibi Lzlia, Quince, Vxorem potes hane dicere legitimam. Ad Cinnam. LXXIII.

Profecit poto Mithridates szpe veneno,
Toxica ne possent szva nocere sibi.
Tu quoque cavisti cœnando tam male semper,
Ne posses unquam. Ciana, perire same.

Ad Marullum. LIXIV.

Maratur bel'è quidam dixisse, Marulle, Qui ce serre oleum dixit in auricula.

Ad Turanium. LXXV.

CI trifti domicœnio laboras. Turani; potes efurire mecum. Non deerunt tibi, fi foles somiere Viles Cappadoca, gravefque porri-Divifis cybium latebit ovis. Ponetur digitis tenendus undis Nigra coliculus virens patella, Algentem modò qui reliquit bortum : Et pultem niveam premens botellus, Et pallens faba cum rubente lardo. Menfæ munera fi voles fecunda, Marcentes tibi porrigentur uvz, Et nomen pyra quæ terunt Syicium; Et, quas docta Neapolis creavit, Lento castanea vapore totta. Vinum tu facies bonum bibendo. Post hæc ompia forte fi movebit Bacchos, quem folet, efuritionem, Succurrent tibi nobiles oliva, Piceni modò quas tulere rami, Et fervens eicer, & tepens lupinus. Parva ett ca nula, (quis poteft negare?) Sed finges nihil, audiefve fictum, Et vultu placidus tuo recumbes ; Nec crassum dominus leger volumen. Sed, quod non grave fit, nec infacetum, Parvi tibia condyli fonabit. E

In Zoilum. LXXVI.

U Ndecies una surrêxir, Zoïle, cœna;
Et mutata tibi est synthesis undecies;
Sudor inhæreret madida ne veste retentus,
Er laxam tenuis læderet aura cutem.
Quare ego non sudo, qui tecum, Zoïe, cœno?
Frigus enim magnum synthesis una facit.

Ad Severam. LXXVII.

Dones, & licet imputes, Severe,
Dum nostras legis, exigisque nugas.
Durum est perdere ferias. rogamus,
Jacturam patiaris hane, ferasque.
Quòd si legeris ipse cum diserto
(Sed numquid sumus improbi?) Secundo;
Plus multò tibi debiturus hic est,
Quàm debet domino suo libellus.
Nim securus erit, nec inquieta
Lassi marmora Sisyphi videbit,
Quem censoria cum meo Severo
Docti lima momorderit Secundi.

Ad Amilianum. LXXVIII.

SEmper eris pauper, si pauper es, Amiliane.
Dantur opes nulli nunc nisi diviribus.

In Gaurum. LXXIX.

Q Vid promittebas mihi millia, Gaure, ducenta:
Si dare non poteras millia, Gaure, decem?
An potes, & non vis ? rogo, non est turpius istud?
1, tibi disperdas, Gaure: pusillus homo es.

Ad Dindymum. LXXX.

Insequeris, sugio; sugis, insequor: hac mihi mens est: Velle tuum nolo, Dindyme, nolle volo.

· Ad Gallame LXXXI.

Am triftis nucibus puer relictis
Clamoso revocatur à Magistro:
Et blando malé proditus fritillo,
Arcana modò raptus è popina,
Ædilem rogat udus aleator.
Saturnalia transfere tota:
Nec munuscula parva, nec minora
Missis mihi, Galla, quæ solebas.
Sane sic abeat meus December.
Scis certè, puto, vestra jam venire
Saturnalia, Martias Kalendas.
Tunc reddam tibi, Galla, quod dedisti.

M.VAL. MARTIALIS EPIGRAMMATUM

LIBER VI.

Ad Julium Martialem. I.

Sextus mittitur hie tibi libellus, Inprimis mihi care Martialis: Quem fi terferis aure diligenti, Audebit, minus anxius tremensque, Magnas Czsaris in manus venire.

De filio Domitiani. I I.

Ascere, Dardanio promissum nomen sülo,
Vera deâm soboles : nascere, magne puer.
Cui pater æternas post secula tradat habenas,
Quique regas orbem cum seniore senex.
Ipsa tibi niveo trahet aurea pollice fila,
Et totam Phryxi Julia nebit ovem.

Ad Domitianum. 111.

Can Enformaxime, principiumque princeps,
Cum tot jam tibi debeat triumphos,
Tot nascentia templa, tot renata,
Tot spectacula, tot deos, tot urbes:
Plus debet tibi Roma, quòd pudica est.

Mutua des centum. Caciliane, rogo.
Nil mihi respondes? tacitum te dicere credo,
Non reddes. ideo, Caciliane, rogo.

De Thelesina. v.

Julia lex populis ex quo, Faustine, renata est,
Atque intrate domos justa Pudicitia est;
Aut minus, aut certe non plus, tricesima lux est,
Et nubit decimo jam Thelesina viro.
Que nubit toties, non nubit: adultera lege est.
Cst:ndor mocha simpliciore minus.

Ad Severum. VII.

Przeoni dedit Eulogo puellam.
Dignum quid fatuo, Severe, fecit?

Ad Lavinum. VIII.

IN Pompeiano dormis, Lavine, theatro. Et quereris, si te suscitat Oceanus?

Tetitorium. I X.

Pauca Iovem nuper cum millia forte rogarem:

Ille dabit, dixit, qui mihi rempla dedir.

Templa quidem dedit ille Iovi; sed millia nobis

Nulla dedit: pudeat pauca rogasse tovem.

At quam non tetricus quam nulla nubilus ira,

Quam placido nostras legerat ore preces!

Talis supplicibus tribuit diademata Dacis:

Et Capitolinas irque reditque vias.

Dic precor, o nostri dic conscia virgo Tonantis:

Si negat hoc vultu, quo solet ergo dare?

Sie ego. sie breviter posita mihi Gorgone Pallas:

Que nondum data sunt, stulte, negata putas?

In Marcum, X.

Olòd non fit Pylades hor tempore, non fit Orefles,
Mitaris? Pylades, Marce, bibebat idem.
Nec melior panis, turdusve dabatur Orefli:
Sed par, atque cadem cœna duobus erat.
Tu Lucrina voras; me pascit aquosa Pelotis:
Non minus ingenua est & mihi. Marce, gula.
Te Cadmea Tyros, me pinguis Gallia vestit:
Vis te purpureum, Marce, sagatus amem?
Ut præstem Pyladen, aliquis mihi præstet Oresten.
Hoc non fit verbis, Marce: ut ameris, ama.

De Fabulla XI.

JUrat capillos effe, quos emit, fuos Fabulla: numquid, Paulle, pejerat? nego. De statua Iulia. XII.

QVis te Phidiaco formatam, Iulia, cœlo,
Vel quis Palladiz non putet artis opus?

Candida non tacità responder imagine Lygdos,
Et placido sulget vivus in ore decor.

Ludit Acidalio, sed non manus aspera, nodo,
Quem rapuit collo, parve Cupido, tuo.

Vt Martis revocetur amor, summique Tonantis;
A te Iuno petat ceston, & ipsa Venus.

In Laberium. XIII.

Versus scribere posse te disertos Assirmas, Laberi: quid ergo non vis? Versus scribere qui potest disertos, Non scribat, Laberi; virum putabo.

De formica succino inclusa. X I V.

D'm Phaethontea formica vagatur in umbra, Implicuit tenuem succina gutta seram. Sic modo que sucrat vità contempta manente, Functibus sasta est nunc pretiosa suis.

In Cinnamum. x v.

Cinnam, Cinname, te jubes vocari.

Non est hic, rogo, Cinna, barbarismus?

Tu si Furius antè dictus esses,

Fur istà ratione diceretis.

Ad Prifcum, de Salonina. XVI.

Sancta Salonini terris requiescit Iberis.

Quà melior Stygias non videt umbra domos.

Sed lugere nesas: nam qui te. Prisce, reliquit,

Vivit quà voluit vivere parte magís.

In Posthumum caussidicum. XVII.

On de vi, neque cæde, nec veneno, Sed lis est mihi de tribus capellis: Vicini queror has abesse furto. Hoc judex sibi postulat probari. Tu Cannas, Mithridaticumque bellum, Et perjuria Punici suroris, Et Syllas, Mariolque, Mutiolque Magnà voce lonas, manuque totà. Jam die, Posthume, de tribus capellis.

In Phæbum. x v 1 1 1.

M Vtua te centum sestertia, Phæbe, rogavi :
Cum mihi dixisses, exigis ergo nihil?
Inquiris, dubitas, cunstaris, meque diebus
Teque decemerucias: jam rogo, Phæbe, nega.

De Stella & Jambide XIX.

PErpetuam Stellz dum jungit Ianthida vati
Lzta Venus, dixit, plus dare non potui.

Hzc coram domina: sed nequius illud in autem:
Tu ne quid pecces, exitiose vide.

Sape ego lascivum Martem suribunda cecidi,
Legitimos esset cum vagus ante toros.

Sed postquam meus est, nulla me pellice last:
Tam frugi Juno vellet habere Jovem.

Dixit, & arcano percussit pectora loro.

Plaga juvat: sed tu jam dea czde duos.

In Proculinam. x x.

Q'òd nubis, Proculina, concubino.

Et mœchum modò, nunc facis maritum;

Ne lex Iulia te notare possit:

Non nubis, Proculina, sed fateris.

In deformem Candidatum. XXI.

Tu lice: & manibus blandis, & vocibus infles:

Contra te facies imperiosa tua est.

De Carifiano. XXII.

Il lascivius est Carifiano;
Saturnalibus ambulat togatus.

Ad Marcellinum. XXIII.

MArcelline. boni soboles sincera parentis,
Horrida Parrhasio quem tegit ursa jugo;
llle vetus pro te parriusque quod optet amicus,
Accipe. & hzc memori pestore vota tenè;
Cauta sit ut virtus, nec te temerarius ardor
In medios enses, szyaque tela ferat.

B.4.

Bella velint, Martemque ferum rationis egentes: Tu potes & patriz miles, & esse decus.

Ad Nepotem. XXIV.

B Is vicine Nepos (nam tu quoque proxima Floræ Incolis, & veteres tu quoque Ficelias) Est tibi, quæ patrii signatur imagine vultus, Testis maternæ nata pudicitiæ.

Tu tamen annoso nimium ne parce Falerno: Et potius plenos zre relinque cados. Sit pia, sit locuples, sed potet filia mustum;

Amphora cum domina nune nova fiat anus. Czcuba non folos vindemia nutriat orbos: Poffunt & patres vivere, crede mihi.

Epitaphium Glaucia. XXV.

Libertus Melioris ille notus,
Totà qui eccidit dolente Romà,
Cari deliciz breves patroni;
Moc sub marmore Glaucias humatus.
Iuncto Flaminiz jacet sepulchto:
Castus moribus, integer pudore.
Velox ingenio, decore felix.
Bis senis modo messibus peractis
Vix unum puer applicabat annum.
Qui sles talia, nil sleas viator.

De eodem. XXVI.

Sed domini fancto dignus amore puer:

Munera cum posset nondum sentire patroni,

Glaucia libertus jam Melioris erat.

Moribus hoc formaque darum, quis blandior illo?

Aut quis Apollineo pulchrior ore suit?

Immodicis brevis est atas, & rara senestus.

Quidquid amas, cupias non placuisse nimis.

In Tatum. XXVII.

SEx seftertia si statim dedisses, Cùm dixti mihi ; sume, tolle, dono:

Debe-

Deberem tibi, Pzte, pro ducentis.
At nunc cum dederis diu moratus,
Post septem, puto, vel novem Kalendas,
Vis dicam tibi veriora veris?
Sex sestettia, Pzte, perdidisti.

De morte Othonis. XXVIII.

CVm dubiteret adhuc belli civilis Enyo,
Forsitan & posset vincere mollis Otho:
Damnavit multo staturum sanguine Martem,
Et fodit certa pectora nuda manu.
Sit Cato, dum vivit, sanc vel Casare major:
Dum moritur, numquid major Othone suit?

Ad Diadamenum. XXIX.

M Vnera da nobis. Diadumene, larga quot, inquis?

Oceani fluctus me numerare jubes:

Et maris Ægzi sparsas per litora conchas;

Et quæ Cecropio monte vagantur apes:

Quæque sonant pleno vocesque, manusque theatro;

Cùm populus subiti Cæsaris ora vider:

Nolo quot gemmas dedit exorata Catullo

Lesbia: pauca cupit, qui numerare potest.

SEptem elepsydras magnà tibi voce petenti.
Arbiter invitus, Czciliane, dedit.
At tu multa diu dicis: virreisque tepentem
Ampullis potas semisupinus aquam.
Vt tandem saties vocemque sitimque, rogamus
Lam de elepsydra; Czciliane, bibas.

Ad Cacilianum.

De filio Reguli. XXX1.

A Dipieis ut parvus, nec adhue trieteride plenà
Regulus auditum laudet & ipie patrem?
Maternolque finus viso genitore relinquat,
Et patrias laudes sentiat ese suas?
Iam elamor, centumque viri, densumque coronà.
Vulgus & infanti Iulia testa placent
Acris equi soboles magno sie pulvere gaudet;
Sie vitulus melli prælia fronte cupit.

Di:

Di servate, precor, matri sua vota, patrique: Audiat ut natum Regulus, illa duos.

In Cinnam. ZXXII. Ater ex Marulla, Cinna, factus es feptem; Non liberorum : namque nec tuus quifquam, Nec est amici, filiusve vicini : Sed in grabatis tegetibusque concepti Materna produnt capitibus fuis furta. Hic qui retorto crine Maurus incedit, Sobolem fatetur effe fe coci Santra. At ille fima nare, turgidis labris, Ipla eft imago Pannici palzftritz. Pistoris effe tertium quis ignorat, Quiennque lippum novit & videt Damam ? Hunc vero acuto capite, & anribus longis, Ouz fic moventur ut folent afellorum, Quis morionis filium neget Gyrrhz? Duz forores, illa nigra, & hac rufa, Croti choraula, villicique sunt Carpi. Jamque hybridarum grex tibi foret plenus, Si spado Coresus, Dindymusque non esfet.

Vi recitat lana fauces & colla revinctus,
Hic se posse loqui, posse tacere negat.

De Etrosci thermis. X X X I V.

Trusci nisi thermulis lavaris,
Illotus morieris, Oppiane.
Nulla sie tibi blandientur unda:
Nec sontes A poni rudes puellis,
Non mollis Sinuessa, fervidique
Fin sus Passeris, aut superbus Anxur,
Non Phæbi vada, principesque Baiz.
Nusquam tam nitidum micat serenum:
Lux ipsaest tibi longior, diesque
Nullo tardiùs à loco recedit.
Illie Taygeti virent metalla,
Et cettant vario decore saxa

Qua Phryx & Libys altiùs cecidit.

Siccos pinguis onyx anhelat zstus, Et stamma tenui calent ophitx. Ritus si placeant tibi Laconum, Contentus potes arido vapore, Cruda Virgine, Martiave mergi; Quz tam candida, tam serena lucet, Ut nullas ibi suspiceris undas, Et credas vacuam nitere Lygdon. Non attendis, & aure me supina Jam dudum quasi negligenter audis. Illotus morieris, Oppiane.

D'Um tibi felices indulgent, Castrice, Baix.

Canaque sulphureis nympha maratur aquis;

Me Nomentani confirmant otia ruris,

Et casa jugeribus non onerosa suis.

Hie mihi Baiani soles, mollisque Lucrinus;

Hie vestra mihi sunt, Castrice, divitia.

Quondam laudatas quocunque libebat ad undas

Currete, nec longas pertimu se vias.

Nunc urbi vicina juvant, facilesque recessus:

Et satis est, pigro si licet esse mihi.

In Calliedorum. XXXVI.

Essive credis te, Calliodore, jocari;
Et solum multo permaduisse sale.
Omnibus arrides, disteria dicis in omnes:
Sic te convivam posse placere putas.
At si ego non beliè, sed verè dixero quiddam;
Nemo propinabit, Calliodore, tibi.

Ad Catianum, XXXVII.

Vapulat assiduo Veneti quadriga slagello, Nec currit: magnam rem, Catiane, facit.

Ad Iambida nympham. XXXVIII.

Ympha, mei Stellz quz fonte domestica puro
Laberis, & domini gemmea testa subis:

Sive Numz conjux Triviz te mist ab antro;

Sive Camænarum de grege nona venis:

Exfolvit votis hac se tibi virgine porca Marcus, surtivam quòd bibit æger aquam. Tu contenta meo jam crimine, gaudia sontis Da secura tui: sit mihi sana sitis.

In Pomponium. XXXIX.

QUòd tam grande tophos clamat tibi turba togata; Non tu, Pomponi; cœna diferta tua est.

Ad Lupercum: X L.

Ovod convivaris fine me tam fæpe, Luperce; Inveni. noceam qua ratione tibi. Iralcar licer usque voces, mittasque, rogesque. Quid facies? inquis. quid faciam? veniam.

Epitaphum Tantagathi. XLI.

Toc jacet in tumulo raptus puerilibus annis
Fantagathus, domini cura, dolorque sui,
Vix tangente vagos ferro resecare capillos
Doctus, & hirsutas excoluisse genas.
Sis illi quamvis Tellus placata, levisque;
Artificis levior non potes esse manu.

De Andragora: XLII.

Otus nobiscum est, hilaris cœnavit; & idem-Inventus manè est mortuus Andragoras. Tam subitz mortis caussam, Faustine, requiris? In somuis medicum viderat Hermocratem.

In Coracinum, XLIII.

Oud semper casiaque, cinnamoque; Et nido niger alitis superbæ Fragras plumbea Nicerotiana; Rides nos. Coracine, nil olentes, Malo, quam bene olere, nil olere.

In Thabum. XLI.V.

M Entiris fictos unquento, Phæbe, capillos, Et tegitur pictis fordida calva comis. Tonforem capiti non est adhibere necessum: Radere te melius spongia, Phæbe, potest.

Ad:

Ad Aulum Pudentem. XLV.

Cernere Parrhasios dum te juvat. Aule, Triones
Comminus. & Scythici sidera ferre poli;
O quam pene tibi Stygias ego raptus ad undas
Elysiz vidi nubila fusca plagz!
Quamvis lassa tuos quarebant lumina vultus,
Atque erat in gelido plurimus ore Pudens.
Si mihi lanisiez ducunt non pulla sorores
Stamina, nec surdos vox habet ista deos:
Sospite me sospes Larias reveheris ad urbes,
Et referes pili pramia clarus eques.

In Bacearum. X L V 1.

ET dolet. & queritur, sibi non contingere frigus
Propter lexcentas Baccara gausapinas:
Opiat & obscuras luces, ventosque, nivesque;
Odit & hybernos, si tepuere, dies.
Quid secere mali nostræ tibi, sava, lacernæ,
Tollere de scapulis quas levis aura potest?
Quanto simplicius, quanto est humanius islud;
Mense vel Augusto sumere gausapinas?

De Pompillo. XLVII.

Rem factam Pompillus habet, Faustine : legetur,
Et nomen toto sparget in orbe suum.
Sic leve slavorum valeat genus Usipiorum.
Quisquis & Ausonium non amat imperium.
Ingeniosa tamen Pompilli scripta feruntur:
Sed samz non est hoc, mihi crede, satis.
Quam multi tineas pascunt blattasque diserti!
Et redimunt soli carmina docta coci!
Nescio quid plus est, quod donat secula chartis:
Victurus genium debet habere liber.

In invidam. XLVIII.

Audat, amat, cantat nostros mea Roma libellos:

Meque sinus omnes, me manus omnis habet.

Ecce rubet quidam, pallet, stupet, oscitat, odit.

Hoc volo: nunc nobis carmina nostra placent,

Ad Oppianum harediperam. ZLIX.

A Misit pater unicum Silanus:
Cessas mittere munera, Oppiane?
Heu erudele nesas, malæque Parcæ!
Cujus vulturis hoc erit cadaver?

Ad Marianum. I.

Scis te captari: scis hunc, qui captat, avarum:

Et scis qui captat, quid, Mariane, velit:

Tu tamen hunc tabulis haredem, stulte, supremis
Scribis, & esse tuo vis, furiose, loco.

Munera magna quidem misit, sed misit in hamo:
Et piscatorem piscis amare potest?

Hiccine dessebit vero tua fata dolore?

Si cupis ut plotet; des, Mariane, nihil.

In detrafferem. LI.

Um fis nec rigidà Fabiorum gente creatus. Nec qualem Curio , dum prandia portat aranti, Hirfura peperit rubicunda fub ilice conjux; Sed patris ad speculum tonti, matrisque togatæ Filius, & sponsam posit te sponsa vocare: Emendare meos, quos novit fama, libellos, Et tibi permittis felices carpere nugas : Has, inquam, nugas, quibus aurem advertere totam Non adspernantur proceres urbisque, forique: Quas & perperui dignantur ferinia Sili, Et repetit toties facundo Regulus ore; Quique videt propiùs magni certamina Circi. Laudat Aventing vicinus Sura Diang : Iple etiam tanto dominus sub pondere rerum Non dedignatur bis terque revolvere Cafar. Sed tibi plus mentis, tibi cor limante Minerva Acrius, & tenues finxerunt pettus Athenz. Ne valeam, fi non multo sapit altius istud, Quod cum panticibus laxis, & cum pede grandi. Et rubro pulmone vetus, nafifque timendum, Omnia crudelis lanius per compita portat. Audes præteres, quos nullus noverir, in me Scribere verficulos, mileras & perdere chartas.

At si quid nostra tibi bilis inusserit ardor,
Vivet, & harebit, totoque legetur in orbe:
Stigmata nec vasra delebit Cinnamus atte.
Sed miserere tui, rabido nec perditus cre
Fumantem nasum vivi tentaveris urs.
Sit placidus licèt, & lambat digitosque, manusque:
Si dolor, & bilis, si justa coegerit ira,
Ursus erit. vacua dentes in pelle fatiges,
Et tacitus quaras, quam possis rodere carnem.

Ad Tuccam. LII.

HExametris epigramma facis, scio dicere Tuccam.
Tucca, solet fieri; denique, Tucca, licet.
Sed tamen hoc longum est. solet hoc quoque, Tucca,
Si breviora probas, disticha sola legas. (licet que:
Conveniar nobis: ut fas, epigrammata longa
Sit transire tibi; scribere, Tucca, mibi.

De morte Eutychi pueri. LIII.

Lete nesas vestrum, sed roto flete Lucrino
Naiades, & luctus sentiar ipsa Thetis.
Inter Baianas raptus puer occidit undas
Eurychus, ille tuum, Castrice, dulce decus.
Quidquid id est, subitz quacunque est caussa rapina:
Sit precor & tellus mitis, & unda tibi.

Ad Martianum. LIV.

Sexagesima, Martiane, messis
Acta est, & puto, jam secunda Costa;
Nec se tadia sectuli calentis
Expertum meminit die vel uno.
Ostendit digitum, sed impudicum,
Alconti, Dassoque. Symmachoque.
At nostri bene computentur anni,
Et, quantum tetrica tulere febres,
Aut languor gravis, aut mali dolores,
A vita meliore separentur;
Infantes sumus, & senes videmur.
Ætatem Priamique Nestorisque
Longam qui putat esse, Martiane,

Multum decipiturque falliturque. Non est vivere, sed valere, vita.

De Cilice fure. 1 v.

To vr note nimium rapacitatis
Compilare Cilix volebat hortum:
Ingenti sed erat, Fabulle, in horto
Preter marmoreum nihil Priapum.
Dum non vult vacuà manu redire;
Ipsum surripuit Cilix Priapum.

Medio recambit imus ille qui lecto,
Calvam trifilem semitatus unguento,
Fodirque tonsis ota laxa lentiscis;
Mentitur, Esculane: non habet dentes.

In Pontiam. LVII.

Vm mittis turdumve mihi, quadramve placentz,

Sive femur leporis, five quid his simile;

Buccellas missile tuas te, Pontia, dicis.

Has ego nec mistam, Pontia, sed nec edam.

Epitaphium Fusci. LVIII.

Lle sacri lateris custos, Martisque togati,
Credita cui summi castra suere ducis,
Hic situs est Fuscus. licet hoc, fortuna, fateri:
Non timet hostiles jam lapis iste minas.
Grande jugum domità Dacus cervice recepit,
Et famulum victrix possidet umbra nemus.

In Afram. Lix..

Ovm fis tam pauper, quam nec miserabilis Itus;

Tam juvenis, quam nec Parthenopaus erat;

Tam fortis, quam nec, cum vinceret. Artemidorus;

Quid te Cappadocum sex onus esse juvat?

Rideris, multóque magis traduceris, Afer,

Quam nudus medio si spatiere foro.

Non aliter monstratur Atlas cum compare ginno,

Quaque vehit similem bellua nigra Libyn.

Invidiosa tibi quam sit lectica requiris?

Non debes ferri mortuus hexaphore.

Ad Aulum, de Phryge lufco. 1 X.

Potor nobilis, Aule, lumine uno
Luscus Phryx erat, alteroque lippus:
Huic Heras medicus; b bas caveto
Vinum: si biberis, nihil videbis.
Ridens Phryx, oculo, valebis inquit.
Misceri sibi protinus deunces,
Sed crebros jubet. exitum requiris?
Vnum Phryx, oculus bibit venenum.

Ad Lupum. 1x1.

TRiffis es, & felix: sciat hoc fortuna caveto; Ingratum dicet te, Lupe, si scierir.

Ad Cafarem, de rosis bybernis LXTI.

UT nova dona tibi, Czfar. Nilotica tellus
Miserat hybernas ambiriosa rosas:
Navita deriste Pharios Memphiticus hostos,
Vrbis ut intravit limina prima tuz.
Tantus veris honos, & odorz gratia Florz,
Tantaque Pzstani gloria ruris erat.
Sic quacunque vagus, gressum que oeulosque serebat,
Textilibus sertis omne subebat iter.
At tu Romanz justus jam cedere brumz,
Mitte tuas messes; accipe, Nile, rosas.

Ad Rufum, LXIII.

Q'idam me modò, Rufe, diligenter
Q'inspectum, velut empror, aut lanista.
Cùm vultu digitoque subnotasset,
Tune es, tune, ait, ille Marrialis,
Cujus nequitias jocosque novit
Aurem qui modò non habet Batavam?
Subrisi modicé: levique nutu
Me, quem dixerat esse, non negavi.
Cur ergo, inquit, habes malas lacernas?
Respondi: quia sum malus Poeta.
Hoc ne sepius accidat Poete.
Mittas, Rufe, mibi bonas lacernas.

Ad Domitianum. LXIV.

QUantum solicito fortuna parentis Etrusco;
Tantum, summe ducum, debet uterque ribi.
Nam tu missa tuà revocasti fulmina dextrà:
Hos cuperem mores ignibus esse Jovis.
Si tua sit summo, Czsar, natura Tonanti,
Utetur toto sulmine rara manus.
Muneris hoc utrumque tui testatur Etruscus,

De Philippo. L X V.

Esse quod & comiti contigit, & reduci.

Octaphoro sanus portatur, Avite, Philippus : Hune tu fi sanum credis, Avite, furis.

In mortuum Rufam Camonium. IXVI.

Ditus est sextus sine te mihi, Ruse Camoni,
Nec te lectorem sperat, amice, liber.
Impia Cappadocum tellus, & numine lavo
Visa tibi, cineres reddit, & ossa patri.
Funde tuo lacrymas, otbata Bononia Ruso;
Et resonet tota planctus in Amilia.

Heu qualis pietas, heu quam brevis occidit atas:
Viderat Alphei pramia quinque modó.

Pectore tu memori nostros evolvere lusus, Tu solirus nostros, Rufe, tenere jocos.

Accipe cum sieru moesti breve carmen amici, Atque hæc absentis thura suisse puta.

Pro vino gelida temperato. LXV 11.

SEtinum, dominzque nives, densique trientes, Quando ego vos, medico non prohibente, bibam?

Stultus, & ingratus, nec tanto munere dignus, Qui mavult hæres divitis esse Midæ.

Possideat Libycas messes, Hermumque, Tagumque, Et potet calidam, qui mihi laudat, aquam.

Ad Cafarem. LXVIII.

D' tibi dent, & tu Cælar, quæcunque mereris:
Di mihi dent, & tu, quæ volo, fi merui.

Ad

Ad (acilianum. LXIX.

M And salutavi vero te nomine casu:
Nec dixi dominum, Cæciliane, meum.
Quanti libertas constet mihi tanta, requiris?
Centum quadrantes abstulit illa mihi.

Ad Rufum de Panareto potore. Lx x.

Um peteret seram medià jam nocte matellam
Arguto madidus pollice Panaretus;

Spoletina data est, sed quam siccaverat ipse:

(Nec fuerat soli tanta lagena satis)

Ille side summà teste sua vina remensus.

Reddidit cenophori pondera plena sui.

Miraris, quantum biberat, cepisse lagenam?

Desine mirari, Ruse, merum biberat.

In Ammianum, LXXI.

Cœlatus tibi cum fit, Ammiane,

Serpens in patera Myronis arte;

Vaticana bibis: bibis venenum.

De Thaide, IXXII.

Tham male Thais oler, quam non fullonis avafi
Testa vetus, media sed modo fracta via:

Non ab amore recens hircus, non ora seonis;

Non detracta cani Transtiberina cutis:

Pullus abortivo nec cum putrescitin ovo;

Amphora corrupto nec vitiata garo.

Virus ut hoc alio fallax permutet odore,

Deposita quories balnea veste petit:

Psilotro nitet, aut acida satet oblita creta;

Aut tegitur pingui terque quaterque faba.

Cum bene se turam per fraudes mille putavita

Omnia cum fecit, Thaida Thais olet.

De Calpetiano. LXXIII.

Ponuntur semper chrysendeta Calpetiano, Sive foils, seu cum cœnat in urbe domi. Sic etiam in stabulo semper, sic cœnat in agro. Non habet ergo alind ? non habet imò suum.

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATUM

LIBER VII.

Ad Domitianum, de lorica. 1.

A Ccipe belligerz crudum thoraca Minervz,
Ipla Medulaz quem timet ira comz.
Dum vacat hzc, Czlar, poterat lorica vocari:
Pectore cum lacro sederit, zgis erit.

De eadem.

Invia Sarmaticis domini lorica fagittis,

Et Martis Gerleo tergore fida magis:

Quam vel ad A tolz securam culpidis ictus

Texuit innumeri subricus unguis apri:

Felix sorte tua! sacrum cui tangere pectus

Fas erit, & nostri mente calere Dei.

I comes, & magnos illz sa merere triumphos,

Palmatzque ducem, sed citò, redde togz.

Ad Tontilianum. II.

CVr non mitto meos tibi, Pontiliane, libellos?
Ne mihi tu mittas, Pontiliane, tuos.

De Oppiane. 111.

Sset, Castrice, cum mali coloris,
Versus scribere ecepit Oppianus.

SI desiderium, Czsar, populique parrumque
Respicis, & Latiz gaudia vera togz;
Redde deum votis poscentibus: invidet hosti
Roma suo, veniat laurea multa licét.
Terrarum dominum propiùs videt ille, tuoque kassa;
Terretur vultu barbarus, & fruitur.

De eodem. v.

Cquid hyperboreis ad nos conversus ab oris
Ausonias Czsar jam parat ire vias ?

gealas

Cex-

Certus abest auctor, sed vox hoc nunciat omnis.
Credo tibi; verum dicere. Fama, soles.
Publica victrices testantur gaudia chartz;
Martis laurigera cuspide pila virent.
Rursus, io, magnos clamat tibi Roma triumphos,
Invictusque tua, Czsar, in urbe sonas.
Sed jam lztitiz quo sit siducia major,
Sarmaticz laurus nuncius ipse veni.

De codem, VI.

Hyberna quamvis Arctos, & rudis Peuce,
Et ungularum pulsibus calens Ister,
Fractusque cornu jam ter improbo Rhenus,
Teneat domantem regua persida gentis,
Te, summe mundi rector, & parens orbis:
Abesse nostris non tamen potes votis.
Illic & oculis & animis sumus, Casar;
Adeóque mentes omnium tenes unus,
Ut ipsa magni turba nesciat Circi
Utrumne currat Passerinus, an Tigris.

De codem. VII.

Victor ab Othrysio redditur orbe Deus.
Certa facis populi tu primis vota, December:
Jam licer ingenti dicere voce; Venit.
Felix sorte tua, poteras non cedere Jano,
Gaudia si nobis, qua dabit ille, dares.
Festa coronatus luder convicia miles,
Inter laurigeros cum comes ibit equos.
Fas audire jocos, levioraque carmina, Casar,
Sit tibi: si lusus ipse triumphus amar.

De Caffelio. VIII.

C'un sexaginta numeret Casselius annos, Ingeniosus homo est: quando disertus erit?

In Olum. 1 X.

IN lucem conat Serrorius: Ole quid ad te?
Cum liceat tota thertere nocte tibi.

Septin-

Septingenta Tito debet Lupus : Ole quid ad te ?
Assem ne dederis, crediderisve Lupo.

Illud diffimulas, ad te quod pertiner, Ole, Quodque magis curz convenir effe tuz.

Pro rogula debes : hoc ad te pertinet, Ole.

Quadrantem nemo jam tibi credet : & hoc.

Vxor mœcha tibiest : hoc ad te pertinet, Ole. Poscit jam dotem filia grandis : & hoc.

Dicere quindecies poteram, quid pertinet ad te: Sed quid agas, ad me pertinet, Ole, nihil;

Ad Aulum Pudentem. X.

Ogis me calamo, manuque nostra Emendare meos, Pudens, libellos. O quam me nimium probas, amasque, Qui vis archerypas habere nugas?

Ad Faustinum. XI.

Sic me fronte legat dominus, Faustine, serena,
Excipiat que meos qua solet aure jocos:
Ut mea nec juste quos odit pagina ladit,
Et mihi de nullo sama rubore placet.
Quid prodest, cupiant cam quidam nostra videri,
Si qua Lycambeo sanguine tela madent?
Vipereumque vomant nostro sub nomine virus,
Qui Phoebi radios ferre diemque negant?
Ludimus innocui: scis hoe bene. juro potentis
Per genium Famz, Castalidumque gregem;
Perque tuas aures magni mihi numinis instar,
Lector, inhumana liber ab invidia.

De Lycoride. ZII.

D'un Tiburtinis albescere collibus audit Antiqui dentis fusca Lycoris ebur, Venit in Herculeos colles. quid Tiburis alti Aura valet! parvo tempore nigra redit.

Ad Regulum. XIII.

A Ra domi non funt. superest hoc, Regule, tantum, Ut tua vendamus munera: numquid emis? EFIGRAMEAT. Lis.

Infanti melimela dato, ratualque marife.
Nam mihi, que novit pungere, Chia fapa.

Ad Apollinarem. XXII.

A Pollinarem conveni meum, Scazon,
Et si vacabit (ne molestus accedas)
Hoc qualecunque, cujus aliqua pars ipse est,
Dabis: hoc facetum carmen imbuant aures.
Si te receptum fronte videris totà,
Noto rogabis ut favore sustentet.
Quanto mearum, scis, amore nugarum
Flagret: nec ipse plus amare te possum.
Contra malignos esse si cupis tutus,
Apollinarem conveni meum, Scazon.

De apro fibi miso à Dextro. XXIII.

Tusce glandis aper populator, & ilice multă
Jam piger, Atolz fama secunda ferz,
Quem meus intravit splendenti cuspide Dexter;
Przda jaces nostris invidiosa focis.

Pinguelcant madidi lzto nidore Penates,
Flagret & exciso festa culina jugo.

Sed coquus ingentem piperis contumer acervum,
Addet & arcano mista Falerna garo.

Ad dominum redeas : noster te non capit ignis.
Conturbator aper. vilius esurio.

Sie Tiburtinz crescat tibi sylva Dianz,
Et properet czsum szpe redire nemus;
Nea Tartestiacis Pallas tua, Fusce, trapetis
Cedat, & immodici dent bona musta lacus;
Sie fora mirentur, sie te Pallatia laudent,
Excolat & geminas plurima palma fores;
Otia dum medius przstat tibi parva December,
Excipe: sed certa, quos legis, aure jocos.
Scire libet verum: res est hze ardua; sed tu
Quod tibi vis dici, dicere, Fusce, potes,

R Aucz cortis aves, & ova matrum, Et flavas medio vapore Chias,

querulz rudem capellz,
m frigoribus pares olivas;
anum gelidis olus proinis
oe noftro tibi rure missa credis?
O quàn, Regule, diligenter erras?
Nil nostri. nisi me, ferunt agelli.
Quidquid villicus Vmber, aut colonus,
Aut rus marmore tertio notatum,
Aut Tusci tibi, Tusculive mittunt;
Id tota mihi nascitur Subura.

Ad Anicum. X X V 17

A Trice, facundæ renovas qui nomina gentis,
Nec finis ingentem conticuisse domum:
Te pia Cecropiæ comitatur turba Minervæ,
Te secreta quies, te sophos omnis amat.
At juvenes alios fractà colit aure magister,
Et rapit immeritas sordidus unctor opes.
Non pila, non follis, non te paganica thermis
Præparat, aut nudi stipitis ictus hebes:
Vara nec injecto ceromate brachia tendis;
Non harpasta vagus pulverulenta rapis:
Sed curris niveas tantum prope Virginis undas;
Aut ubi Sidonio taurus amore calet.
Per varias arteis, omnis quibus area servit,

Sordidior coeno cum sit toga, calceus autem Candidior prima sit tibi, Cinna, nive; Dejecto quid, inepte, pedes perfundis amictu è Collige, Cinna, togam; calceus ecce perit.

Ludere, cum liceat currere, pigritia eft.

Ad Severum, de balneis Charini. X X V I I

Q Vo possit sieri modo, Severe,

Q Vt vir pessimus omnium Charinus

Vnam rem bene fecerit, requiris?

Dicam, sed citó. quid Nerone pejus?

Quid thermis melius Neronianis?

Non deest protinus ecce de malignis,

Qui sic rancidulus loquatur ore:

Vt quid tu domini deique nostri Præfers muneribus Neronianas ? Thermas præfero balneis Charini.

Ad Stellam. XXXX.

CVm pluvias madidumque Iovem perferre negaret;
Et rudis hybernis villa nataret aquis,
Plurima, que posset subitos esfundere nimbos,
Muneribus venit tegula missa tuis.
Horridus ecce sonat Borez stridore December;
Stella, tegis villam, non tegis agricosam.

Ad Caftricum, de quaftoris nota damnatoria. XXX.

Osti mortiferum quæstoris, Castrice, signum ?
Est operæ pretium discere theta novum.
Exprimeret quoties rorantem frigore nasum,
Lethalem juguli jusserat esse notam.
Turpis ab inviso pendebat stiria naso,
Cum slaret madida fauce December atrox.
Collegæ tenuere manus. quid plura requisis?
Emungi misero, Castrice non licuit.

De Polyphemi & Scylla imaginibus. XXXI.

Antus es, & talis nostri, Polypheme, Severi,
Ut te mirari possit & ipse Cyclops.

Sed nec Scylla minus. quod si fera monstra duorum
Junxeris, alterius siet uterque timor.

De Calio. QXXXII.

Discursus varios, vagumque mane,
Et fastus, & ave potentiorum,
Cùm perferre patique jam negaret;
Cœpit singere Cælius podagram.
Quam dum vult rimis approbare veram,
Et sanas linit obligat que plantas,
Incedit que gradu laborioso;
(Quantum cura potest, & ars doloris!)
Desit singere Cælius podagram.

Epitaphium patris Etrusci. XXXIII.

His jacet ille senex, Augusta notus in aula,
Pectore non humili passus utrumque deum:
F 2 Nato-

Natorum pietas sanctis quem conjugis umbris M scuit: Elysium possider ambo nemus. Occidit illa prior viridi fraudata juventă: Hic prope ter senas vixit Olympiadas. Sed festinatis raptum tibi credidit annis, Adspexit lacrymas quisquis, Etrusce, tuas.

Ad Sempronium Tuccam. XXXIV.

Cosmicos esse tibi, Semproni Tucca, videris.

Cosmica, Semproni, tam mala quam bona sunt.

Ad Castricum. XXXV.

MUneribus cupiat si quis contendere tecum,
Audeat hic etiam, Castrice, carminibus.
Nos renues in utroque sumus, vincique parati:
Inde sopor nobis, & placet alta quies.
Tam mala cur igitur dederim tibi carmina, quaris?
Alconoo nullum poma dedisse putas?

In Connam. XXXVI.

PRimum est, ut prættes, si quid te, Cinna, rogabo:
Illud deinde sequens, ut citò, Cinna, neges.

Diligo præstantem: non odi, Cinna, negantemSed tu nec præstas, nec citò, Cinna, negas.

Ad Ovidium, Cafonii exfulantis comicem. XXXVII.

M Aximus ille tuns, Ovidi, Cæsonius hie est;

Cujus adhue vultum vivida cera tenet.

Hunc Nero damnavit: sed tu damnare Neronem

Ausus es, & profugi; non tua, fata sequi.

Aquora per Scyllæ magnus comes exsulis isti:

Qui modò nolueras consulis ire comes.

Si victura meis mandantur nomina chartis,

Et fas est cineri me superesse meo:

Audiet hoc præsens, venturaque turba; suisse

Illi te, Senecæ quod fuit ille suo.

Ad eundem. XXXVII .

Pacundi Senecz potens amicus, Caro proximus, aut prior Sereno, Hic est Maximus ille, quem frequenti Felix litera pagina salutat. Hune tu per Siculas secutus undas,
O nullis Ovidi tacende linguis,
Sprevisti domini surentis iras.
Miretur Pyladem suum vetustas,
Hasit qui comes exsuli parentis.
Quis discrimina comparet duorum?
Hasisti comes exsuli Neronis.

Ad Prifcum. XXXIX.

Commendare tuum dum vis mihi carmine munus?

Mzonioque cupis doctius ore loqui;

Excrucias multis pariter me teque diebus:

Et tua de nostro, Prisce, Thalia placet.

Divitibus poteris musas, elegosque sonantes

Mittere: pauperibus munera pexa dato.

Ad Licinium Suram. X L.

Doctorum Licini celebertime Sura virorum,
Cujus prisca graves lingua reduxit avos;
Redderis, heu quanto fatorum munere! nobis,
Gustata Lethes pene remissus aqua.
Perdiderant jam vota metum, securaque siebat
Tristitia; & sacrymis usque peractus eras.
Non tulit invidiam taciti regnator Averni,
Et raptas fatis reddidit ipse colos.
Seis igitur, quantas hominum mors falsa quetelas
Moverit: & frueris posteritare tua.
Vive velut rapto. sugitivaque gaudia carpe:
Perdiderit nullum vita reversa diem.

De Annio. X LI.

Cum mensas habeat serè ducentas, fro mensis habet Annius ministros: Transcurrunt gabatz, volantque lances. Has vobis epulas habete lauti. Nos offendimur ambulante cœnà.

Ad Severum. x L 11.

PArva suburbani munuscula mittimus horti:
Faucibus oya tuts; poma, Severe, gulz.

Ad Vrbicum, de Autio. XIIII.

M Ercari nostras si te piget, Urbice, nugas;

Et jucunda tamen carmina nosse libet:

Pompeium quæras (& nosti forsitan Auctum,

Ultoris prima Martis in æde sedet.

Iure madens, varioque togæ limatus in usu,

Non lector meus hic, Urbice, sed liber est.

Sic renet absentis nostros, cantarque libelles

Ut pereat chartis litera nulla meis.

Denique, si vellet, poterat scripsisse videri:

Sed samæ mavult ille savere meæ.

Hunc licet à decima (nec enim satis antè vacabit)

Solicites: capiet cœnula parva duos.

Ille leget, bibe tu: nosis licèt, ille sonabit:

Et cùm, jam satis est, dixeris; ille leget-

Ad Authum. XLIV.

G Ratum est, quòd Celeri nostros legis, Auste, libellos?
Si ramen & Celerem quod legis, Auste, juvat.
Ille meas gentes, & Celtas rexit Iberos.
Nec fuit in nostro certior orbe sides.
Major me tanti reverentia turbat; & aures
Non auditoris, judicis esse puto.

In Vmbrum. XLV.

Omnia missisti mihi Saturnalibus, Vmber,
Munera, contulerant que tibi quinque dies f
Bis senos triplices, & dentiscalpia septem:
His comes accessis spongia, mappa, calix;
Semodiusque fabæ cum vimine Picenarum,
Et Laletanæ nigra lagena sapæ;
Parvaque cum canis venerunt coctana prunis,
Et Lybicæ sici pondere testa gravis.
Vix puto triginta nummorum tota suisse
Munera, quæ grandes octo tulere Syri.
Quanto commodius nullo mihi serre labore
Argenti potuit pondera quinque puer?

In Nafidianum. XLVI.

Semper mane mihi de me mera somnia narras, Que moveant animum solicitentque meum, lam prior ad facem, sed & hee vindemia venit; Exorat noctes dum mihi saga tuas.

Consumpsi saltasque molas, & thuris acervos:

Decrevere greges, dum cadit agna frequens.

Non porcus, non cortis aves, non ova supersunt.

Aut vigila, aut dormi, Nasidiane, tibi.

Ad Rabiriam XLVII.

A Stra polumque tuà cepissi mente, Rabiri, Parrhasiam mirà qui struis arte domum. Phidiaco si digna lovi dare templa parabit, Has petat à nostro Pisa Tonante manus.

Ad Titum , de Caciliano .. X L V I I L.

No cœnat fine apro noster, Tite, Cacilianus.
Bellum convivam Cacilianus habet.

Ad lovem. XLIX.

Arpeiz venerande rector aulz,

Quem salvo duce credimus Tonantem,

Cum votis sibi quisque te fatiget.

Et poscat dare, quz dei potestas:

Nil pro me mini, Jupiter, petenti

Ne succensueris velut superbo.

Te pro Czsare debeo rogare:

Pro me debeo Czsarem rogare.

Ad Domitianum. L.

A Bstulerat totam temerarius institor urbem,
Inque suo nullum limine limen erat.
Institi tenues, Germanice, crescere vicos;
Et modò quæ suerat semita, fasta via est.
Nulla catenatis pila est præcincta lagenis:
Nec prætor medio cogitur ire luto.
Stringitur in densa nec cæca povacula turba:
Occupat aut totas nigra popina vias.

T.nior,

Tonfor, caupo, coques, lanius sua limina servant. Nunc Roma est, nuper magna taberna fuit. De Silio. 1.1.

D'Erpetui nunquam moritura volumina Sili Qui legis. & Latia carmina digna toga; Pierios tantum vati placuisse rocessus

Credis, & Aoniz Bacchica ferra comz?
Sacra co:hurnati non attigit antè Maronis,
Implevit magni quam Ciceronis opus.

Hune miratur adhue centum gravis hasta virorum; Hune loquitur grato plurimus ore eliens.

Postquam bis senis ingentem fascibus annum Rexerar, asserto qui sacer orbe fuit; Emeritos Musis & Phœbo rradidir annos:

Froque suo celebrat nunc Helicona foro.

QUi tonfor fueras totà notissimus urbe, Et posshæc dominæ munere factus eques:

Sicanias urbes, Arnzaque regna petifii. Cioname, cum fugeres trittia jura fori.

Qu'à nune arte graves tolerabis inutilis annos? Qu'd facit infelix & fugitiva quies?

Non rheter non grammaticus, ludive magister, Non Cynicus, non tu Stoïcus esse potes.

Vendere nec vocem Siculis plausumque theatris. Quod superest irerum; Cinname, tonsor eris.

In Gargilianum. Lt 11.

Is to bis decime numerantem frigora brume
Contesit una cribus, Gargiliane, foris.

An mifer, & demens! viginti litigat annis
Quilquam, cui vinci, Gargiliane, licet?

De Lalieno. LI V,

Aredem Fabius Labienum ex asse reliquit:

Plus meruisse tamen se Labienus ait.

Ad Inflamium Rufum. Lv.

Commendare meas, Inflanti Rufe, Camoenas
Parce precor focero: feria forfan amat.

Quod fi nugaces admittit & ille libellos,
Hac ego vel Cutio Fabricio que legam.

De Theophila, ad Canium. LVI.

Hac est illa tibi promissa Theophila, Cani,
Gujus Cecropià pestora dore madent.

Hanc sibi jure perat magni senis Atticus hortus,
Nec minus esse suam Storca turba velit.

Viver opus quodeunque per istas miseris aures;
Tam non somineum nec populare sapit.

Non tua Paniznis nimium se pizserat illi,
Quamvis Pierio sit bene nota choro.

Carmina singentem Sappho laudavit amatriz:
Castior hzc, & non doctior illa fuir:

De familia ficofa. LVII.

Ticofa est uxor, ficofus & ipse maritus:
Filia ficosa est, & gener, atque nepos.
Nec dispensator, nec visiticus uscere turpi;
Nec rigidus fossor, sed nec arator eget.
Cum sint ficosi pariter juvenesque senesque;
Res mira est; ficos non habet unus ager.

Ad Taellum. LVIII.

Ratus fic tibi, Paulle, fit December : I Nec vani triplices, brevesque mappa, Nec thuris veniant leves felibra; Sed lances ferat, aut scyphos avorum, Aut grandis reus, aut potens amicus : Seu, quod te potius juvat capitque. Sie vincas Noviumque Publiumque. Mandris & vitreo latrone clausos: Sie palmam tibi de trigone nudo. Unaz det favot arbiter coronz, Nec laudet Polybi magis finistras : Si quisquam mea dixerit malignus. Atro carmina que madent veneno, Ut vocem mihi commodes patronam. Et, quantum poteris, sed usque, clames ; Non scripfit meus ifta Martialis.

Ad Maximum. 11 x.

Esquiliis domus est, domus est tibi colle Diana;

Et tua patricius culmina vious habet:

FS

Hing:

Hinc viduz Cybeles, illine sacraria Vestz;
Inde novum, veterem prospicis inde sovem.
Dic, ubi conveniam: die, qua te parte requiram.
Quisquis ubique habitat, Maxime, nusquam habitat.

Ad Philomusum. Lx.

O'vod te diripiunt potentiores
Per convivia, porticus, theatra,
Et tecum, quoties ita incidisti,
Gestari juvat, & juvat lavari:
Nolito nimium tibi placere.
Delectas, Philomuse: non amaris.

In Tuccam. Lx 1.

E Xigis ut nostros donem tibi, Tucca, libellos.

Non faciam: nam vis vendere, non legere.

In Papilum. LXII.

D'un Saxetani ponatur cauda lacerti;

Et bene si cœnas, conchis inuncta tibi est:

Sumen, aprum. lepotem, boletos, ostrea mullos,

Mittis. habes nec cor, Papile, nec genium.

Ad Severum, LXIII.

Poravi modò consulare vinum.

Quaris quam verus arque liberale?

Ipso consule conditum: sed ipse

qui ponebat erat, Severe, consul.

Ovatenus Odryfios jam pax Romana Triones
Temperat, & tetricz conticuere tubz,
Hunc Marcellino poteris, Faustine, libellum
Mittere; jam chartis, jam vacat ille jocis.
Sed si parva tui munuscula quzris amici
Commendare, ferat carmina nostra puer.
At tibi captivo famulus mittetur ab Istro,
Qui Tiburtinas pascere possit oves.

Ad Lanfum. Lx v.

Riginta toto mala funt epigrammata libro.

Si totidem bona funt; Lanfe, liber bonus est.

De

De Eutrapelo. LXVI.

E Utrapelus tonfor dum circuit ora Luperci, Expungitque genas; altera barba subit:

Ad librum. LXVII.

D'un mea Cacilio formatur imago Secundo.

Spirat & arguta picta tabella manu:

I, liber, ad Geticam Peucen, Istumque tacentem.

Hac loca perdomitis gentibus ille tenet.

Parva dabis caro, sed dulcia dona sodali:

Certior in nostro carmine vultus erit.

Casibus hic nullis, nullis delebilis annis

Vivet, Apelleum cum morietur opus.

Ad Sabellum. LXVIII:

Q Vòd non infulse scribis tetrasticha quadam;
Disticha quod belle pauca, Sabelle, facis:
Laudo, nec admiror. facile est epigrammata belle
Scribere; sed librum scribere difficile est.

In Sextum. LXIX.

AD natalitias dapes vocabar,

Essem cùm tibi, Sexte, non amicus.

Quid factum est, rogo, quid repentesactuma.

Post tot pignora nostra, post tot annos,

Quòd sum præterirus vetus sodalis?

Sed caussam scio. nulla venit à me

Argenti tibilibra pustulati.

Nec levis toga, nec rudes lacernæ;

Non est sportula, quæ negociatur:

Poscis munera, Sexte, non amicos.

Iam dices mihi, vapulet vocator.

De amoribus abfurdis. LXX.

SI meus aurità gaudet glaucopide Flaccus;
Si fruitur tristi Canius Æthiope:
Publius exiguz si slagrat amore catella;
Si Cronus similem cercopithecon amat:
Delectat Marium si perniciosus ichneumon;
Pica salutatriz si tibi, Lause, placet;

Si gelidum collo restit Glacilla draconem; Lusciniz tumulum si Thelesina dedit; Czca Cupidinei cur non amet ora Labycz, Qui videt bzc dominis monstra placere suis?

Ad Laufum, de suis libris. LxxI.

L'actur habere meos, si vera est fama, libellos
Inter delicias pulchra Vienna suas.

Me legit omnis ibi senior, juvenisque, puerque,
Et coram tetrico casta puella viro.

Hoc ego maluerim, quam si mea carmina cantent
Qui Nılum ex ipso protinus ore bibunt:
Quam meus Hispano si me Tagus impleat auro,
Pascat & Hybla meas, pascat Hymettos apes.

Non nihil ergo sumus, nec blandz munere linguz
Decipimur, credam jam puto, Lause, tibi.

Apellinari mittit coronam rofeam. LXXII.

I, felix rofa, mollibulque fertis Noftri einge comas Apollinaris. Quas ru nectere candidas, fed olim, Sic re femper amer Venus, memento.

Ad Cresicam. LHXIII.

JActat inzqualem Matho me fecisse libellum:
Si verum est, laudat carmina nostra Matho.

Aquales scribit libros Calvinus & Vmber.

Aqualis liber est. Cretice, qui malus est.

In Baccaram. LXXIV.

SI quid opus fuerit, scis me non esse rogandum,
Bis nobis dicis, Baccara, terque dic.
Appellat rigidà tristis me voce Secundus:
Audis, sed nescis. Baccara, quid sit opus.
Pensio te coram petitur claréque, palamque:
Audis, sed nescis, Baccara, quid sit opus.
Esse queror gelidasque mihi tritasque lacernas:
Audis, sed nescis, Baccara, quid sit opus.
Hoc opus est, subito sias ut sidere mutus;
Dicere ne possis, Baccara, quid sit opus.

Ad Namiam, LEEV.

Arnia, sulphureo quam gurgite candidus amnis

Circuit ancipiti vix adeunda jugo;

Quid tam sape meum nobis abducere Quinsum

Te juvat, & lenta detinuisse mora?

Quid Nomentani caussam mihi pendis agelli,

Propter vicinum qui pretiosus erae?

Sed jam parce mihi, nec abutere, Namia, Quinso;

Perpetuo liceat sie tibi ponte frui.

De Papilo. LXXVI.

Olfecit poffquam Papilus, ecce garum eff.

In Linum. ' LEEVIL

D Ruma eft, & riget horridus December Daudes tu tamen ofculo nivali Omnes obvius hinc & hinc tenere. Bt totam, Line, baffare Romann Quid possis graviusque, saviusque Percuffus facere, atque verberatus ? Hoc me frigore bafiet nec uxor, Blandis filia nec rudis labellis. Sed iu dulcior, elegantiorque; Cujus livida naribus capinis Dependet glacies, riget que barba, Qualem forficibus metit fupinis Tonfor Cipyphio Cilix marico. Quare fi tibi fenfus eft. pudorque; Hybernas, Line, bafiariones in menfem, rogo, differas Aprilem.

Epitaphium Vrbici pueri. LEZYILI.

Ondieus hie ego sum Bassi dolor Urbicus infant: Cui genus & nomen maxima Roma dedi: Sex mihi de prima deerant trieteride menses,
Ruperunt tetricz cum mala pensa dez.
Quid species, quid lingua mihi, quid profuit ztas?
Da lacrymas tumulo, qui legis ista, meo.
Sic ad Lethzas, nisi Nestore serior, undas
Non eat, optabis quem superesse tibi.

Ad librum, de Cafio Sabino. LXXIX.

Montanz decus Vmbriz Sabinum.
Auli municipem mei Pudentis;
Illi tu dabis hze vel occupato.
Instent mille licèt premantque curz,
Nostris carminibus tamen vacabit:
Nam me diligit ille, proximumque
Turni nobilibus leget libellis.
O quantum tibi nominis paratur!
O quz gloria, quàm frequens amator!
Te convivia, te forum sonabit.
Ædes, compita, porticus, tabernz.
Vni mitteris, omnibus legeris.

Ad Caftorem. IXXX.

Mnia, Castor, emis: sic fiet, ut omnia vendas.

Ad Crispinum. LXXXI.

S Te placidum videas semper, Crispine, Tonati-

Nec te Roma minus, quam tua Memphis amet a:
Carmina Parrhasia si nostra legentur in aula,
(Namque solent sacra Casaris aure frui)
Dicere de nobis, ut lector candidus, aude :
Temporibus prastat non nihil iste tuis.
Nec Marso nimium minor est, dostoque Catullo.
Hoc satis est : spsi catera mando Deo.

Ad Tonticum. LXXXII.

D'Ontice, per reges discurris, & omnia lustras:

Magna quidem sequeris, Pontice; magnus homo es.

Bontice, fiqua facis, fine teste facis, fine turba:
Non adhibes multos, Pontice; cautus homo es.
Pontice, te celebrem forma natura creavit:

Dignus eras Helena, Pontice; pulcher homo es.

Pontice, voce tuà posses adamanta movere:

Vox tua dulce sonat, Pontice; dulcis homo es. Pontice, sic alios, sic te quoque decipit error: Vis dicam verum, Pontice? nullus homo es.

M. VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATUM

LIBER VIII.

Imperatori Domitiano, Cæsari Augusto, Germanico, Dacico, Valerius Manialis salutem.

Mnes quidem libelli mei, Domine, quibus tu famam, id eft, vitam dedifti, tibi supplicant : &, puto, propter bot leguntur. Hic tamen , qui operis nostri octavus inscribitur, occasione pietatis frequentius fruitur. Minus itaque ingento laborandum fust, in cujus locum materia successerat: quam quidem subinde aliqua jocorum mistura variare tentavimus, ne colesti verecundia tua laudes Suas, qua facilius te fatigare possunt, quam nos satiare, omnis versus ingereret. Quamvis autem epigrammata severisimis quoque, & Suprema fortuna viris ita scripta fint, ut mimicam verborum licentiam affett affe vide anter: ego tamen illis now permisi tam lascive loque, quam vulgo solent. Cum pars libri & major & melior ad majestatem sacri nominis tus allegata fit, meminerit non, nisi religionis purificatione lustratus, accedere ad templa debere. Quod ut cuftoditurum me letturi fciant, in ipfo libelli hujus limine profiteri brevißimo placuit epigrammate. palatia fil

Adlibrum suum. 1. palattu per Lasting Lasting Lasting Per Lasting Last

Ad Janum. 11. qua des cole bal

Pattorum genitor parensque Janus
Victorem modò cum videret Istri,
Tot vulcus fibi non saris putavit;
Optavitque oculos habere plures.
Et lingua pariter locutus omni;
Terratum Domino, Deoque serum

Promifit Pyliam quater fenectam. Addas, Jane pater, tuam rogamus.

Ad Musam. 111.

O Uinque satis fuerant. vel sex, septemve libelli; Er nimium : quid adhue ludere, Musa, javat ? Sit pudor, & finis. jam plus nihil addere nobis

Famalpoteft : teritur noffer abique liber.

Et cum rupta fitu Meffalz faxa jacebunt, for

Altaque cum Licini marmora pulvis erunt :

Me tamen ora legent, & fecum plurimus hospes

Ad patrias fedes carmina noftra ferer. una e nufy Thalia Finieram; cum fic respondit nona fororum,

Cui coma, & unguento fordida veffis erat:

Tune pores dulces, ingrate, relinquere nugas ? this ra Die mihi, quid melius delidiolus ages ? write baquies

An juvat ad tragicos foceum transferre cothurnos,

Aspera vel paribus bella tonare modis; Pralegat ut rumidus rauca te voce magifter, Oderit & grandis virgo bonusque puer ?

Scribant ifta graves nimium, nimiumque feveri,

Laborico des media miferos nocte lucerna videt. At tu Romano lepidos fale tinge libellos : jeceso account

Agnoleat mores vita legat que luos.

Angusta cantare licer videaris avena, tenui carmine Dum tua multorum vincat avena tubas.

> I v. ali Gernanium Ad Domitianum.

Uantus, io . Latias mundi conventus ad aras; Suscipit. & solvit pro duce vota suo! Nam non hac hominam, Germanice gaudia cantung. Sed faciunt ipfi nune, puto, facra dei.

Ad Macrum. V.

Um donas, Macer, annulos puellis; Desifti, Macer annulos habere.

poculis pringent Entum.

Reherypis veruli nihil eft odiofius Eudi. Ficta Saguntino cymbia malo luto.

eups a cyata

ymbia, roculum crater, fundul Argenti furiola fui cum stemmara narrat Garrulus, & verbis mucida vina facit. putfy Laomedontez fuerant hzc pocula menfz; Ferrer ut hze muros ftruxit Apollo lyra. Hoc cratere ferox commisit pralia Rhatus after Cum Lapithis; pugna debile cernis opus licup Hi duo long zvo cenfentur Nellore fundi : in pretto leton Pollice de Pylio trita columba nitet. Hic scyphus eft, in quo misceri justir amicis Largius Aacides. & bibit iple merum. Hac propinavir Bytiz pulcherrima Dido In parera. Phrygio cum data coena viro eft. Erea Miratus fueris cum prisca toreumata multum, In Priami cyathis Aftynacta bibes. plate zagratun In Cinnam. VII. Oc agere est caussas, hor dicere, Cinna, diserte, Horis, Cinna, decem dicere verba novem? Sed modò clepsydras ingenri voce petisti Quatuor: ô quantum, Cinna, tacere potes ! Adfanum, de reditu Cafaris. DRincipium des, Jane, licet velocibus annis, Et revoces vultu lecula longa tuo: Te primum pia thura rogent, te vota falutent : Purpura te felix, te colat omnis honos: Tu tamen hoc mavis, Latiz quod contigit urbis Mense tuo reducem, Jane, videre Deum. (Maren gowney Ad Quindum. I. X. Olvere dodrantem nuper ribi, Quincte, volebat Lippus Hylas : luscus vult dare dimidium pore blas Accipe quamprimum: brevis est occasio lucri. Si fuerit ezcus, nil tibi folyet Hylas. De Baffe. x. Mit lácernas millibus decem Bassus Tyrias coloris optimi. lucrifecit. Adeò bene emit ? inquis. immo non folvit. Ad Domitianum. DErvenisse tuam jam te seit Rhenus in urbem : Nam populi voces audit & ille rui. SarSarmaticas etiam gentes, Istrumque, Getasque Latitiz clamor terruit ipse nova.

Nemo quater millos currere fenfit equos.

Nullum Roma ducem, nec te sic, Czsar, amavit:

Te quoque jam non plus, ut velit ipsa, potest.

Ad Trifcum. XII.

Ouzritis? uxori nubere nolo mez. nolo dote liber Inferior matrona suo sit, Prisce, marito; talex nent ere Non aliter suerint semina virque pares,

Stully Ad Gargilianum. X 1 11.

Morio dictus erat: viginti millibus emi. Redde mihi nummos, Gargiliane: sapit.

In crudelem amicum. XIV.

PAllida ne Cilicum timeant pomaria brumana,
Mordeat & tenerum fortior aura nemus;

Admittunt loles, & fine face diem.

At mihi cella datur, non totà clausa fenestrà, & Cell

In qua nec Boreas iple manere velit.

Sie habitare jubes veterem crudelis amicum?

Arboris ergo tuz rutior hospes ero.

D'um nova Pannonici numeratur gloria belli,
Omnis & ad reducem dum litar are Jovem; jarrifat
Dat Populus, dat gratus Eques, dat thura Senatus,

Et ditant Latias fertia dona tribus ; scilicel Pape Court. Hos quoque secretos memorabit Roma triumphos effend

Nec minor ista tuz laurea pacis erithec minus estlebry
Quod tibi de lancta credis pietate tuorum qua me pacem
Principis est virtus maxima, nosse suorum pomano
propuls est ultifi

In Ciperum. XVI.

Plstor qui sueras diu, Cipere, Nunc caussas agis, & ducena quaris. Sed consumis, & usque mutuaris.

A pistore, Cipere, non recedis ; Et panem facis, & facis farinam.

140

Ad Sexum. XVII.

Gi, Sexte, tuam, pattus duo millia, cauffam. Mififi nummos quot mihi ? mille. quid eft? Narrafti nihil, inquis, & à te prodita cauffa eft. Tantò plus debes, Sexte, quod erubui.

Ad Cirinium.

an Cle tua, Cirioi, promas epigrammata vulgo, Ut mecum poffis, vel prior iple legi: Sed tibi tantus ineft veteris respectus amici,

Carior ut mea fit quan tua fama tibi. Sic Maro nec Calabri tentavit carmina Flacci. glar:

Pindaricos posser cum superare modos :

Et Vario cestit Romani laude cochurni, Cum posset tragico fortius ore loqui.

Aurum, & opes, & rura frequens donabit amicus ? Qui velit ingenio cedere, rarus erit.

De Cinna.

Auper videri Cinna vult; & eft pauper.

Ad Varum

Cum facias versus nulla non luce ducenos, quoiles Vare, nihil recitas : non fapis, arque fapis,

De reditu Domitiani, ad Thosphorum. XXI.

Hosphore, redde diem ; quid gaudia nostra mora-Czfare venturo, Phofphore, redde diem. (ris ?-Roma rogat. placidi numquid te pigra Bootz 7 stelle La Plaustra vehunt, lento quod nimis igne venis?

girusa edzo poteras abducere Cyllaron aftro: egan. axeviri Iple fuo cedet nunc tibi Caftor equo. up ie Quid eupidum Titana tenes jam Xanthus, & Athon

Frana volunt : vigilat Memnonis alma parens. A wiota Tarda tamen nitida non cedunt sidera luci.

Et cupit Ausonium Luna videre ducem. Jam, Cziar, vel nocte veni : ftent aftra licebit,

Non deerit populo te veniente dies.

In.

In Gallicum. XXII.

Nvitas ad aprum ; ponis mihi, Gallice, poreum. Hybrida fum, fi das, Gallice, verba mihi.

Ad Rufticum. XXIII.

Sle tibi videor favus, nimiumque gulolus, Qui propter conam, Ruftice, cado cocum# Si levis ifta tibi flagrorum caussa videtur. Ex qua vis caussa vapulet ergo cocus ?

Ad Demitianum.

SI quid forte peram timido gracilique libello, Improba non fuerit fi mea charta; dato. Et fi non dederis, Cafar, permitte rogari : (pelas Offendunt nunquam thura precesque lovem. Qui fingit facros auro vel marmore vultus, Non facit ille deos : qui rogat, ille facit.

In Oppianum. XXV.

Tidifti semel, Oppiane, tantum A grum me malé : szpe te videbo.

Ad Domitianum. XXVI.

On tot in Eois fimuit Gangeticus arvis Raptor, in Hyrcano qui fugit albus eque, mobis Quod tua Roma novas vidit, Cermanice, tigres : Vincit Erythrzos tua. Czfar, arena triumphos fersia, finia. Et victoris opes divitiasque dei. pring marymubri Nam cum captivos ageret sub curribus Indos, Contentus gemina tigride Bacchus erat.

AdGaurum. XXVII.

Unera qui tibi dat locupleti. Gaure, senique affil harq Si sapis & sentis, hio tibi ait, morere. ut in bon Detega fibi à Parthenio donata. XXVIII.

c toga, facundi gratum mihi munus amici, Esse velis cujus fama decusque gregis? , what had Apula Ledzi tibi floruit berbs Phalanti, Quà faturar Calabris culta Galeffus aquis ?

An Tarteffiacus stabuli nutritor Iberi Fini an hibitu An tua multifidum numeravit lana Timavum. gurale ; Quem priùs aftrifero Cyllarus ore bibit? Te nec'Amyclzo decuit livere veneno : fucco in bui Nec Miletus erat vellere dignatuo. Lilia tu vincis, nec adhuc delapía ligustra, Et Tiburtino monte quod albet ebur. u tant de ne Spartanus tibi cedet olor. Paphizque columbz; Cedet Erythræis eruta gemma vadis. Sed licet hae primis nivibus fint amula dona, Non funt Parthenio candidiora fuo. Non ego prætulerim Babylonica picta superbè Texta, Semiramia que variantur acu-Non Athamanteo potids me mirer in auro; Aolium dones fi mihi, Phryxe, pecus.

De diftichis. XXIX.

O quantos rifus pariter spectata movebit Cum Pallatina nostra lacerna toga !

Isticha qui scribit, puto, vult brevitate placere. Quid prodeft brevitas, die mihi, fi liber eft? De fectaculo Scavola. XXX.

Ui nune Czfarez lufus fpectatur arenz: Temporibus Bruti gloria fumma fuit. Adipicis, ut tenest flammas, pænåque fruatur Fortis. & attonito regnet in igne manus! Iple fui fpectator adeft, & nobile dextra Funus amat; totis pascitur illa facris. Quod nifi rapta foret nolenti pæna, parabat Savior in lattos ire finistra focos. Scire piget, poit tale decus, quid fecerit anté: Quam vidi, latis eft hane mihi noffe manum.

De columba Aretulla. XXXI.

Era per tacitum delapla sedentis in ipsos Fluxic Aretulla blanda columba finus. Luferat hoe cafus , nifi inobservata maneret, Permisaque din nollet abire fuga. chaused to crow by tilly

Si

EPIGRAMMAT. LIB. VIII.

Si meliora piz fas est sperare sorori, Arthulla Et dominum mundi slettere vota valent: Joninanu Hzc à Sardois tibi forsitan exfulis oris, Fratre reversuro, nuncia venit aves.

Ad Paullum, de phiala. 2 7 10 solar forle

143

DE prztoricia folium mihf, Paulle, cofona Mittis, & hoc phialz nomen habere jubes. Hac fuerat nuper nebula tibi pegma perunctum, caffinel

Pallida quam rubri diluit unda croci.

An magis astuti derasa est ungue ministri
Bractea de fulcro (quod reor esse) tuo?

Illa potest culicem longe sentire volantem.

Et minimi penna papilionis agi. / Exiguz volitat suspensa vapore lucernz,

Et leviter fuso rumpitur icha mero.

Hoc limitur sputo Jani caryota Kalendis, col Grande Quam fert cum parvo sordidus affe cliens. er offer

Lenta minus gracili crescunt colocasia filo:

Plena magis nimio lilia Sole cadunt : Nec vaga tam tenui discursat aranea telà;

Tam leve nec bombyx pendulus urget opus.

Craffior in facie vetulz ftat creta Fabulla :

Craffior offensa bulla tumescit aqua.

Fortior & tortos servat vesica capillos,

Et mutat Latias spuma Batava comas.

Hac cute Ledzo vestitur pullus in ovo: Talia lunata splenia fronte sedent.

Quid tibi cum phiala, ligulam cum mittere posses;

Mittere cum posses vel cochleare mihi?

Magna nimis loquimur, cochleam cum mittere pos-Denique cum posses mittere, Paulle, nihil. (les?

In jactatorem. XXXIII.

A Rohetypum Myos argentum te dicis habere:
Quod fine te factum est, hoc magis archetypum
est.

In pesimos conjuges. XXXIV.

Ovm firis fimiles, paresque vità, Vxor pessima, pessimus maritus; Miror, non bene convenire vobis.

Ad Domitianum. XXXV.

Regia pyramidum, Cæsar, miracula ride:

1 am tacet Eoum barbara Memphis opus.

Pars quota Parrhasiz labor est Mareoticus aulz?

Clarius in toto nil videt orbe dies.

Septenos pariter credas adsurgere montes:

Thessalicum brevior Pelion Ossa tulit.

Ethera sic intrat, nitidis ut conditus astris

Inferiore tonet nube serenus apex.

Et prins arcano satietur lumine Phœbi,

Nascentis Circe quam videt ora patris.

Hæc, Auguste, ramen, quæ vertice sidera pulsat,

Par domus est cæso: sed minor est domino.

Ad Tolycarmum. XXXVI.

QVòd Cajetano reddis, Polycarme, tabellas, Millia te centum num tribuisse putas? Debuit hze, inquis. tibi habe, Polycarme, tabellas, Et Cajetano millia crede duo.

Ad Melierem. XXXVII.

Ovi przstat pietate pertinaci
Sensuro bona liberalitatis,
Capret forsitan, aut vicem reposeat.
At si quis dare nomini relisto
Post manes, tumulumque perseveret,
Quzrit quid nisi parciùs dolere?
Refert sis bonus. an velis videri.
Przstas hoc, Melior, sciente fama:
Qui solennibus anxius sepulti
Nomen non sinis interire Blzs;
Et de munisica prosusus area
Ad natalitium diem colendum,
Scribarum memori pizque turbz

Quòd donas, facis iple Blzsianum. Hoc longum tibi vita dum manebit, Hoc & poft cineres erit tributum.

Ad Domitianum. XXXVIII. Ui Pallatinz caperet convivia menfa, Ambrofiasque dapes, non erat ante locus, Hie haurire decet facrum, Germanice, nectar,

Et Ganymedea pocula mixta manu.

At tu si properas Jupiter, ipse venis habe Josulia.

Ad Triapum. XXXIX. TOn horti, neque palmitis beati, Sed rari nemoris, Priape, cuftos, Ex quo natus es, & potes renasci, Furaces, moneo, manus repellas, Et sylvam domini focis reserves. Si defeceri: hzc, & iple lignum es.

Ad Fauftinum. X L. Riftis Athenagoras non misit munera nobis, Que medio brume mittere menfe folet. An fit Athenagoras triftis, Faustine, videbo: - Me certe triftem fecit Athenagoras.

Ad Mathonem. CI te sportula major ad bearos Non corruperir, ut folet : licebit

De nostro, Matho, centies laveris.

In Fabium & Christillam. XLII. Ffert uxores Fabius, Christilla maritos ; Funereamque toris quaffar uterque facem Victores committe Venus : quos ifte manebit juctor el wil mix Exitus, una duos ut Libitina ferat.

Ad Titullum. XL11I.

Itulle, monco , vive lemper; hoc ferum est: L Sub padagogo coperis licer, ferum eft. At tu, mifer Titulle, nec fenex vivis : Sed omne limen conteris falutator, Et mane sudas urbis osculis udus.

Fo-

Foroque triplici spatsus ante equos omnes,
Ademque Martis, & colosson Augusti,
Curris peromnes tertiasque quinctasque.
Rape, congere, aufer, posside: relinquendum est.
Superba densis arca palleat nummis,
Centum explicentur paginæ Kalendarum:
Jurabit hæres, te nihil reliquisse;
Supraque pluteum te jacente, vel saxum,
Fartus papyro dum tibi torus crescit,
Ridebit omnes hic superbior sientes.

scilia Ad Flaccum, de reditu Pr. Terenii. XLIV.

PRiscus ab Ætnæis mihi. Flacce, Terentius oris
Redditur: hanc lucem lactea gemma notat.
Defluat, & leuto splendescar turbidalimo
Amphora centeno consule facta minor.

Continget nox quando meis tam candida mensis ?

Tam justo dabitur quando calere mero?

Cum te, Flacce, mihi reddet Cythereia Cyptos.

Pars maxillarum tonsa est tibi,pars tibi rasa est, Pars vulsa est: unum quis putet esse caput?

De abolla Crispini. X L v I.

Tescit cui dederit Tyriam Crispinus abollam,
Dum mutat cultus, induiturque togam.
Quisquis habes, humeris sua munera redde, precamura
Non hoc Crispinus, te sed abolla rogat.
Non quicunque capit saturatas murice vestes,
Nec nisi deliciis convenit iste color.
Si te præda juvat foedique intania lucri,

Quò possis meliùs fallere, sume togam.

De Alpro. X L V I I.

Pormolam plane, sed excus diligit Asper.
Plus ergo, ut res est, quam videt. Asper amat.

Ad Domitianum. X L V.1 I. I.

| Quanta Gigantei memoratur mensa triumphi,
| Quantaque nox superis omnibus illa fuit;

Quâ

Qu'à bonus accubuit genitor cum plebe deorum, Et licuit Faunis poscere vina Jovem:

Tanta tuas, Czsar, celebrant convivia laurus: Exhilarant ipsos gaudia nostra deos:

Velcitur omnis eques tecum popululque, patrelque;

Et capit ambronas cum duce Roma dapes.

Grandia pollicitus, quanto maiora dediciti.

Grandia pollicitus, quanto majora dedisti!
Promissa est nobis sportula, recta data est.

De phiala Instantii Russ. XLIX.

QUis labor in phiala? docti Myos, anne Myronis?

Mentoris hzc manus est, an, Polyclete, tua?

Livescit nullà caligine fusca, nec odit Exploratores nubila massa socos,

Vera minus flavo radiant electra metallo,

Et niveum felix pustula vincit ebur. Materiz non cedit opus : sie alligat orbem,

Plurima cum tota lampade Luna nitet-Stat caper Aolio Thebani vellete Phryxi

Cultus : ab hoc maller vecta fuifle foror. Lette

Hunc nec Cinyphius tonfor violaverit. & tu Iple tua palci vite, Lyze, velis.

Terga premit pecoris geminis Amor aureus alis : Palladius tenero lotos ab ore lonat.

Sie Methymnzo gavisus Arione delphin

Languida non tacitum per freta vexit onus.

Imbuat egregium digno mihi nectare munus Non grege de domini, sed tua, Ceste, manus.

Cefte decus mensæ, misce Setina: videtur Ipse puer nobis, ipse firire caper.

Det numers m cyathis Initanti litera Rufi :

Ad Ceditianum, de puero tonfore suo. L.

Tonforem puerum, sed arte talem,
Qualis nec Thalamus suit Neronis.
Drusorum cui contigêre barbz,
A quandas semel in genas rogatus,
Ruso, Ceditiane, commodavi.
Dum justus repetit pilos cosdem,

G 2

Censurà speculi manum regente; Expingitque cutem, facit que longam Detontis epapharesim capillis; Barbatus mihi tonsor est reversus.

In Catullam. LI.

Pormofissima que fuere, vel sunt;
Sed vilissima que fuere, vel sunt;
O qu'àm te fieri, Catulla, vellem
Formosam minus, aut magis pudicam:

Ad Donnitianum. LII.

M Agnalicèt toties tribuas, majora daturus
Dona, ducum victor, victor & iple tui:
Diligeris populo non propter przmia, Czlar;
Propter te populus przmia, Czlar, amat.

Ad eundem, de leone. LIII.

A Uditur quantum Massyla per avia murmur, Innumero quoties sylva leone furit; Pallidus attonitos ad Pœna mapalia pastor

Cum revocat rauros, & fine mente pecus! Spank Tantus in Aufonia fremuit modo tertor arena. Spank

Quis non esse gregem crederet ? unus erat. Sed cujus tremerent ipti quoque jura leones,

O quantum per colla decus, quem spargit honorem,

Aurea lunatz cum stetit unda jubz!

Grandia quam decuir latum venabula pectus,

Quantaque de magna gaudia morte tulit! Unde tuis, Libye, tam felix gloria sylvis?

A Cybeles numquid venerat ille jugis? An magis Herculco, Germanice, misit ab astro

Hanc tibi vel frater, vel pater iple, feram ?

Temporibus nostris atas cum cedat avorum.
Creverit & major cum duce Roma suo:
Ingenium sacri miraris abesse Maronis,
Nec quemquam tanta bella sonare tuba.

Sin

Sint Mecznates, non deerunt, Flacce, Marones.
Virgiliumque tibi vel tua rura dabunt.
Jugera perdiderat miserz vicina Gremonz,

Flebat & abductas Tityrus zger oves :

Risit Tuscus eques, paupertatemque malignam Reppulit, & celeri justit abire fugă. paupertalen

Protinus Italiam concepit, & Arma virumque, Qui modò vix Calicem fleverat ore rudi.

Quid Varos Marsesque loquar, ditataque varum Nomina, magnus erit quos numerare labor?

Des mihi ? Virgilius non ero, Marius ero. Transall

De Picente, LV.

Reis habuit dentes pariter quos exspuit omnes,
Ad tumulum Picens dum seder ipse suum.
Collegit que sinu fragmenta novissima laxi
Oris, & aggesta contumulavit humo.
Ossa licet quondam defuncti non legat hares:
Hoc sibi jam Picens præstitit officium.

In Artemiderum. LVI.

Cum tibi tam craffz fint. Artemidore, lacernz; Possim te Sagarum jure vocare meum.

In biscum furem. LVII.

A Dipicis hunc uno contentum lumine, enjus le Lippa sub attrita fronte lacuna patet?

Ne contemne caput; nihil est furacius illo:

Non fuit Autolyci tam piceata manus.

Hunc tu convivam cautus vitate memento:

Tune furit, atque oculo luscus utroque videt.

Pocula solliciti perdunt ligulasque ministri,

Et latet in tepido plurima mappa sinu: papting.

Lapsa nec à cubito subducere pallia nescit,

Et testus lænis sæpe duabus abit, goure.

Nec dormitantem vernam fraudare sucerna

Erubuit fallax, ardeat illa licét.

Si nihil invasit, puerum tunc arte dolosa.

Circuit, & soleas surripit ipse suas.

G 3

In Claudiam. LVIII.

SUmma Palatini poteras zquare Coloffi, Si fieres brevior, Claudia, sesquipede.

In Carinum, LIX.

Ivet Carinus, rumpitur, furit, plorat,
Et quarit altos, unde pendeat, ramos.
Non jam quòd orbe cantor & legor toto;
Nec umbilicis quòd decorus & cedro
Spargor per omnes Roma quas tener gentes:
Sed quòd sub urbe rus habemus astivum,
Vehimurque mulis, non ut antè, conductis.
Quid imprecabor, ò Severe, liventi?
Hoc opto: mulas habeat, & suburbanum.

De Treme. L X.

SCribit in aversa Picens epigrammata charta:

Et dolet, averso quòd facit illa deo-

In Clytum. 1x1.

TT poleas, Clyte, munus, exigalque, Uno nasceris octies in anno; Et solas, puto, tresve, quatuorve Non natalitias habes Kalendas. Sit vultus tibi levior licebit Tritis litoris aridi lapillis, Sit moro coma nigrior caduco, Vincas mollitie albicante plumas, Aut massam moddactis alligati; Tu nobis, Clyte, jam senex videris. Tam multos quis enim fuisse eredat Natales Priamive, Nestorisve? Sit tandem pudor, & modus rapinis. Quòd fi ludis adhue, semelque nasci Vno jam tibi non fat eft in anno ; Natum te, Clyte, nec semel putabo.

Ad Domitianum. LXII.

He ubi fortunz Reducis fulgentia late Templa nitent, felix atea nuper etat ! Hie fterit Arctoi formolus pulvere belli Purpureum fundens Czlar ab ore jubar.

Roma falutavit voce manuque ducem-

Grande loci meritum testantur & altera dona:

Stat facer edomitis gentibus arcus ovans.

Hie gemini currus numerant elephanta frequentem:
Sufficit immentis aureus iple jugis.

Hac est digna tuis. Germanice, porta triumphis:
Hos aditus urbem Martis habere decet.

De consulata Silis. LXIII.

A Vgusto pia thura victimasque
A Pro nostro date Silio, Camoenz.
Bis senos jubet en redire fasces
Nato consule, nobilique virgà
Vatis Castaliam domum sonare.
Rerum prima salus & una Casar,
Gaudenti superest adhue quod optet
Felix purpura; tertiusque consul.
Pompeio dederit licèr senatus,
Et Casar genero sacros honores,
Quorum pacificus ter ampliavit
Janus nomina, Silius frequentes
Mayult sie numerare consulatus.

In Cacilianum. LXIV.

Horas quinque puer nondum tibl nunciat, & tu
Iam conviva mihi, Czciliane, venis.
Cùm modò distulerint raucz vadimonia quartz,
Et Floralicias lasset arena seras.
Curre, age, & illotos revoca. Callisse, ministros;
Sternantur lecti: Czciliane, sede.
Caldam poscis aquam; sed nondum frigida venit:
Algetadhue nudo clausa culina soco.
Mane veni potiús. nam cur te quinsta moretur?
Aut cur non sero, Czciliane, venis?

Ad Entellum: LX V.

Quid non ingenio voluit natura licere?

Autumnum flerilis ferre jubetur hyems.

In Vacerram. LXVI.

Miraris veteres, Vacerra, folos, Nec laudas nisi mortuos poëtas. Ignoscas petimus, Vacerra: tanti-Non est, ut placeam tibi, perire.

De Nerva. L EVI I

Ovanta quies, placidi tanta est facundia Nerva;
Sed cohibet vires ingeniumque pudor.
Cum siccare sacrum largo Permessida posset
Ore, verecundam maluit este sitim:
Pieriam tenui frontem redimire corona
Contentus, samz nec dare vela sux.
Sed tamen hunc nostri scit temporis esse Tibulium,
Carmina qui dosti nota Neronis habet.

In Toftamianum. LXVIII.

Q Vattuor argenti libras mihi tempore brumz Missiti ante annos, Postumiane, decem. Speranti plutes (nam stare, aut crescere debent) Munera) venerunt plusve minusve duz. Tertius & quartus multò inferiora tulerunt, Libra fuit quindo Septitiana. quid est? Bessalem ad scutulam sexto pervenimus anno, Post hune in cotula rasa selibra data est. Octavus ligulam misit sextante minorem: Nonus acu levius vix cochleare tulit.

Quod:

Quod mittat nobis decimus jam non habet annus. Quattuor ad libras, Postumiane, redi-

Librum sum Artane mittit. L x 1 x.

Ondum murice cultus, asperoque
Morsu pumicis aridi politus,
Artanum properas sequi, libelle:
Quem pulcherrima jam redire Narbo.
Dosti patria Narbo Votieni,
Ad leges jubet annuosque sasces:
Votis quod paribus tibi petendum est,
Continget locus ille, & hic amicus.
Quam vellem seri meus libellus!

In malum medicum. LXX.

HOplomachus nunc es. fueras ophthalmicus anté.
Fecisii medicus, quod facis hoplomachus.

Do Gallo Lingeno, ad Lucanum. LXXI.

Dem repetit serà conductos nocte penates Lingonus à Tecta Flaminiaque recens; Expulit offenso vitiatum pollice talum, Et jacuit toto corpore fusus humi. Quid faceret Gallus ? qua se ratione moveret ? Ingenti domino fervulus unus erat, Tam macer, ut minimam poffet vix ferre lacernami. Succurrit milero cafus, opemque tulir. Onattuor inscripti portabant vile cadaver. Accipit infelix qualia mille rogus. Hos comes invalidus fabmissa voce precatura. Vt quocunque velint corpus inane ferant. Permutatur onus, ftipataque tollitur altè Grandis in angusta farcina fandapila. Hic mihi de multis unus, Lucane, videtur, Cui meritò dici, mertue Galle, poteft.

In Gallicum. LXXII.

Dic verum mihi, Marce, die amabó; Nil est quod magis audiam libenter: Sic & cùm recitas tuos libellos, Et caussam quoties agis clientis.

G-53

Oras, Gallice, me rogafque semper.

Durum est me tibi, quod petis, negare.

Vero verius ergo quid sit, audi:

Verum, Gallice, non libenter audis.

Ad Liberum amicum. IXXIII.

I ber, amicorum dulcissima cura ruorum,
Liber, in zterna vivere digne rosa;
Si sapis, Assyrio semper tibi crinis amomo
Splendeat, & cingant slorea serta caput.
Qui sic vel medio sinitus vixerit zvo,
Longior huic facta est, quam data vita fuit.

De Indis Stella, ad Cafarem. LXXIV. OVos cuperet Phlegrasfuos victoria ludos, Indica quos cuperet pompa, Lyze, tuos: Fecit Hyperborei celebrator Stella triumphi. O pudor ! ô pietas ! & putat effe param. Non illi fatis eft turbaco fordidus auro Hermus, & Hesperio qui sonat orbe Tagus Omnis habet sua dona dies, nec linea dives Cessat; & in populum multa rapina cadit. Nunc veniunt subitis lasciva numismata nimbis: Nunc dat spectaras tellera larga feras. Nunc implere finus fecuros gaudet, & absens Sortitur dominos, ne laceretur avis. Quid numerem curras, terdenaque pramia palma, Quz dare non semper consul uterque solet ? Omnia fed, Cafar, tanto fuperantur honore, Quòd spectatorem te tua laurus habet.

In Fabrilam. LXXV.

Mnes aut vetulas habes amicas, Aut turpes, vetulifque fœdiores: Has ducis comites, trahifque tecum Per convivia, porticus, theatra. Sic formosa, Fabulla, sic puella es.

Ad Domitianum. LXXVI.

SAnctorum nobis miracula reddis avorum,
Nec pateris, Calar, secula cana mori;

Cum veteres Latiz ritus renovantur atenz,
Et pugnat virtus simpliciore manu.
Sie priscis servatur honos te przside templis,
Et casa tam culto sub love numen habet.
Sie nova dum condis, revocas, Auguste, priora:
Debenrut quz sunt, quzque sucre, tibi.

De Gellia, ad Papirianam. LXXVIE.

Nec per Niliacz bovem juvencz,
Nullos denique per deos deasque
Iurat Gellia: sed per uniones.
Hos amplestitur, hos deosculatur:
Hos fratres vocat, hos vocat sorores:
Hos natis amat acriès duobus.
His si quo careat misella casu,
Victuram negat esse se nec horam.
Eheu, quam bene nune, Papiriane,
Annei faceret manus Sereni!

Ad Domitianum. LXXVIII.

D'Ante tibi turbà querulos, Auguste, libellos, Nos quoque, qui domino carmina parva da

Posse deum rebus pariter Musisque vacare
Scimus; & hze etiam serta placere tibi.
Fet vates, Auguste, tuos: nos gloria dulcis.
Nos tua cura prior, delicizque sumus.
Non quereus te sola decet, nec laurea Phobi 3.:
Fiat & ex edera civica nostra tibi.

M.VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATUM

LIBER IX.

Ad Avitum. I.

On te celabis, sublimi pettore vates,

Cus referet serus pramia digna cinis.

Hoc tibi sub nostra breve carmen imagine vivat;

Quam non obscuris jungis, Avite, viris.

Ille ego sum nulli nugarum laude secundus:

Quem non miraris, sed, puto, lettor, amas.

Majores majora sonent: mihi parva locuto

Sufficit in vestras sape redire manus.

Martialis Turanio fuo S.

A Ve, mi Turani, frater carisime. Epigramma, quod extra ordinem paginarum est, ad Stertinium clarisimum virum scripsimus, qui unaginem meam ponere in bibliotheca sua voluis. De quo scribendum tibi putavi, ne ignorares Avitus iste quis vocaretur. Vale, & para hospitium.

De temple Flavia gents. 11.

Dum Janus hyemes, Domitianus autumnos, Augustus annis commodabit zstares:
Dum grande famuli nomen adseret Rheni
Germanicarum magna lux kalendarum:
Tarpeia summi saxa dum patris stabunt:
Dum voce supplex, dumque thure placabit
Matrona dives dulce Julium numen:
Manebit altum Flaviz decus gentis,
Gum sole, & astris, cumque luce Romana.
Invista quidquid condidit manus, cœlum est.

Ad Domitianum, III.

Q Uantum jam superis, Cæsar, cœloque dedisti, Si repetas, & si creditor esse velis; Grandis in æthereo licet auctio fiat Olympo, Coganturque dei vendere quidquid habent: Conturbabit Atlas, & non erit uncia tota,

Decidat tecum qua pater ipfe deûtn.

Pro Capitolinis quid enim tibi solvere templis, Quid pro Tarpeiz frondis honore potest?

Quid pro culminibus geminis matrona Tonantis ?

Pallada prætereo: res agit illa tuas.

Quid loquar Alciden, Phoebumque, piofq; Laconas

Addita quid Latio Flavia templa polo?

Exspectes, & suffineas, Auguste, necesse est:

Nam tibi quod solvat non habet area Jovis.

In Paullam. iv.

Ducere te non vult Priscus : & ille sapiti.

Ad Domitianum. Y.

Tibi, summe Rheni domitor, & parens orbis, Fudice princeps, gratias agunt urbes; Populos habebunt: parere jam scelus non est. Qui nec cubili suerat ante te quondam Pudor, esse per te cœpit & lupanari.

In Afrum. VI.

Dicere de Lybicis reduci tibi gentibus, Afer, Continuis volui quinque diebus Ave. Non vacat, aut dormit, distum bis terque reverso? Jam satis est. non vis, Afer, avere: valé,

Ad Bithynicum. VII.

NII tibi legavit Fabius, Bithynice, cui tu Annua, fi memini, millia fena dabas. Plus nulli dedit ille: queri, Bithynice, noli: Annua legavit millia fena tibi.

In Cantharum. VIII.

Canthare, cum foris libenter: Clamas, & maledicis, & minaris. Deponas animos truces, monemus: Liber non potes, & gulosus esse. De Earino Domitiani. I T.

Tomen cum violis rofique natum, Quo pars optima nuncupatur anni Hyblam quod fapit, Atticofque flores, Quod nidos olet alitis superbz: Nomen nectare dulcius beato. Quo mallet Cybeles puer vocari, Lt qui pocula temperat Tonanti: Quòd fi Parrhafia fones in aula; Respondent Veneres Cupidinesque: Nomen nobile, molle, delicatum Versu dicere non rudi volebam : Sed tu fyllaba contumax repugnas. Dieunt Barison tamen poërz, Sed Grzei. quibus eft nihil negatum. Et quos des des decet lonare; Nobis non licet effe tam difertis, Qui Mulas colimus feveriores.

De codem. X.

SI daret autumnus mihi nomen, on der effem:
Horrida fi brumz fidera, χειμέρινο.
Diftus ab zftivo Siguro tibi mense vocarer.
Tempora cui nomen verna dedere, quis est?

De codem. XI.

anni,
Cùm breve Cecropiz ver populantur apes.
Nomen, Acidalià meruit quod arundine pingi,
Quod Cytherea înă feribere gaudet acu.
Nomen, Erythrzis quod litera facta lapillis,
Gemma quod Heliadum pollice trita notet :
Quod pennă feribente grues ad fidera tollant;
Quod decet in fola Czfaris effe dome.

In amicum conipetam. XII.

HVuc, que cœna tibi, que mensa paravit amicum,
Esse putas side pettus amicitiz ?

Aprura :

Aprum amat, & mullos,& fumen,& oftrea, non te.
Tam bene fi conem, nofter amicus erit.

De Chloë. X 1 1 1.

INscripsit tumulo septem celebrata virorum,
Se secisse, Chloë: quid pote simplicius?

De coma Earini. X I V.

Confilium forma speculum, dulcesque capillos

Pergameo posuit dona sacrata deo

Ille puer totà domino gratissimus aulà,

Nomine qui signat tempora verna suo.

Felix, qua tali censetur munere, tellus!

Nec Ganymedeas mallet habere comas.

De eadem ad Æsculapium. x v.

L Atonz venerande nepos, qui mitibus herbis
Parcarum exoras pensa, brevesque colos:
Hos tibi laudatos domino sua vota capillos
Ille tuus Latia misit ab urbe puer.
Addidit & nitidum sacratis crinibus orbem,
Quo felix facies judice tota fuit.
Tu juvenile decus serva, ne pulchriot ille
In longa fuerit, quam breviore coma.

L St mihi, fitque precor longum te przside, Czsas,
Rus minimum : parvi sunt & in urbe Lares.
Sed de valle brevi, quas det sitientibus hortis,
Curva laboratas antlia toilit aquas.
Sicca domus queritur nullo se rore soveri.
Cum mihi vicino Martia sonte sonet.
Quam dederis nostris, Auguste, Penatibus undam,
Castalis hae nobis, aut Ioyis imber erit.

In Sabellum. XVII.

L Audas balnea versibus trecentis
Cœnantis bene Pontici, Sabelle.
Vis cœnare, Sabelle, non lavari.

Ad Demitianum. XVIII.

Hac que tota patet, tegiturq; & marmore & auro.

Infantis domini conscia terra fuit.

Felix

Felix que tantis sonuit vagitibus, & que
Vidit reptantes, sustinuit que manus!
Hic steterat veneranda domus, que pressitit orbi,
Quod Rhodos, astrifero quod pia Creta polo.
Curetes texêre lovem crepitantibus armis,
Semiviri poterant qualia ferre Phryges.
At te protexit Superûm pater, & ribi, Cesar.

At te protexit Superûm pater, & tibi, Cafar, Pro jaculo & parma, fulmen & agis erat.

Ad Pasterem. x 1 x.

CRedis ob hoc me, Pastor, opes fortasse rogate,

Propter quod vulgus, crassaque turba rogat:

Ut Setina meos consumar gleba ligones,

Et sonet innumera compede Tuscus ager:

Ut Mauri Libycis centum stent dentibus orbes,

Et crepet in nostris aurea lamna toris;

Nec labris nisi magna meis crystalla terantur,

Et faciant nigras nostra Falerna nives:

Vt Canusinatus nostro Syrus assere sudet,

Et mea sit culto sella cliente frequens:

Vt lutulenta linat Tyrias mihi mula lacernas,

Et Massyleum virga guberner equum.

Est nihil ex istis: superos ac sidera testor.

Ad Carum. x x.

O cui virgineo flavescere contigit auro,
Dic ubi Palladium sit tibi, Care decus?

Adspicis en domini fulgentes marmore vultus,
Venit ad has ultro nostra corona comas.

Albanz livere potest pia quercus olivz,
Cinxerit invictum quòd prior illa caput.

Ergo quid ? ut donem, Paftor, & zdificem.

Ad eundem. XXI.

Q Vis Pallatinos imitatus imagine vultus Phidiacum Latio marmore vicir ebur? Hze mundi facies; hze funt Iovis ora fereni: Sic tonat ille deus, cùm fine nube tonat. Non folam tribuir Pallas tibi, Care, coronam; Effigiem domini quam colis, illa dedit,

De Nerva. XXII.

A Udet facundo qui carmina mittere Nerva,
Pallia donabit glaucina, Cosme, tibi:
Pzstano violas. & cana ligustra colono,
Hyblzis apibus Corsica mella dabit.
Sed tamen & parvz nonnulla est gratia Musz:
Appetitur posito vilis oliva lupo.
Nec tibi sit mirum, modici quòd conscia vatis
Judicium metuat nostra Thalia tuum.
Ipie tuas etiam veritus Nero dicitur aures,
Lascivum juvenis cum tibi lust opus.

Epitaphiam Latini. XXIII.

D'Ulce decus scenz, ludorum fama, Latinus
Ille ego sum; plausus, delicizque tuz:
Qui spectatorem potui secisse Catonem,
Solvere qui Curios, Fabriciosque graves.
Sed nihil à nostro sumpsit mea vita theatro,
Et solà tantum scenicus arte seror.
Nec poteram gratus domino sine moribus esse l'aliterius mentes inspicit ille deus.
Vos me laurigeri parasitum dicite Phæbi,
Roma sui famulum dum sciat esse lovis.

Epitaphium Philanis. XXIV.

Seula Nestorez permensa, Philani, senesta,
Rapta es ad infernas tam citò Ditis aquas?
Euboïcz nondum numerabas longa Sibyllz
Tempora: major erat mensibus illa tribus.
Heu quz lingua filet! non illam milie catastz
Vincebant, nec quz turba Serapin amat:
Nec matutini cirrata caterva magistri.
Nec quz Strymonio de grege ripa sonat.
Quz nunc Thessalico Lunam deducere rhombo,
Quz sciet hos illos vendere lena toros?
Sit tibi terra levis, mollique tegaris arena,
Ne tua non possint eruete ossa canes.

In pietatem Nigrina. XXV.

Cappadocum sevis Antissius occidit oris
Rusticus. ô tristi crimine terra nocens ?
Rettulit ossa sinu cari Nigrina mariti,
Et questa est longas non satis esse vias :
Cúmq; daret sanctam tumulis, quibus invidet, urnam,
Visa sibi est rapto bis viduata viro.

De Velii votivo anfere, ad Cafarem. XXV I.

D'Um comes Arctois hareret Cafaris armis
Velius, hanc Marti pro duce vovit avem.
Luna quater binos non tota peregerat orbes,
Debita poscebat jam sibi vota deus.
Ipse suas anser properavir latus ad aras;
Et cecidit sanctis hostia parva focis.
Octo vides patulo pendere numismata rostro
Alitis? hac extis condita nuper erant.
Qua litat argento pro te, non sanguine. Casar,
Victima, jam ferro non opus esse docet.

De temple gentis Flavia. XXVII.

J Vpiter Idzi rifit mendacia busti,
Dum videt Augusti Flavia templa poli :
Atque inter mensas largo jam nestare susus,
Pocula cum Marti traderet ipse suo;
Respiciens Phœbum pariter Phœbique sororem,
Cum quibus Alcides, & pius Arcas erat;
Cnossia vos, inquit, nobis monumenta dedistis:
Cernite quam plus sit Czsaris esse parrem.

In Thilomufum. XXVIII.

A Rtibus his semper cœnam, Philomuse, mereris;
Plutima dom singis, sed quasi vera refers.

Seis quid in Arsacia Pacorus deliberat aura;
Rhenanam numeras, Sarmaticamque manum.

Verba ducis Daci chartis mandata resignas;
Vistricem laurum quam venit ante vides.

Seis quoties Phario madeat Jove susca Syene:
Seis quota de Libyco litore puppis eat:
Cujus

Cujus Iulez capiti nascantur olivz;

Destinet zthereus cui sua serta pater.

Tolle tuas artes, hodie cœnabis apud me;

Hâc lege; ut narres nil, Philomuse, novi.

In Gallam. XXIX.

CVm sis ipsa domi, media exornare Subura,
Fiunt absentes & tibi, Galla, comæ:
Nec dentes aliter quam Serica nocte reponis;
Atque jaces centum condita pyxidibus:
Nec tecum facies tua dormit, ut innuis illo,
Quod tibi prolatum est mane, supercilio.

Ad Agathinum. XXX.

Symma licet velox, Agathine, pericula ludas,
Non tamen efficies, ut tibi parma cadat.
Nolentem sequitur, tenuesque reversa per auras
Vel pede, vel tergo, clune, vel ungue sedet.
Lubrica Corycio quamvis sint pulpita nimbo,
Et rapiant celeres vela negata Noti:
Securos pueri neglecta perambulat artus,
Et nocet artisci ventus & unda nihil.
Vt peccare velis, cum seceris omnia, falli
Non potes: arte opus est, ut tibi parma cadat.

De natali Cafonia. XXXI.

Prima Palatino lux est hac orta tonanti,
Optasset Cybele qua peperisse tovem.
Hac & sancta mei genita est Casonia Rusi:
Plus debet matri nulla puella sua.
Latatur gemina votorum sorte maritus,
Contigit hune illi quod bis amare diem.

Ad Apollinem , pro Stella. XXXII.

CAmpis dives Apollo fie Myrinis,
Sic semper senibus fruare cyenis;
Docta fic tibi serviant sorores,
Nec Delphis tua mentiatur ulli;
Sic Pallatia te colant, amentque:
Bis senos citò te rogante sasces

Det Stellz bonus annuatque Czsar.
Feliz tune ego, debitorque voti
Casurum tibi rusticas ad aras
Ducam cornibus aureis juvencum:
Nata est hostia, Phæbe, quid moraris?

De statua Herculis juxta mensam Vindicis. ZXXIII.

Hic, qui dura sedens portecto saxa leone
Mitigat, exiguo magnus in are deus,
Qua que tulit, spectat resupino sidera vultu.
Cujus lava calet robore, dentra mero:
Non est sama recens. nec nostra gloria coli:
Nobile Lysippi munus opusque vides.
Hoc habuit numen Pellai mensa tyranni,
Qui citò perdomito victor in orbe jacet.
Hunc puer ad Libycas juraverat Hannibal aras:
Insterat hic Syllam ponere regna trucem.
Offensus varia tumidis terroribus aula,
Privatos gaudet nunc habitare lares.
Utque suit quondam placidi conviva Molorchi,
Sic voluit docti Vindicis esse deus.

De eademftatua: XXXI V.

A Leiden modò Vindicis rogabam,
Esset cujus opus laborque selix.
Risit (nam solet hoc) levique nutu,
Grzcè aumquid, ait, poëta nescis?
Inscripta est basis, indicatque nomen.
Ausinau lego, Phidiz putavi.

Ad Marcelmum, XXXV.

Illes Hyperboreos modò, Marcelline, Triones,
Et Getici tuleris fidera pigra poli;
Ecce Promethez rupes & fabula montis
Quàm propè funt oculis nunc adeunda tuis.
Videris immensis cùm conclamata querelis
Saxa senis, dices: durior ille fuit.
Et licet hoc addas: poruit qui talia ferre.
Humanum meritò finxerat ille genus.

In Gellium. XXXVI.

Gellius zdificat semper: modo limina ponit,
Nunc foribus claves aptat, emitque seras:
Nunc has nunc illas mutat, reficitque fenestras.
Dum tamen zdificet, quidlibet ille facit.
Oranti nummos ut dicere possit amico
Vnum illud verbum Gellius, edifice.

In Tannicum. XXXVII.

D'Emocritos, Zenonas, inexplicitosque Platonas,
Quidquid & hirsutis squalet imaginibus,
Sic quasi Pythagorz loqueris successor, & heres;
Przpendet mento nee tibi barba minor.
Tu qui sectarum caussas & pondera nosti,
Die mihi, scortari, Pannice, dogma quod est?

In Gallicum. XXXVIII.

H. redem cùm me partis tibi, Gallice, quartz

Per tua jurares sacra, caput que tuum,

Credidimus, (quis evim damnet sua vota libenter?)

Et spem muneribus fovimus usque datis:

Inter quz rari Laurentem ponderis aprum

Mismus, A toia de Calydone putes.

At tu continuò populum que patresque vocassi:

Ructat adhuc aprum callida Roma meum.

Ipse ego (quis credat?) conviva nec ultimus hzsi:

Sed nec costa data est, caudave missa misi.

De quadrante tuo quid sperem, Gallice? nulla

De nostro nobis uncia venit apro.

De toga à Parthenie sibi donata. XXXIX.

Hac est illa meis multim cantata libellis,
Quam meus edidicit lector amarque togam.
Partheniana fuit, quondam memorabile vatis
Munus: in hac ibam conspiciendus eques;
Dum nova, dum nitida sulgebar splendida lana,
Dumque erat auctoris nomine digna sui.
Nunc anus, & tremulo vix accipienda tribuli,
Quam possis niveam dicere jure togam.

Quid

Quid non longa dies, quid non consumitis anni? Hze toga jam non est Partheniana: mea est.

In Ganrum. X L.

Tongenium mihi, Gaure, probas sic esse pusillum.
Carmina quòd faciam que brevitate placent.
Consiteor: sed turbis denis grandia libris
Qui scribis Priami prelia, magnus homo es.
Nos facimus Bruti puerum, nos Lagona vivum;

Tu magnus luteum. Gaure, Giganta facis.

De Lucano & Tullo. XLI.

QUòd semper superos invito fratre rogasti,
Hoc, Lucane, tibi contigit, antè mori.
Invidet ille tibi: Stygias nam Tullus ad undas
Optabat, quamvis sit minor, ire prior.
Tu colis Elysios, nemorisque habitator amoeni
Esse tuo primum nune sine fratre cupis.
Et si jam nitidis alternus venit ab astris;
Pro Polluce mones Castora, ne redeat.

Ad Quinttum Ovidium. XLII.

S I credis mihi, Quincte (quod mereris)
Natales, Ovidi, tuos Apriles,
Ut nostras amo Martias Kalendas.
Felix utraque lux; diesque nobis
Signandi melioribus lapillis:
Hic vitam tribuit, sed hic amicum.
Plus dant, Quincte, mihi tux Kalenda.

Ad eundem. XLIII.

Munera tu prohibes: imperiofus homo es.

Parendum est monitis. fiat quod uterque jubemus:

Et quod utrumque juv. t, tu mihi. Quinste, dato.

Ad cognatum. XLIV.

SI mihi Picena turdus palleret oliva, Tenderet aut nostras sylva Sabina plagas, Aut erescente levis trahererur arundine præda, Pinguis & implicitas virga teneret aves: Cara daret solenne tibi cognatio munus,
Nec frater nobis, nec prior estet avus.
Nune sturnos inopes, fringillarumque querelas
Audir, & arguto passere vernat ager.
Inde salutatus piez respondet arator:
Hine propè summa rapax milvus in astra volat.
Mittimus ergo tibi parvæ munuscula cortis,

Qualia si recipio, sape propinquus eris.

Ad Flaceum, de Chariffis. X L V.

L'e propinquorum, qu'à plurima mittieut ales.

Dum Stellz turdos, dum tibi, Flacce, paro:

Succurrit nobis ingens onerosaque turba;

In qua se primum quisque meumque putat.

Demernisse duos, votum est: oftendere piures,

Vix tutum: multis mittere dona, grave est.

Qu'à possum solà veniam ratione merebor:

Nec Stellz turdos, nec tibi, Flacce, dabo.

In Hedylum. XLVI.

I'll est trivius Hedyli lacernis.

Non ansæ vererum Corinthiorum,

Nec crus compede Inbritum decenni,

Non ruptæ recutita colla mulæ,

Nec quæ Flaminiam secant salebæ,

Nec qui littoribus nitent lapilli,

Nec Tusca ligo vinea politus,

Nec pallens toga mortui tribulis,

Nec pallens toga mortui tribulis,

Nec pigri rota quassa mulionis,

Nec rasum cavea latus bisontis,

Nec dens jam senior ferocis apri.

Res una est tamen, ipse non negabit,

Frons est tritior Hedyli lacernis.

Ad Nympham Sabini. X L v I I.

Ympha facri regina lacus, cui grata Sabinus

Et mantura pio munere templa dedit;

Sic montana tuos semper colat Umbria sontes,

Nec tua Baianas farfina malit aquas:

Excipe sollicitos placide, mea dona, libellos:

Tu sucris Musis Pegasis unda meis.

Nymp

M. VAI, MARTIALIS 168 Nymp' --um templis quilquis sua carmina donati libris debeat, iple monet. Mamurram. XLVIII. tra diu multúmque vagatus, 1 luas aurea vexat opes; os grandes, oculifque pererrat dos primæ profituere calz, anæ fervant tabulata cataftz . at quos non populus, nee mea turba videt. Inde fatur menfas, & opertos exuit orbes, Expositumque alte pingue poposcit cour : Et testudineum mensus quater bexaclinon; .

Ingemuit citro non faris este fuo. Consuluit nares, an olerent zra Corinthon;

Culpavit flatuas &, Polyclete, tuas. Et turbata brevi questus ciystallina vitro,

Myrrhina figuavit seposnitque decem. Expendit veteres calathos, & fi qua fuerunt Pocula Mentoreà nobilitata manu.

Et virides picto gemmas numeravit in auro, Quidquid & in nivez grandius aure sonat. Sardonychas veros mensa quasivit in omni,

Et pretium magnis fecit iaspidibus. Vodecima laffus cum jam difcederet hora, Asse duos calices emit. & ipse tulir.

Sabino mittis coronem refeam. XLIX.

CEu tu Pæstanis genita es, seu Tiburis arvis, Seu robuit tellus Tuscula flore tuo: Seu Francfino te villica legit in horto; Seu modò Campanigloria ruris cras: Pulchrior ut nostro videare corona Sabino; De Nomentano te puter elle meo.

De platane Cafaris. L.

IN Tartelliacis domus eft notifima terris, Quà dives placidum Cordura Batin amat; Vellera narivo pallent ubi flava merailo, Et linit Hesperium bractea viva pecus;

Nee fœtu nemorum gaudent, nec mitibus herbis : Concordem satiat sed rudis agna famem.

Quid meruit terror Nemees, quid proditor Helles, Ut niteant celfi lucida figna poli! Sidera fi possent pecudesque ferzque mereri; Hic aries astris, hic leo dignus erat.

Ad Liberum. LyII.

L lber, Amyclæå frontem redimite coronà,
Qui quatis Ausonià verbera Graia manu,
Clausa mihi texto cum prandia vimine mittas,
Cur comitata dapes nulla lagena venit:
Atqui digna tuo si nomine munera ferres;
Seis, puto, debuerint quæ mihi dona dari.

In Sutorem. LVIII.

D'Entibus antiquas solitus producere pelles.

Et mordere luto putre vetusque solum,

Prænestina tenes defuncti ruta patroni;

In quibus, indignor, si tibi cella suit.

At me literulas stulti docuere parentes:

Quid cum grammaticis rhetoribusque mihi?

Frange leves calamos, & sciude, Thalia, libellos;

Si dare sutori calceus ista potest.

De effigie Camoni. Li x.

E Ffigiem tantum pueri pictura Camoni
Servat, & infanțis prima figura manet,
Florentes nullă fignavit imagine vultus,
Dum timet ora pius muta videre pater.

De balneo Tucca. IX.

Nec latere cocto, quo Semiramis longam
Babylona cinxit, Tucca balneum fecit:
Sed strage nemorum, pineaque compage,
Vr navigare Tucca balneo possit.
Idem beatas lantus exstruit thermas
De marmore omni, quod Carystos invenit.
Quod Phrygia Synas, Afra quod Nomas mittit.

H #

Et quod virenti fonte lavit Eurotas. Sed ligna desunt: subice balneum thermis.

De effigie Camoni. LX 1

I Ac funt illa mei quæ cernitis ora Camoni;
Hæc pueri facies, primaque forma fuit.
Creverat hic vultus bis denis fortior annis;
Gaudebatque suas pingere barba genas:
Et libata semel summos modò purpura cultus
Spatserat. invidit de tribus una soror:
Et festinatis incidit stamina pensis;
Absentemque patri rettulit urna rogum.
Sed ne sola tamen puerum pistura loquatur,
Hæc erit in chartis major imago meis.

De convivio Prisci. LX 1 1.

Quod optimum sit disputat convivium
Facundi Prisci pagina:
Et multa dulci, multa sublimi refert,
Sed cuncta docto pectore:
Quod optimum sit quaritis convivium?
In quod choraules non venit.

Ad Ticentinum. Lx 1 i t.

Ly 1 i

Ad Domitianum. LXIV.

O Derat antè ducum famulos turbamq; minorem,
Et Pallatinum Roma supercilium:
At nunc tantus amor cunctis, Auguste, tuorum;
Vt sit cuique suz cura secunda domus.
Tam placidz mentes, tanta est reverentia nostri,
Tam pacata quies, tantus in ore pudor.
Nemo suos (hac est aula natura potentis)
Sed domini mores Casarianus habet.

Ad Aulum. LXV.

Lector & auditor nostros probat, Aule, libellos:
Sed quidam exactos esse poeta negat.
Non nimium curo: ham cœnæ fercula nostræ
Malim convivis quam placuisse cocis.

In Cinnam, LXVI.

D'xerat astrologus periturum te citò, Cinna:
Nec, puto, mentitus dixerat ille tibi.
Nam tu dum metuis ne quid post sata relinquas,
Hausisti patrias luxuriosus opes.

Bisque tuum decies non uno tabuit anno: Die mihi, non hocest, Cinna, perire citó?

Ad Domitianum. LXVII.

Nter tanta tuz miracula, Czsar, arenz, Quz vincit veterum munera clara ducum, Multum oculi, sed plus aures debere fatentur Se tibi, qued spectant, qui recitare solent.

Ad Norbanum. LXVIII.

Omne tibi nostrum, qued bis trieteride junca?

Omne tibi nostrum, qued bis trieteride junca?

Omne tibi nostrum, qued bis trieteride junca?

Ad Anlinm , de Taullo. LXIX.

Anguidior noster si quando est Paullus Atilia.

Non se convivis abstinet ille suis.

Tu languore quidem subito sictoque laboras.

Sed mea porrexit sportula, Paulle, pedes.

De filio Silii mortue. LXX,

Festinata sui gemeret cum sata Severi
filius, Ausonio non semel ore potens:
Cum grege Pierio mœstus Phæboque querebar,
sple meum stevi, dixit Apollo, Linon.
Respesit que suam, que stabet proxima fratri,
Calliopen, & ait, tu que que vulnus habes.
Adspice Tarpeium, Pallatinum que Tonantem;
Ausa nesas Lachesis les sit utrum que Jovem.

H 3

Numina cum videas duris obnoxia fatis, Invidià possis exonerare deos.

Ad Lupercum. LXXI.

Septem post calices Opimiani
Denso cùm jaceam triente blæsus,
Adfers nescio quas mihi tabellas,
Et dicis, modò liberum esse justi
Nastam; (servulus est mihi paternus;).
Signa, cras meliùs, Luperce, siet:
Nunc signat meus annulus lagenam.

Ad Rufum. LXXII.

D' Postquam cepisti, das mihi, Ruse, nihil. Ut captum teneas, capto quoque munera mitte, De cavea sugiat ne male pastus aper.

Ad Stellam. LXXIII.

Ege nimis durà convivam scribere versus Cogis, Stella. licet scribere, nempe malos.

Ad Flaccum. LXXIV.

Cle in gramine floreo reclinis, Quà gemmantibus hinc & inde rivis Curvà calculus excitatur unda. Exclusis procul omnibus molestis. Perfundas glaciem triente nigro, Frontem sutilibus ruber coronis: Infamem nimio calore Cypron Observes, monco precorque, Flacce, Melles area cum teret crepantes, Er fulvi juba fzviet leonis. At tu, diva Paphi, remitte, nostris Illælam javenem remitte votis. Sic Martis tibi ferviant Kalenda, Er cum thure, meroque, victimaque. Libetur tibi candidas ad aras Secta plurima quadra de placenta...

Adulatur Domitiano. LXXV.

A Decenam si me diversa vocaret in astra
Hine invitator Cæsaris, inde Jovis:
Astra licet propiùs, pallatia longiùs essent,
Responsa ad superos hæ referenda darem:
Quærite qui malit sieri conviva Tonantis;
Me meus in terris Jupiter ecce tenet.

Ad Condylum. LXXVI.

Over mala funt domini, que fervi commoda nescis,
Condyle, qui servum te gemis esse diu.

Dat tibi securos vilis tegericula somnos;
Pervigil in pluma Casus ecce jacet.

Casus à prima tremebundus luce salutat
Tot dominos: at tu, Condyle, nee dominum.

Quod debes, Cas, redde, inquit Phæbus, & illine
Cinnamus: hoc dicit, Condyle, nemo tibi.
Tortorem metuis? podagrâ, chiragrâque secatur
Casus, & mallet verbera mille pati.

Quod nec manè vomis, nec morbo, Condyle, fætes;
Non mavis, quàm ter Casus esse tuus?

Ad Calocifum. LXXVII.

A Ddere quid cessas, puer, immortale Falernum?
Quadrantem duplica de seniore cado.
Nunc mihi dic, quis erit, cui te, Calocisse, deorum
Sex jubeo cyathos fundere? Casar erit.
Sutilis aptetur decies rosa crinibus, ut sit
Qui posuit sacra nobile gentis opus.
Nunc bis quina mihi da pocula, siat ut illud
Nomen, ab Odrysio quod deus orbe tulit.

De Hippocrate. LXXVIII.

SAntonica medicata dedit mihi pocula virga:
Os hominis! mullum me rogat Hippocrates.
Tam stupidus numquam nec tu, puto, Glauce, suisti,
Xáxea donanti xeóra qui dederas.
Dulce aliquis munus pro munere poscit amaro?
Accipiat; sed si potat in elleboro.

De Herode. LXXIX.

CLinicus Herodes trullam subduxerat zgro:
Deprensus dixit; stulte, quid ergo bibis?

Adjulium. LXXX.

Rumpitur invidià quidam, carissime Juli, Quòd me Roma legit, rumpitur invidià. Rumpitur invidià, quòd turba semper in omni Monstramur digito, rumpitur invidià.

Rumpitur invidia, tribuit quòd Cafar uterque Jus mihi na orum, rumpitur invidia.

Rumpitur invidià, quòd rus mihi dulce sub urbe est, Parvaque in urbe domus, rumpitur invidià.

Rumpitur invidia, quòd sum jucundus amicis, Quòd conviva frequens, rumpitur invidià.

Rumpitur invidià, quòd amamur, quódq; probamur: Rumpatur, quisquis rumpitur invidià.

Ad Quintum Ovidium. LXXXI.

Vindemiarum non ubique proventus

Cessavit, Ovidi: pluvia profuit grandis.

Centum Coranus a nphoras aqua fecit.

Marcus amat nostras Antonio. LXXXII.

Marcus amat nostras Antonius, Attice, Musas,
Charta falutatrix si modò vera refere:
Marcus Palladiz non inficianda Tolosz
Gloria, quem genuit pasis alumna quies.

J qui longa potes dispendia serre viarum,

I, liber, absentis pignus amicitiz.

Vilis eras, fateor, si te nunc mitterer emptor.

Grande tui prerium muneris auctor erit.

Multum, crede mihi, resert, à sonte bibatur

Que fluit, an pigro que super unda lacu.

In Bassum. LXXXIV.

Denariis tribus invitas, & mane togatum
Observare jubes atria. Basse, tua:
Deinde harere tuo lateri, pracedere sellam;
Ad vetulas tecum plus minus ire decem.

Trita

Trita quidem nobis togula est, vilisque, putrisque : Denariis tam en hanc non emo. Bassé, tribus.

Adulatur Domitiano. LXXXV.

A Ppia, quam simili venerandus in Hercule Casar Confecrat, Aufoniz maxima fama viz : Si cupis Alcidz cognoscere fada prioris. Difce. Libyn domuit : aurea poma tulit. Peltatam Scythico discinxit Amazona nodo: Addidit Arcadio terga leonis apro. Æripedem fylvis cervum, Srymphalidas undis Abstulit : à Stygia cum cane venit aqua. Fœcundam vetuit repatari mortibus Hydram: Hesperias Tusco lavit in amne boves. Hzc minor Alcides. major quz gefferit, audi, Sextus ab Albana quem colit arce lapis. Affernit possessa malis Pallatia regnis : Prima suo gessit pro Jove bella puer. Solus Iuleas cum jam retineret habevas, Tradidit, inque suo tertius orbe fuiz. Cornua Sarmarici ter perfida contudit ifri: Sudantem Getica ter nive lavit equum. Sape recufato Parthos duxific grimphos,

Victor Hyperboreo nomen ab orbe tulit.
Templa deis, mores populis dedit, otia ferro,
Aftra luis, ecclo fidera, ferra lovi.
Herculeum tantis numen non sufficit actis:

Herculeum tantis numen non sufficit actis:

Ad Phabum. LXXXYI.

Quare alium, cui te tam vano munere jaces:

Quod tibi non possum solvete, Phoebe, meum est.

M. VAL. MARTIALISTEPIGRAMMATUM

LIBER X.

Liber ad letterem. * the end of a ship or

SI nimius videor, seraque coronide longus

Esse liber: legito pauca, libellus ero.

Terque quaterque mihi finitur carmine parvo

Pagina. fac tibi me, quam cupis esse, brevem.

Ad eundem. II.

Estinata prior decimi mihi cura libelli

Elapsum manibus nunc revocavit opus, a file pri
Neca leges quædam, sed lima tasa recenti: françlationi
Pars nova major erit: lector, utrique fave: or unidas.
Lector, opes nostræ; quem cum mihi Roma dedisset.
Nil tibi quod demus majus habemus, ait.

Pigra per hunc sugies ingratæ slumina Lethes;
Et meliore tui parte superstes eris.

Marmora Messalæ sindit caprificus, & audax

Dimidios Crispi mulio ridet equos.

At chartis nee furta nocent, nec secula presunt;

Ad Priscum. 111.

V Ernaeulorum dicta, fordidum dentem,
V Er fæda linguz probra circulatricis,
Quz sulphurato nolit empta ramento
Vatiniorum proxeneta fractorum.
Poëta quidam claneularius spargit;
Et vult videri nostra. credis hoc, Prisce,
Voce ut loquatur psittacus coturnicis,
Et concupiscat esse Canus ascaules?
Procul à libellis nigra sit meis sama.
Quos rumor alba gemmeus vehit penna.
Cur ego laborem notus esse tam prave,
Constate gratis cum silentium possit?

Ad Mamurram. IV.

O'i legis Oedipodem, caligantemque Thyesten,
Colchidas, & Scyllas; quid nisi monstra legis?
Quid tibi raptus Hylas, quid Parthenopzus, & Arys?
Quid tibi dormitor proderit Endymion?
Exutusve puer pennis labentibus? aut qui
Odit amatrices Hermaphroditus aquas?
Quid te vana juvant miserz ludibria chartæ?
Hoe lege, quod possis dicere jure, meum est.
Non hic Centauros, non Gorgonas, Harpylasque
Invenies: hominem pagina nostra sapit.
Sed non vis, Mamurra, tuos cognoscere mores,
Nec te scire: legas airia Callimachi.

In maledicum poëtam. v. Visquis stolzve purpurave contemptor, Quos colere debet læfit impio verfu: Erret per urbem pontis exful & clivi, Interque raucos ultimus rogatores Oret caninas panis improbi buccas. Illi December longus, & madens bruma, Claususque fornix trifte frigus extendat ; Vocet beatos clamiterque felices. Orciniana qui feruntur in sponda. Bt; cum fupremz fila venerint horz, Diesque tardus ; sentiat canum litem, Abigarque moto noxias aves panno. Nec finiantur morte fimplices poenz : Sed modò severi sectus A aci loris, Nunc inquieti monte Silyphi prestus, Nunc inter undas garruli fenis ficcus, Delasset omnes fabulas poetarum: Et cum fateri Furia jufferit verum, Prodente clamet conscientia, siripfi.

De adventa Trajani. YI.

Elices, quibus urna dedit spectare cornscum
Solibus Arctois fideribusque ducem!
Quando erit ille dies, quo campus,& arbor,& omnis
Lucebit Latia culta senestra nuru è

Quan-

Quando morz dulces, longulque à Czlate pulvis, Totaque Flaminià Roma videnda vià ? Quando eques, & picti tunicà Nilotide Mauri Ibitis, & populi vox crit una, venit ?

Ad Rhenum de codem. VII.

Ympharum pater amniumque Rhene,
Quicunque Odrysias bibunt pruinas,
Sic semper liquidis fruaris undis,
Nec te barbara contumeliosi
Calcatum rota conterat bubulci;
Sic & cornibus aureus receptis,
Et Romanus eas utrâque ripâ:
Trajanum populis suis, & nrbi,
Tibris te dominus rogat, remittas.

De Tanlla. Y111.

Nolo; anus est. vellem fi magis esset anus.

De fe. IX.

U Ndenis pedibusque, syllabisque, Et multo sale, nec tamen protetvo, Notus gentibus ille Martialis, Et notus populis: quid invideris? Non sum Andremone notior Caballo.

In Tanllum. x.

C Vm tu laurigeris annum qui fascibus intras,
Mane salutator limina mille teras:
Hic ego quid faciam? quid nobis Paulle, relinquis,
Qui de plebe Numz, densaque turba sumus?
Qui me respiciat, dominum regemque vocabo?
Hoc tu (sed quanto blandius?) ipse facis.
Lecticam, sellamque sequar? nec ferre recuso?
Per medium pugnas sed prior ire sutum.
Szpiùs adsurgam recitanti carmina? tu stas,
Et pariter geminas tendis in ora manus.
Quid faciet pauper, cui non licer esse clienti?
Divisit nostras purpura vestra togas.

In Calliedorum. X 1.

Til aliud loqueris, quam Thesea Perithöumque;
Teque putas Pyladi, Calliodore, parem.
Dispeream, si tu Pyladi præstare matellam
Dispers es, aut porcos pascere Perithöi.
Donavi tamen, inquis, amico millia quinque,
Et lotam (ut multum) terque quaterque togam.
Quid? quòd nil umquam Pyladi donavit Orestes?
Qui donat, quamvis plurima, plura negat.

Ad Domitium. XII.

A Miliz gentes, & Apollineas Vercellas,

Et Phaërontei qui petis arva Padi;

Ne vivam, nifi te. Domiti, permitto libenter,

Grata licèt fine te fit mihi nulla dies.

Sed defiderium tanti est, ut messe vel una

Vibano releves colla perusta jugo.

I, precor, & totos avida cute combibe soles.

Quam formosus eris, dum peregrinus eris!

Et venies albis non cognoscendus amicis,

Libabirque tuas pallida turba genas!

Sed via quem dederat, rapiet cito Roma colorem,

Niliaco redeas tu licèt ore niger.

Ad Tuccam. XIII.

Cym cathedralicios portet tibi theda ministros,

Et Libys in longo palvere suder eques;

Strataque non unas ciugant triclinia Baias,

Et Thetis urguento palleat uncha tuo;

Candida Setini rumpant crystalla trientes,

Dormiat in pluma nec meliore Venus:

Vere non milerum cessant suspiria pectus.

Vis dicam male sit cur tibi, Tucca? bene est.

Ad Crifpum. XIV.

C Edere de noftris nulli te dicis amicis.

Sed sit ut hoe verum quid, rogo. Crispe facis?

Murua cum peterem sestertia quinque, negăsi:

Non caperet nummos cum gravis area tuos.

Quen-

Quando fabz nobis modium farrifye dedifti,
Cum tua Niliaeus rura colonus aret?
Quando brevis gelidz mifia est toga tempore brumz?
Argenti venit quando selibra mihi?
Nil aliud video, quo te credamus amicum,
Quam quòd me coram pedere, Crispe, soles.

De Apro. x v.

Dotatz uxori cor arundine fixit acută,
Sed dum ludit Aper; ludere novit Aper.

In Caium. x v 1.

S I donare vocas promittere neo dare, Cai;
Vincam te donis, muneribusque meis.
Accipe Gallaicis quidquid sodit Astur in arvis,
Aurea quidquid habet divitis unda Tagi;
Quidquid Erythrza niger invenit Indus in alga,
Quidquid & in nidis unica servat avis;
Quidquid Agenoreo Tyros improba cogit aeno:
Quidquid habent omnes, accipe quomodo das.

De Macro ad Musam. XVII.

SAturnalicio Macrum fraudare tributo
Fruftra, Musa, cupis: non licet, ipse petit:
Solenneisque jocos, nec tristia carmina poscit;
Et queritur nugas obticuisse meas.
Mensorum longis sed nunc vacat ille libellis.
Appia, quid facies, si leget ista Macer?

De Mario. X V I I I.

Nec spondet, nec vult credere; sed nec habet.

Turba tamen non deest, sterilem que curet amicum.

Eheu quam fatue sunt tibi, Roma, toge!

Mittit librum fuum ad Plinium. X I X.

Sed non rusticulum nimis libellum,
Facundo mea Plinio, Thalia,
I perser: brevis est labor peraste
Altum vincere tramitem Suburz.
Illic Orphea protions videbis

Vdi vertice lubricum theatri,
Miranteisque feras, avemque regem,
Raptum quz Phryga pertulit Tonanti.
Illic parva tui domus Pedonis
Cœlata est aquilz minore pennä.
Sed ne tempore non tuo disertam
Pulses ebria januam, videto.
Totos dat tetricz dies Minervz,
Dum centum studet auribus virorum,
Hoc quod secula, posterique possint
Arpinis quoque comparare chartis.
Seras tutior ibis ad lucernas:
Hzc hora est tua, cùm surit Lyzus,
Cùm regnat rosa, cùm madent capilli :
Tunc me vel rigidi legant Catones.

Ad Manium, XX.

Ducit ad auriferas quòd me Salo Celtiber oras,
Pendula quòd patriz visere testa libet,
Tu mihi simplicibus, Mani, dilectus ab annis,
Et prztextata cultus amicitia,
Tu facis; in terris quo non est alter Iberis
Dulcior, & vero dignus amore magís.
Tecum ego vel seci Gziula mapalia Pæni,
Et poteram Scythicas hospes amare casas.
Si tibi mens eadem, si nostri mutua cura est,
In quocunque loco Roma duobus erit.

Ad Sextum. XXI.

SCribere te, quæ vix intelligat ipse Modestus, Et vix Claranus, quid rogo, Sexte, juvat? Non lectore ruis opus est, sed Apolline, libris: Judice te major Cinna Marone suit. Sie tua laudentur: sanè mea carmina, Sexte, Grammaticis placeant, & sine Grammaticis.

In Thilanim. XXII.

Or spleniato sepe prodeam mento, Albave pictus sana labra cerusa, Philani, quaris & basiare te nolo. De M. Antonio. XXIII.

JAm numerat placido felix Antonius zvo
Quin lecies actas Primis Olympiadas:
Przteritosque dies, & tutos respicit annos;
Nec metuit Lethes jam propioris aquas.
Nulla recordanti lux est ingrata, gravisque:
Nulla fuit, cujus non meminisse velit.
Ampliat ztatis spatium sibi vir bonus: hoc est
Vivere bis, vità posse priore frui.

Ad Kalend. Martins, XXIV.

Atales mihi Martiz Kalendz,
(Lux formosior omnibus Kalendis.)
Quinquagesima liba, septimamque
Vestris addimus bane focis acerram.
His vos (si tamen expedit roganti;)
Annos addite bis, precor, novenos.
Ut nondum nimia piger senecta,
Sed vitz tribus areis peractis.
Lucos Elysiz petam puellz.
Post bac tempora, nec diem rogabo.

De Mucio. XXV.

IN marntina nuper spectatus arena
Mucius, imposuit qui sua membra focis,
Si patiens fortisque tibi durusque videtur,
Abderitanz pectora plebis habes.
Nam cum dicatur tunica przsente molesta,
Vze manum: plus est cicere, non facio.

De morte Vari. XXVI.

Nobilis, & centum dux memorande viris :
At nunc Aulonio frustra promisse Quirino,
Hospita Lagzi litoris umbra jaces.

Spargere non licuit frigentia sletibus ora,
Pluguia nec mæssis addere thura rogis.

Sed datur zterno victurum carmine nomen.
Numquid & hoc, fallar Nile, negare potes ?

Ad Diodorum. XXVII.

Atali, Diodore, tuo conviva senatus
Accubat, & rarus non adhibetur eques;
Et tua tricenos largitur sportula nummos.
Nemo tamen natum te, Diodore, putat.

Ad lanum. XXVIII.

A Nnorum, nitidique sator pulcherrime mundi,
Publica quem primum vota precesque vocant,
Pervius exiguos habitabas antè Penares,
Plurima quà medium Roma terebat iter:
Nunc tua Casareis cing untur limina donis;
Et fora tot numeras, Jane, quot ora geris.
At tu, sancte pater, tanto pro munere gratus,
Fettea perpetua claustra tuere sera.

De Apollinaris litere Formiano. XX1X.

temperatz dulce Formiz licus, Vos, cum feveri fugit oppidum Martis, Et inquietas fellus exuit curas, Apollinaris omnibus locis præfert. Non ille fancte dulce Tibur uxoris, Nec Tufculanos, Algidofve feceffus, Præneste nec fic, Antiumve miratur. Non blanda Circe, Dardanisve Cajeta Defiderantur, nec Marica, nec Liris, Nec in Lucrina lota Salmacis vena. Hic fumma leni ftringitur Thetis vento; Nec languet æquor : viva fed quies ponti Pictam phaselon adjuvante fert aura: Sicut puella non amantis aftatem Motà salubre purpurà venit frigus. Nec feta longo quærit in mari prædam ; Sed à cubili lectuloque jactatam Speciatus altè lineam trahit piscis. Si quando Nereus sentit Aoli regnum, Ridet procellas tuta de suo menta, Piscina rhombum pascit, & lupos vernas; Natat ad magistrum delicata murana.

Nomenculator mugilem citat notum,
Et adesse jussi prodeunt senes mulli.
Frui sed istis quando, Roma, permittis ?
Quot Formianos impurat dies annus
Negotiosis rebus urbis harenti?
O janitores, villicique felices!
Dominis parantur ista, serviunt vobist

In Calliedorum. XXX.

A Ddixti servum nummis herè mille trecentis,
Vt bene ecenares, Calliodore, semel:
Nec bene cœnâsti. mullus tibi quattuor emptus
Librarum ecenæ pompa caputque suit.
Exclamare libet; non est hic, improbe, non est
Piscis: homo est: hominem, Calliodore, voras.

De imagine Marci Antonii, ad Caditianum. X X X 1.1

The mihi que colitur violis pictura, rosisque,
Quos referat vultus, Ceditiane, rogas?

Talis erat Marcus mediis Antonius annis
Primus: in hoc juvenem se videt ore senex.

Ars utinam mores, animumque effingere posset:
Pulchrior in terris nulla tabella foret.

Ad Munatium Gallum. XXXII.

Sie tibi conloceri claros retinere Penates
Perpetua natz det face casta Venus;
Ut tu, si viridi tinctos zrugine versus
Forte malus livor dixerit esse meos,
Vt facis, a nobis abigas: nec scribere quemquam
Talia contendas carmina, qui legitur,
Hunc servare modum nostri novere libelli;
Parcere personis, dicere de vitiis.

Ad Trajanum. XXXIII.

Di tibi dent quidquid, princeps Trajane, mereris; Et rata perpetuò, que tribuere, velint: Qui sua restituis spoliato jura patrono; Libertis exsul non erit ille suis.

Dignus

EPIGRAMMAT. LIB. X.

Dignus es, ut possis totum servare clientem: Et (liceat tantum vera probare) potes.

De Sulpitia. XXXIV.

Mnes Sulpitiam legant puellz. Vni quæ cupiunt viro placere. Omnes Sulpitiam legant mariti, Vai qui cupiunt placere nupra. Non hac Colchidos adferit furorem Diri prandis nec refert Thyefta; Scyllam, Byblida nec fuiffe credit : Sed castos docet, & pios amores, Lufus, delicias, facetiafque. Cujus carmina qui bene zstimârit, Nullam dixerir esse sanctiorem. Hac condiscipula, vel hac magistra Ess doctior & pudica Sappho. Sed tecum pariter simulque visam Durus Sulpitiam Phaon amaret. Fruftra : namque ea nec Tonantis uxor, Nec Bacchi, nec Apollinis puella Erepto fibi viveret Caleno.

In Munnam. XXXV.

Improba Massiliz quidquid sumaria cogunt;
Accipit ztatem quisquis ab igne cadus;
Ate, Munna, venit: miseris tu mittis amicis
Per freta, per longas toxica seva vias:
Nec facili pretio, sed quo contenta Falerni
Testa sit, aut cellis Setia cara suis.
Non venias quare tam longo tempore Romam,
Hzc, puto, caussa tibi est; ne tua vina bibas.

Ad Maternum. XXXVI.

Juris, & aquarum cultor sanctissime legum.
Veridico Latium qui regis ore forum;
Municipi, Materne, tuo veterique sodali
Callascum mandas si quid ad Oceanum.
An Laurentino turpes in litore ranas,
Et satius tenues ducere credis acos;

Ad sa captivum quam saxa remittere mullum, Visas erit libris qui minor esse tribus? Et satuam summa cornare pelotida mensa,

Quolque tegit levi cortice concha brevis; Oftrea Baianis quam non liventia teffis,

Que pueri domino non prohibente vorent?
Hic olidam clamofus ages in retia vulpem,

Mordebitque tuos fordida præda canes. Illic pilcolo modo vix educta profundo

Impedient lepores humida lina meos.

Dum loquor, ecce redit sportá piscator inani:

Venator capta mele superbus adest.

Omnis ab urbano venit ad mare cœna macello. Callaïcum mandas fi quid ad Oceanum.

Ad Calenum. XXXVII.

Molles tibi quindecim, Calene,
Quos cum Sulpitia tua jugales
Indulfit deus & peregit annos!
O nox omnis, & hora, quz notata est
Caris litoris Indici lapillis!
Vixisti tribus, & Calene, lustris.

Ætas hzc tibi tota computatur;
Et solos numeras dies mariti.
Ex illis tibi si diu rogatam
Lucem redderet Atropos vel unam,
Malles quam Pyliam quater senectam.

In Lesbiam. XXXVIII.

Onsule te Bruto quid juras, Lesbia, natam?

Mentiris: nata es, Lesbia, rege Numa.

Sie quoque mentiris. namque, ut tua secula narrant,

Ficta Prometheo diceris esse luto.

In Proculeiam. XXXIX.

M Ense novo Iani veterem, Proculeia, maritum
Deseris, atque jubes res sibi habere suas.
Quid rogo, quid factum est? subiti que causa doloris?
Nil mihi respondes? dicam ego: pretor erat.

Con-

Constatura fuit Megalensis purputa centum
Millibus, ut nimium munera parca dares:
Et populare sacrum bis millia dena tulisset.
Discidium non est hoc, Proculeia; lucrum est.

Ad Dindymum. x I..

TAm dubia est lanugo tibi, tam mollis, ut illam
Halitus, & soles, & levis aura terat.

Celantur simili ventura Cydonia lana,
Pollice virgineo qua spoliata nitent.

Ad Philerotem, XLI.

SEptima jam, Phileros, tibi conditur uxor in agro.
Plus nulli, Phileros, quam tibi reddit ager.

Ad Q Ovidium. X L I I.

QUincte Caledonias Ovidi visure Britannos,
Et viridem Tethyn. Oceanumque patrem;
Ergo Numz colles, & Nomentana relinques
Otia? nec retinet rusque socusque senem?
Gaudia tu disfers; at non & stamina disfert
Atropos; atque omnis scribitur hora tibi.
Przstiteris caro (quis hoc non laudet?) amico,
Ut potior vità sit tibi sancta sides.
Sed reddare tuis tandem mansure Sabinis,
"Teque tuas numeres inter amicitias.

SI quid lene mei dicunt & dulce libelli,
Si quid honorificum pagina blanda fonat;
Hoc tu pingue putas & costam rodere mavis,
Ilia Laurentis cum tibi demus apri.
Vaticana bibas, si delectaris aceto:
Non facit ad stomachum nostra lagena tuum.

In Mathonem. X L 1 V.

Mnia vis belle Matho dicere: dic aliquando

Et bene: dic neutrum: dic aliquando malé.

Ad Julium Martialem. X L v.

Vitam quæ faciunt beatiorem,
Jucundissime Martialis, hæc sunt:
Res non parta labore, sed relicta;

Non ingratus ager; focus perennis;
Lis numquam; toga rara; mens quieta;
Vires ingenuz; falubre corpus;
Prudens fimplicitas; pares amici;
Convictus facilis; fine arte menfa;
Nox non ebria, fed foluta curis;
Non triftis torus, & tamen pudieus;
Somnus qui faciat breves tenebras;
Quod fis, effe velis, nihilque malis;
Summum nec metuas diem, nec optes.

Convivium. XLVI.

Unciat octavam Phariz sua turba juvencz, Br fistrata redit calva subirque cohors. Temperat hac thermas, nimios prior hora vapores Halat, & immodico fexta Nerone calet. Stella, Nepos, Cani, Cerealis, Flacce, venitis ? Septem figma capit, sex sumus ; adde Lupum. Exoneraturas ventrem mihi villica malvas Attulit, & varias, quas habet hortus, opes. In quibus est lactuca fedens, & fectile porrum : Nec deeft ruftatrix mentha, nec herba falax. Seffa coronabunt rutatos ova lacertos, Er madidum thynni de sale sumen erit. Parvus in his, una ponetur cœnula mensa, Hœdus inhumani raptus ab ore lupi. Et, que non egeant ferro structoris, ofelle, Et faba fabrorum, prototomique rudes. Pullus ad hæe, coenisque tribus jam perna superses Addetur: faturis mitia poma dabo. De Nomentana vinum fine fæce lagena. Que bis Frontino consule plena fuit. Accedent fine felle joci, nec mane timenda Libertas, & nil qued tacuisse velis. De Prasino conviva meus, Venetoque loquatur : Nec facient quemquam pocula nostra reum.

CVm potes amethystinos trientes, Et nigro madeas Opimiano; Sorba. XXVI.

S Orba sumus, molles nimium durantia ventres:
Aptius hac puero, quam tibi poma dabis.

A Vrea porrigitur Jani caryota Kalendis: Sed tamen hoc munus pauperis esse solet.

Collana. XXVIII.

Ec tibi quz tortà venerunt condita metà,
Si majora forent coctana, ficus erant.

Pruna Damastena. XXIX.

Runa peregrinz carie rugosa seneste

Sume: solent duri solvere ventris onus.

· Cafeus Lamenfis. XXX.

Aseus Etruscæ signatus imagine Lunæ Præstabit pueris prandia mille tuis.

Cafeus Veftinus. XXXI.

I fine carne voles jentacula sumere frugi : Hzc tibi Vestino de grege massa yenit.

Cafeus Velabrensis. XXXII.

On quemeumq; focum, nec sumum caseus omne,
Sed Velabrensem qui bibit, ipse sapit.

Cafei Trebulani, XXXI II.

Rébula nos genuit; commendat gratia duplex, , Sire levi flamma, five domamur aqua.

Lucanica. XXXIV.

Pultibus hinc niveis grata corona datur.

Olive XXXV.

Inchoat arque eadem finit oliva dapes.

Mala citrea. XXXVI.

Ut Corcyrzi sunt hze de frondibus horti, Aut hze Massyli poma draconis erant. Coloftrum. XXXVII.

CUrripuit paftor que nondum flantibus hædis, Deprimo matrum lacte coloftra damus.

Hedi XXXVIII.

L Ascivum pecus, & viridi non utile Baccho Det poenas: nocuit jam rener ille deo.

Ove. XXXIX.

CAndida fi croceos circumfluit unda vitellos. Hesperius scombri temperet ova liquor,

Porcelles lattens.

L Acte mero pastum pigræ mihi matris alumnum Ponat, & Atolo de fue dives edat.

Apprina & suberes: X L L.

NOn tibi de Libycis tuberes & apyrina ramis, De Nomentanis sed damus arboribus.

> Idem. XLII.

I Ecta suburbanis mittuntur apyrina ramis, Bt verne tuberes. quid tibi cum Libycis?

Sumen, XLIII.

F Sie putes nondum fumen : fie ubere largo Effluit, & vivo lacte papilla tumet.

Tulligallinacei. XLIV.

SI Libycz nobis volucres & Phafides effent, Acciperes : at nunc accipe cortis aves.

Terfica, Nuciperfica. XLV.

VIlia maternis fueramus przecoqua ramis: Nunc in adoptivis Perfica cara sumus.

Tanes Ticentini. XLVI.

Plcentina Ceres niveo sie nectare crescit, Ut levis acceptà spongia turget aquà.

Boleti. XLVII.

A Rgentum atq; anrum facile eft, lænamq; togamq Mittere : boletos mittere difficile eft.

Ficedula. XLVIII.

Cur potius nomen non dedit uya mihi?

Tubera. XLIX.

RUmpimus altricem tenero de vertice terram Tubera. boletis poma secunda sumus.

Turdorum corona. L.

T Exta rofis fortaffe tibi, vel divite nardo.
At mihi de turdis facta corona placet.

Anas. L1.

Tota quidem ponatur anas : sed pectore tantum, Et cervice sapit : extera redde coco.

Tariar. LII.

D'um pinguis mihi turtur erit; lactuca valebis, Et cochleas tibi habe. perdere nolo famem.

Perna. LIII.

C Aretana mihi fiet, vel massa licebit De Menapis : lauti de petasone vorent.

Tetafo. LIV.

Mysteus est: propera, caros nec differamicos: Nam mihi cum vetulo sit petasone nihil.

Colocafia. LY.

Illiacum ridebis olus, lanasque sequaces, Improba cum morsu fila manuque trahes. Jecur anseru. LVI.

A Dipice quam tumeat magno jecur aniere majus?
Miratus dices, hoc, rogo, crevit ubi?

Glires. Ly I I.

Tota mihi dormitur hyems, & pinguior illo Tempore sum, quo me nil nisi somnus alit.

Cuniculus. LYIII.

GAudet in effossis habitare cuniculus antris:
Monstravit tacitas hostibus ille vias,

L 2

Atagena. LIZ.

Inter sapores fertur alitum primus Jonicarum gustus aragenarum.

Gallina altilis! LX.

Pascitur & dulci facilis gallina farina, Pascitur & tenebris, ingeniosa gula est.

Perdix. Lx1.

Ponitur Ausoniis avis hac ratissima mensis: Hanc in lautorum mandere sape soles.

Columbin. LEII.

NE violes teneras perjuro dente columbas, Tradita fi Cnidiz funt tibi facra dez.

Galbula, LX III.

G Albula decipitur calamis & retibus ales, Turget adhue viridi cum rudis uva meto.

Cata. LXIV.

Pannonicas nobis numquam dedit Umbria cattas:
Mayult hae domino mittere dona Pudens.

Tave. Lxv.

M Iraris quoties gemmantes explicat alas; Et potes hunc savo tradere, dure, coco?

Phanicopterus. LXVI.

D'At mihi penna rubens nomen: sed lingua guloss Nostra sapit. quid si garrula lingua foret?

Phasianus. LEVII.

A Rgivâ primùm fum transportata carina : ...
Ante mihi notum nil, nisi Phasis, erat.

Numidica. LXYIII.

A Niere Romano quamvis fatur Hannibal effet :

Anfer. LXIX.

He servavit aves Tarpeii templa Tonantis. Miraris ? nondum fecerat illa deus. Grues. LXX.

TUrbabis versus, nee litera tota volabit, Unam perdideris fi Palamedis avem.

Rufticula. LXXI.

R Uftica fum, an perdix, quid refert, si sapor idem Carior est perdix : sie sapir illa magis. (est ?

Cycnus. LXXII.

DUlcia defectà modulatur carmina lingua.
Cantator cyenus funeris iple sui.

Perphyrienes. LXXIII.

Nomen habet magni volucris tam parva giganiis: Et nomen Prafini Porphyrionis habet.

Mullis. LXXIV.

S Pirat in advecto, sed jam piger zquore mullus Languescit : vivum da mare, fortis crit.

Marana, LXXV.

QUz natat in Siculo grandis murzna profundo. Non valet exustam mergere sole cutem.

Rhombus. LXXVI.

Vamvis lata gerat patella thombum: Rhombus latior est tamen patellà.

Oftrea. LXXVII.

E Bria Bajano veni modò concha Lucrino: Nobile nunc fitio luxurio sa garum.

Squille. LEXVIII.

Ceruleus non Liris amat, quem sylva Maricz.
Protegit: hinc squille maxima turba sumus.

Scarus. LXXIX.

H le scarus, zquoreis qui venit obesus ab undis.

Coracinus. LXXX.

PRinceps Niliaci raperis, coracine, maceili:

L. 3

Echinus. LXXXI.

I Ste licet digitos testudine pungat acuta, Cortice deposito mollis echinus erit.

Murices. LXXXII.

S'Anguine de nostro tincas, ingrate, lacernas.
Induis; &, non est hoc satis, esca sumus.

Gobius. LXXXIII.

IN Venetis fint lauta licet convivia terris, Principium cœnz gobius esse solet.

Lupus. LXXXIV.

Aneus Euganei lupus excipit ora Timavi,
Aquoreo dulces cum sale pastus aquas.

Aurata. LXXXVI.

Non omnis laudem pretiumque autata meretur; Sed cui folus erit concha Lucrina cibus.

Acipenfis. LXXXVI.

AD Pallatinas acipensem mittite mensas:
Ambrofias ornent munera raradapen

Lepus. LXXXVII.

Inter aves turdus, si quis me judice certet, Inter quadrupedes gloria prima lepus.

Aper. LXXXVIII.

Q Vi Diomedzis metuendus setiger agris. Ætola cecidit cuspide, talis erat.

Dame. LXXXIX.

DEnte timentur apri; defendant cornus cervos : Imbelles damz quid nifi præda fumus ?

Oryx. x C.

MAtutinarum non ultima præda ferarum Szyus oryz, constat quot mihi morte canum!

Cerous. XCI.

HIcerat ille tuo domitus, Cyparisse, capistro?

An magis iste tuus, Silvia, cervus erat?

Lalifio. x CI I.

CUm tener est onager, solaque lalisio matre Pascitur; hoe infans, sed breve nomen habet.

Dorcas. XCI11.

D'Elicium parvo donabis dorcado nato:

Capres. X CI V.

D'Endentem summa capream de rupe videbis : Casuram speres ; decipit illa canes.

Onager. XCV.

PUlcher adeft onager : mitti venatio debet Dentis Erytbrai : jam removere finus.

Oleum Venafranum. XCVI.

LIOc'tibi Campani sudavit bacca Venafri Vnguentum; quoties sumis, & istud oles.

Garum scombrorum; XCVII.

Maria. x C v I I I.

A Ntipolitani fateor sum filia thynni:

Essem si scombri, non tibi massa forem.

Mel Atticum. XCIX.

HOc tibi Thesei populatrix misit Hymetti Pallados à sylvis nobile nectar apis.

Favi Siculi. c.

Vm dederis Siculos mediis de collibus Hyblz,

Gecropios dicas tu licet esse favos.

Pallum. C1.

C Nossibi, quod mulsum pauperis esse solet.

Picatum vinum. C11.

HAc de vitifera venisse picata Vienna Ne dubites; misit Romulus ipse mihi. Mulfum, cili.

A Trica nectareum turbatis mella Falernum: Misceri decet hoc à Ganymede merum.

Albanum. CIV.

HOe de Cafareis mitis vindemia cellis. Misit. Iuleo qua sibi monte placet.

Surrentinum. CV.

SVrrentina bibis: nec murrhina picta, nec aurum Sume: dabunt calices hae tibi vina suos.

Falernum. CVI.

D E Sinuessanis venerunt Massica prelis.
Condita quo quaris Sonsules nullus erat.

Setinum. CVII.

P Endula Pomptinos que spectat Setia campos, Exigua vetulos misit ab urbe cados.

Fundanum. CYLII.

H.E. Fundana tulit felix autumnus Opimi a Expressit mustum consul, & ipse bibit.

Trifolinum. CI X.

N On sum de primo, fateor, trifolina Lyzo!
Inter vina tamen seprima vitis eto.

C ÆcubumFundanis generola coquuntus Amyelist
Vitis & in media nata palude viset.

Signinum. CXI.

POtabis liquidum Signina morantia ventrem:

Ne nimiùm listant, sit tibi parca sitis.

A Mphora Nestorea tibi Mamertina senecta.
Si detur, quodvis nomen habere potest.

Tarraconense. exiti.

T Arraco, Campano tantúm cessura Lyzo. Ezc genuit Tuscis zmula vina cadis. Nomentanum. CX1V.

Nomentana meum tibi dat vindemia Bacchum: Si te Quinctus amat, commodiora bibes.

Spoletinum. c x v.

DE Spoletinis quæ funt cariofa lagenis

Malueris, quam fi musta Falerna bibas.

MArsica Peligni mictunt turbeta colonia Non tu, libertus sed bibat illa tuus.

Acetum. CXVII.

A Mphora Niliaci non fit tibi vilis aceti:

Effet cum vinum, vilior illa fuit.

C Vm tua centenos expugnet sportula cives, Fumea Massiliz ponere vina potes.

Caretanum. CXIX.

C Arctana Nepos ponat, Setina putabis:

Non ponit turba, cum tribus illa bibit.

Tarentinum. a x x.

Nobilis & lanis, & felix vitibus Aulon
Det pretiofa tibi vellera, vina mihi.

U Nguentum hæredi nunquam, nec vina relinquas:
Ille habeat nummos, hær tibi tota dato.

D'At festinatas, Czsar, tibi bruma coronas.

Quondam veris erant, nunc tua facta rosa esti

M.VAL. MARTIALIS

EPIGRAMMATUM

LIBER XIV.

APOPHORET.A.

De libro. I.

S Inthefibus dum gaudet eques, dominus ; senatus, ... Dumque decent nostrum pilea sumpta Jovem; ... Nec timet zdilem moto spectate fritillo,

Cum videat gelidos tam prope verna lacus

Divitis alternas, & pauperis accipe fortes;

Przmia convivz det sua quisque suo.

Sunt apinz triczque. & si quid vilius issis.

Quis nescit ? vel quis tam manifesta negat ?

Sed quid agem potius madidis, Saturne, diebus, Quos tibi pro cœlo filius iple dedit?

Vis scribam Thebas, Trojamque, malasque Mycenas? Lude, inquis, nucibus : perdere nolo nuces.

Quo vis cumque loco potes hunc finire libellum: Versibus explicitum est omne duobus opus.

Adletterem. II.

Emmata fi quaris cur fint adscripta, docebo: Vt. si malueris, lemmata sola legas.

Pugillares citrei. 111.

S Esta nisi in tenues essemus ligna tabellas, Essemus Libyci nobile dentis oras.

Quincuplices. 17.

C Ade juvencorum domini calet area felix, Quincuplici cerà cum datur altus honor.

Pugillares eburnei. v.

Anguida ne tristes obscurent lumina cerz, Nigra tibi niveum litera pingat ebur. Triplices. VI.

Tune triplices vestros non vilia dona putabo, Cum te venturum scribis, amice, mihi.

Tugillares membranei. VII.

I Sie puta ceras, licet hæc.membrana vocetur : Delebis, quoties scripta novare voles.

Vitelliani. v 1-1 1.

Nondum legerit hos licet patronus; Novit quid cupiant Vitelliani.

lidem I X.

QVòd minimos cernis, mitti nos credis amico: Falleris, & nummos ifia tabella rogat.

. Charta majores. Z.

Non funt munera, que putas, amice; Cùm donat vacuas poeta chartas.

Charta epiftolares: X 1:

Sau leviter noto, seu caro miffa sodali, Omnes ifta folet charta vocare fues.

Loculi eburnes. X 1 1.

HOs nisi de slava loculos implere moneta Non decer. argentum vilia ligna ferant:

Loculilignes: XIII.

SI quid adhuc supereft in noftri fæce locelli, . Munus erit : nihil eft, ipfe locellus erit.

Tali eburnei. XIV.

Ovm fleterit nullus vultu tibi talus codem,. Munera me dices magna dediffe tibi.

Teffera. X V.

N On im talorum numero par teffera , dum fir Major, quam talis, alea fape mihi.

> Turricula XVI.

Ove scit compositos manus improba mittere talos; Si per me mifit, nil nifi vota facit. Tows. Tabula luforia. IXVII.

He mihi bis seno numeratur tessera puncto:
Calculus hie gemino discolor hoste perit,

Nuces. XVIII.

A Lea parva nuces, & non damnosa videntus ?

Sæpe tamen pueris abstulit illa nates.

Theca calamaria. XIX.

S Ortitus thecam calamis armare memento : - Cztera nos dedimus, tu leviora para.

Calculi. XX.

I Nfidiosorum fi.ludis bella latronum, Gemmeus iste tibi miles & hostis erit.

Graphiarium. ZXI.

HAC tibi erunt armata suo graphiaria ferro ?
Si puero dones, non leve munus erit.

Dentiscalpium. X X.I I.

Entiscum melius : sed fi tibi frondea cuspis ...
Defuerit, dentes penna levare potest.

Aurifcalpium. XX 1 1 1.

SI tibi moros à prurigine verminat auris, Arma damus tantis apta libidinibus.

Acus aurea. XXIV.

T Enuia ne madidi violent bombycina crines, Figat acus tortas sustineatque comas.

Tetten ad calvam. XXV.

QUid faciet nullos hic inventura capillos Multifido buxus que tibi dente datur?

Sapo. XXVI.

CAustica Teutonicos accendit spuma capillos:
Captivis poteris cultior esse comis.

EFIGRAMMAT. LIB. XIV.

Mattiace pila. XXVII.

S I mutare paras longavos cana capillos:
Accipe Mattiacas (quò tibi calva?) pilas.

Vmbella. XXVIII.

A Ccipe que nimios vincant umbracula soles; Sit licet & ventus, te tua vela tegent.

Caufia. XXIX.

IN Pompeiano tectus spectabo theatro: Nam ventus populo vela negate solet.

Venabula. XXX.

E Xcipient apros, exspectabuntque leoners

Culter venatorius. XXX1.

S' dejecta gemes longo venabula roftro;
Hie brevis in grandem cominus ibit aprum?

Tarazonium, XXXII.

Militiz decus hoe, & grati nomen honoris,

Pugio: XXXIII.

D'Ugio, quem curvis fignat brevis orbita venis, ... Stridentem gelidis hanc Salo tinxit aquis.

Falx ex enfe. xxx I v.

Pax me certa ducis placidos curvavit in usus. Agricolz nunc sum, militis antè fui.

Securicula. XXXV.

CUm fieret triftis solvendis auctio nummis, Hze quadringentis millibus empta fuit.

Ferramenta tonforia. XXXVI.

Ondendis hæc arma tibi funt apta capillis : Unguibus hæc longis, utilis illa genis, Scrinium, XXXVII.

Onstrictos nisi das mihi libellos. Admittam tineas trucesque blattas.

Fasces calamorum. XXXVIII.

D'At chartis habiles calamos Memphitiea tellus :

Candela. XXXIX.

A Neillam tibi fors dedit lucernz; Tutas quz vigil exigit tenebras.

Lucerna polymyxos. X L.

I Llustrem cum tota meis convivia sammis, Totque geram myxas, una lucerna vocor.

Cereus. X 1:1.

He tibi nocturnos præstabit cereus igues :
Subducta est puero namque lucerna tuo.

Candelabrum Corinthium. ZL 11:

Non norat parcos uncha lucerna patres

Candelabrum ligneum. XIIII.

E Sse vides lignum: serves nisi lumina, siet vi De candelabro magna lucerna tibi.

Tila paganica. XL17.

HAe quæ difficili turget paganica pluma, Folle minus laxa eft, & minus area pila.

Tila trigosalis. X L V.

SI me nobilibus scis expulsare smiftris, Sum rua : fi nescis, rustice, redde pilam:

Follis. XLY 1.

ITe procul, juvenes : mitis mihiconvenit ztas : Foile decet pueros ludere, folle senes. Harpafta. XLVII.

H Ac rapit Antzi velox in pulvere dractes,.
Grandia qui vano colla labore facit.

Halteres. XLVIII.

Quid percunt stulto fortes haltere lacerti?

Galericulum. X LI X

Strigiles. L.

Pargamus has misit. curvo diffringere ferro.

Guttus cornens. 11.

G Eftavit modò fronte me juvencus, Verùm thinocerota me putabis.

Idem ex rhinocerote. LII.

Ner in Ausonia domini spectatus arena.
Hie erit ille tibi, cui pila taurus erat.

Crepitaculum. LITI.

SI quis plorator collo tibi vernula pendet, Hæc quatiat tenera garrula fiftra manu.

Flagdlum. LIV.

P. P. oficies nibil, hoe cædas licer usque flagellor Si tibi purpureo de grege currit equus.

Dentrificium. L V.

Q'id mecum est tibi? me puella sumat. Emptos non soleo police dentes.

Myrobalanum. Ly 1.

Qvod nec Virgilius, nec carmine dixit Homerus, Hoc ex unguento conftat, & ex balano.

Aphronitrum. LV 11.

R Ustieus es ? nescis quid Graco nomine dicar.

Opobalfama. LVIII.

B'Alama me capiunt, hac sunt unquenta virorum.
Delicias Nini vos redolete nurus.

Lomentum. LIX.

GRatum munus erit, fifis nec inutile rugis, Si clarà Stephani balnea luce petes.

Laterna cornea. L X.

DUx laterna viz claufis feror aurea flammis, Et tuta est gremio parva lucerna meo.

Laterna ex vefica. L X-1.

Ornez si non sum , numquid sum fuscior ? aut me-

Fiftula. LX 11 ...

Que primum extructa est fistula, talis erat.

Tibis. LXIII.

E Bria nos madidis rumpit tibicina buccis : Sæpe duas pariter, sæpe monaulon habet.

Solea lanata. LXIV.

D'Efuerit fi forte puer, soleasque libebit ...
Sumere: pro puero pes erit ipse fibi.

Mamillare. LXV.

T Aurino poteras pettus constringere tergo: Nam pellis mammas non capit ista tuas:

Muscaria pavonina. LXVI.

Ambere que turpes prohibet tua prandia muscas
Alitis eximiz cauda superba fuit.

Copta Rhodia. LXVII.

Paccantis famuli pugno ne percute dentes?

Clara Rhodos coptam, quam tibi milit, edar.

Tercus. LXVIII.

TSte tibi faciet bona Saturnalia porcus.
L. Inter spumantes ilice pastus apros.

Muscarium bubulum. LXIX.

S'Ordida si flavo sucrit tibi pulvere vestis, Colligat hunc tenni verbere cauda levis.

Botulus, LXX.

Q Vi venit botulus medio tibi tempore brumz, Saturni septem venerat ante dies.

Pfittacus, LXXI.

Psittacus à vobis aliorum nomina discam : Hoc didici per me dicere ; Czsar, ave.

Luscinia. LXXII.

F Let Philomela nefas incesti Tereos, & que Muta puella fuit, garrula fertur avis.

Tica. LXXIII.

Plea loquax certà dominum te voce saluto : Si me non videas, esse negabis avem.

Cavea: LXXIV.

SI tibi talis erat, qualem dilecta Catullo! Lesbia plorabat, hic habitare potest.]

Narthegium. LXXV.

A Rtis ebur medicz narthecia cernis habere Munera, quz cuperet Pactius effe sua.

Flagra. LXXVI.

Udite, lascivi, sed tantum ludite, servi:
Hac signata mihi quinque diebus erunt.

Fernle, LXXVII.

Nvilæ nimium pueris, gratæque magiftris; Clara Prometheo munere ligna fumus.

Tera: 1 X X V I 1 1.

E mendica ferat barbati prandia nudi. Dormiat & tetrico cum cane, pera rogat.

Scops. LXXIX.

N pretio scopus testatur palma fuisse ! Sed pretium scopis nunc analesta dabunt.

Scalptorium. LXXX.

Efendet manus hae scapulas mordente moleño Pulice, vel fi quid pulice fordidius.

Manuale. LXXXI.

E toga barbatos faciat, vel panula libros, Hec abies chartis tempora longa dabit.

Leaus paveninus. LXXXII.

TOmina dat spondæ pictis pulcherrima pennis Nunc Junonis avis : fed priùs Argus erat.

Ephippium: LXXXIII.

C Tragula succincti, venator, sume veredi? Nam folet à nudo furgere ficus equo.

Stibadia. LXXXIV.

A Ceipe lunata scriptum testudine figma: Octo capit : veniat, quifquis amicus etit.

Guftatorium. LXXXV.

cemineam nobis cherson si credis inesse; Deciperis : pelagi mascula przda fumus.

Menfa citres. LXXXVI.

A Ccipe felices, Atlantica munera, fylvas: Aurea qui dederit dona, minora dabirMenfa acerna. LXXXVII.

On fum crifpa quidem, nec fylvæ filia Maura: Sed norunt lautas & mea ligna dapes.

Dentes eburnei- LXXXVIII.

GRandia tautorum portant qui corpora, quaris

Quincupedal. LXXXIX.

DUncta notis ilex. & acutá cuspide clausa, Sape redemptoris prodere furta folet.

Tocula archetypa. X C.

On est ista recens, nec nostri gloria cœli : Primus in his Mentor, dum facit illa, bibit.

Calices. XC 1.

NOs fumus audacis plebeia toreumata vitri; Nostra nec ardenti gemma feritur aqua.

Phiala aurea calata. XCII.

Vamvis Callaïco rubeam generola metallo; Glorior arte magis; nam Myos ifte labor.

Calices Vatinii. XCIII.

TIlia sutoris calicem monumenta Vatini. Accipe; sed nasus longior ille fuir.

Lances chryfendeta. XCIV.

GRandia ne viola parvo chrysendeta mullo: Ut minimum, libras debet habere duas.

Vafa Arctina. XCV.

Retina nimis ne spernas vala, monemus : Lautus erat Tulcis Porlena fictilibus.

Bafcanda. XCVI.

Arbara de pictis veni bascauda Britannis :: D' Sed me jam mavult dicere Roma fuam. Panaca. XCVII.

SI non ignota est docti tibi terra Catulli, Potasti testa Rhatica vina mea.

Beletaria. XCVIII.

CVm mihi boleti dederint tam nobile nomen; Prototomis, (pudet, heu!) servio coliculis.

Calsees Surrentini. XCIX.

A Ceipe non vili calices de pulvere natos :

Colum nivarium. C.

SEtinos, moneo, nostrà nive frange trientes 3 = Pauperiore mero tingere lina potes.

Saccus nivarius. C I.

A Trenuare nives norunt & lintea nostra : Erigidior colo non salit unda tuo.

Vrceoli ministratorii. CII.

Rigida non deerit, non deerit calda petenti; sed tu morosa ludere parce fiti.

Vrceus fictilis. CIII.

File tibi donatur pandà ruber urceus ansà: Stoïcus hoc gelidam Fronto petebat aquata.

Calathi. CIY.

Os Satyri, nos Bacchus amat, nos ebria tigris
Perfusos domini lambere docta pedes.

Calices Saguntini. CV.

QVz non solicitus teneat servetque minister, Sume Saguntino pocula sicta lato-

Calices gemmati. CVI.

G Emmatum Scythicis ut luceat ignibus aurum, Adspice quot digitos exuit iste calix.

Ampalla potoria. CVII.

HAe licet in gemma, que servat nomina Cosmi, Luxuriose bibas, si foliata sitis,

Crystallina. CVIII.

FRangere dum metais, frangis crystallina: peccant Securz nimiùm, sollicitzque manus.

Nimbus vitreus. CIX.

A B Jove qui veniet miscenda ad pocula, largas Fundet nimbus aquas : hie tibi vina dabit.

Murrhina. ex.

SI calldum potas, ardenti murrha Falerno Convenit, & melior fit sapor inde mero.

Patella Cumana. - C X I.

HAne tibi Cumano rubicundam pulvere testam Municipem misit casta Sibylla suam.

Calices vitrei. C X 1.1.

A Dipicis ingenium Nili: quibus addere plura
Dum cupir. ah, quoties perdidit auctor opus !

Lagena nivaria. CXIII.

S Poletina bibis, vel Marsis condita cellis:
Quò tibi decocta nobile frigus aqua?

Nives. CXIV.

Non potare nivem, sed aquam potare rigentem De nive, commenta est ingeniosa sitis.

Idem. CX V.

MAffiliz fumos miscere nivalibus undis Parce, puer, confet ne tibi pluris aqua. Ligula argentea. CXVI.

Quanvis me ligulam dicant equitesque patresque:
Dicor ab indoctis lingula grammaticis.

Cochleare five ligula. CXVII.

SUm cochleis habilis, sed nec minus utilis ovis : Numquid scis potius cur cochleare vocer ?

Annuli. CXVIII.

A Ntè frequens, sed nune rarus nos donat amicus: Felix cui comes est non alienus eques.

Dallylietheca. CXIX.

SA pe gravis digitis elabitur annulus unctis : Tuta meà fiet sed tua gemma fide.

Toga. CXX.

R Omanos rerum dominos, gentemque togatam Ille facit, magno qui dedit aftra patri.

Idem. CXXI.

SI matutinos facile est tibi rumpere somnos: Attrità veniet sportula sape togà.

Endromis. CXXII.

PAuperis est munus, sed non est pauperis usus: Hanc tibi pro togula mittimus endromida.

Canufina fusca. CXXIII.

HAc tibi turbato Canulina fimillima mullo. Munus erit. gaude: non citò fiet anus.

Bardocucullus. CXXIV.

GAllia Santonico vestit te bardocucullo: Cercopithecorum panula nuper erat.

Canufina rufa. CXXV.

R Oma magis foscis vestitur, Gallia rufis: Et placet hic pueris militibusque color. Panula scorrea. CXXVI.

I Ngrediare viam cœlo licet usque sereno, Ad subitas nusquam scortea desit aquas.

Lacerna coccinea. CXXVII.

SI Veneto, Prasinove faves, quid coccina sumis ? Ne fias istà transfuga sorte, vide.

Pilens. CXXVIII.

SI possem, totas cuperem misise lacernas : Nune tantum capiti munera mitte tuo.

Lacerne Batica. CXXIX.

Non est lana mihi mendax, nec mutor acno: Si placeant Tyriz, me mea tinxit ovis.

Canatoria. CXXX.

N Ecfora sunt nobis, nec sunt vadimonia nota \$
Hac opus est pictis accubuisse toris.

Lana. CXXXI.

TEmpore brumali non multum levia profunt: Calfaciunt villi pallia vestra mei.

Lacerna alba. CXXXII.

A Mphitheatrales nos commendamur ad usus, Cum tegir algentes alba lacerna togas.

Gausapa villosa, vel mantile. CXXXIII.

Nobilius villosa tegant tibi lintea citrum:
Orbibus in nostris circulus esse potest.

Cuculli Liburnici. CXXXIV.

JUngere nescisti nobis, ò stulte, lacernas; Indueras albas, exue Gallaicas.

Vdones (ilicii, CXXXV.

NOn hos lana dedir, sed olentis barba mariti? Cinyphio potezit planta latere sinu.

Synthesis. CXXXVI.

DUm toga per quinas gaudet requiescere luces, Hos poteris cultus sumere jure tuo.

Fecales

Focale. CXXXVII.

SI recitaturus dedero tibi forte libellum. Hoc focale tuas afferat auriculas.

Tunica Patavina, CXXXVIII.

Ellera cum fumant Patavinz multa trilices, Vix pingues tunicas ferra fecare poteft.

Spengia. CXXXIX.

HAc tibi forte datur tergendis spongia mensis Utilis, expresso cum levis imbre tumet.

Tanula gansapina. CX L.

Is mihi candor ineft, villorum gratia tanta eft, Ut me vel media fumere messe velis.

Cervical. CXLI.

Inge caput nardi folio, cervical olebit : Perdidit unguentum cum coma, pluma tenet.

Lodices. CXLII.

NVdo firagula ne toro paterent, Juncta nos tibi venimus forores.

Cubicularia polymita. CXLIII.

HÆc tibi Memphitis tellus dat munera : victa eft Pettine Niliaco jam Babylonis acus.

Zona. CXLIV.

Onga fatis nunc fum; nimio fed pondere venter Si tumeat, fiam tune tibi zona brevis.

Ganfapa quadrata. CX L V.

Odices mittet docti tibi terra Catulli:

Nos Helicaonia de regione sumus.

Semicintium, CXLVI.

Et tunicam dives, ego te przeingere posium. Essem fi locuples, munus utrumque darem.

Lane amerbyftina. CXLVII.

Fria Sidoniz cum fim de fanguine conchz, Non video quare sobria lana vocer.

Lana alba. CXLVIII.

V Elleribus primis Apulia, Parma secundis Nobilis : Altinum tertia laudat ovis.

Lana Phrygia. CXLIX.

NOS Lacedemoniz pastor donavit amice : Deterior Ledz purpura matris erat.

Lana Pollentina. CL.

Non tantum pullo lugentes vellere lanas, Sed folet & calices hzc dare terra suos.

Eadem. CLI.

I Ana quidem triftis, sed tonsis apta ministris, Quales non primo de grege mensa vocat.

Tomentum Lingenicum. CLII.

O Ppressa nimium vicina est fascia pluma?
Vellera Lingonicis accipe rasa sagis.

Tomentum Circenfe. CLIII.

T Omentum concisa palus Circense vocatur:
Hae pro Lingonico stramina pauperemit.

Pluma. CLIV.

L Assus Amyelza poteris requiescere pluma, Interior cycni quam tibi lana dedit.

Fænum, CLV.

PRaudata tumeat fœno tibi culcita pluma.
Non venit ad duros pallida cura toros.

Tintinnabulum, CLVI.

R Edde pilam: sonat æs thermarum. ludere pergis?
Virgine vis sola lotus abire domum.

Difcus. CLVII.

S Plendida cum volitent Spartani pondera disci, Este procul, pueri : sit semel ille nocens.

Cithara. CLVIII.

R Eddidit Eurydicen vati : sed perdidit ipse, Dum fibi non credit, nec patienter amat. Idem. CLIX.

DE Pompeiano sape est ejesta theatro, Que dunit sylvas, detinuitque feras.

Plettra. CLX.

Exornent docilem garrula piectra lyram,

Trochus. CLXI.

I Nducenda rota est: das nobis utile munus. Iste trochus pueris, at mihi canthus erit.

Idem. CLXII.

GArrulus in laxo cur annulus orbe vagatur, Cedat ut argutis obvia turba trochis?

Signum victoria. CLXIII.

He illi fine forre datur, cui nomina Rhenus Vera dedit, decies adde Falerna, puer.

Sauroctonos Corinebius. CLXIV.

A D te reptauti, puer infidiose, lacerta
Parce; cupit digitis illa perire tuis.

Hyacinibus in tabula pictus. c L x v.

Lectic ab inviso morientia lumina disco
Oebalius, Phoebi culpa dolorque, puer.

Persona Germanica. e LX v 1.

S Vm figuli lusus rufi persona Batavi.

Quæ tu derides, hæc timet ora puer.

Hercules Corinthins. CLXVII.

Lidit geminos infans, nec respicit angues. lam poterat teneras bydra timere manus.

S Vm fragilis: fed tu, moneo, ne sperne sigillum.
Non pudet Alciden nomen habere meum.

Minerva argentea. CLXIX.

D'e mihi, virgo ferox, cum sie tibi cassis & hasta; Quare non habeas zgida? Casar habet.

Sigil-

Sigillum Giberii fictile. CLXX.

E Brius hae fecit terris puto, monfira Prometheus: Saturnalitio lusit & ipse luto.

Homeri Batrachemyomachia. CIXXI.

PErlege Mzonio cantatas carmine ranas, Et frontem nugis solvere disce meis.

Homerus in membranis. CLXXII. Lias & Priami regnis inimicus Ulysses Multiplici pariter condita pelle latent.

Virgilii culex. CLXXIII.

A Ccipe facundi Culicem, studiose, Maronis: Ne nugis positis arma virumque canas.

Virgilius in membrana. CLXXIV.

Uàm brevis immensum cepit membrana MaroIpsius vultus prima tabella gerit. (nem:

Cicero in membranis. CLXXV.

SI comes ista tibi fuerit membrana, putato Carpere te longas cum Cicerone vias,

Propertius. CLXXVI.

CYnthia, facundi carmen juvenile Properti.
Accepit famam, nec minus ipsa dedit.

Livius in membranis., CLXXVII.

P Ellibus exiguis arctatur Livius ingens, Quem mea non totum bibliotheca capit.

Salluftius. CLXXVIII.

Hicerit, ut perhibent doctorum corda virorum, Primus Romana Crispus in historia.

Ovidii Metamorphosis in membranis. CLXXIX.

HEc tibi multiplici que structa est messa tabella,
Carmina Nasonis quinque decemque gerit.

Lucanus. CLXXX.

SUnt quidam, qui me dicunt non effe Poëtam:

M 2.

Catuilus. CLXXXI.

T'Antum magna suo debet Verona Catulto, Quantum parva suo Mantua Virgilio.

Hac tibi que fuerint caldarum nomina dicit,

1 pla suas melius charta natabit aquas.

Mula pomilia. e L X X X I I I. H Is tibi de mulis non est metuenda ruina: Altius in terra penè sedere soles.

Delicias parvæ si vis sudire catellæ,
Narranti brevis est pagina tota mihi.

Afterco. CLXXXV.

His bievis. ad numerum rapidos qui colligit unVenit ab auriferis gentibus, Astur equus. (gues,

Ghi. fed domino venatur vertagus

Non fibi, sed domino venatur vertagus acer, Illæsum leporem qui tibi dente feret.

Simius. CLXXXVII.

C'Allidus emissas eludere simius hastas,
Si mihi cauda foret, cercopithecus eram,

Cymbala. CLXXXVIII.

Ra Celznzos lugentia matris amores
Esuriens Gallus vendere szpe solet.

Notarius. CLXXXIX.

O Vrrant verba licet, manus est velocior illis:
Nondum lingua suum, dextra peregit opus.

Concha. C x C.

A vis ab zquorea correx Marcotica concha Fiat; inossensà curret arundo vià.

Moris, CXCI.

Non mendax stopor est, nec singitur arte dolosa: Quisquis plùs justo non saper, ille sapit. Mollia Phryxei secuisti colla mariti.
Hoc meruit, tunicam qui tibi sæpe dedit?

SI solum spectes hominis caput, Hectora credes:
Sistantem videas, Astyanacta putes.

Harma. exe i v. Hac que sepe solet vinci, que vincere rarò, Parma tibi, scutum pumilionis erat.

PRado fuit volucrum, famulus nunc aucupis: idem.
Decipit, & captas non fibi mæret aves.

Obsenator. CXCVI.

Die quotus,& quanti cupias cœnare, nec unum
Addideris verbum: cx na parara tibi est.

Calami aucupatorii. c x c v 1 1.

On tantum calamis, sed cantu fallitur ales,

Pallida dum tacità crescit arundo manu.

PAuper caussidicus nullos referentia nummos
Carmina cam scribas, accipe cor quod habes.

Namque cocus domini debet habere gulam.

Parva tibi curvà craticula sudet ofellà;
Spumeus in longa cuspide sumet aper.

Pistor dulciarius. e e I.

Ille tibi dulces operum manus ista figuras.

Exstruit : huie uni parca laborat apis.

Jentacula. c e 1 1.

S Vrgite, jam vendit pueris jentacula pistor,

Cristatz que sonant undique lucis aves.

livia

DE

SPECTACULIS

LIBELLUS

In amphitheatrum Cafaris. I.

RArbara Pyramidum fileat miracula Memphis; Nec Triviz templo molles laudentur Iones; Distimularque deum cornibus ara frequens;

Aëre nec vacuo pendentia Maufoléa

Laudibus immodicis Cares in aftra ferant. Omnis Czfareo cedat labor amphitheatro : bre Vnum pro cunctis fama loquatur opus.

Ad Cafarem, de publicis ipfius operibus.

Hic, ubi fidereus propiùs videt aftra coloffus, . Et crefcunt media pegmata celfa vià;

Invidiola feri radiabant atria Regis, heronit domus aures Multis Vnaque jam tota stabat in Vibe domus. Vaig nigrie leint Mic, ubi conspicui venerabilis amphitheatri enis Erigitur moles, stagna Neronis erant. celeriter extracla

Hic, ubi miramur velocia munera thermas, Sal

Abstulerar miseris tecta superbus ager.

Claudia diffusas ubi porticus explicat umbras,

Vltima pars aulæ deficientis erat.

Reddita Roma fibi eft; & funt, te przfide, Czfar,

Deliciæ populi, qua fuerant Domini.

Ad eundem, de gentium congratulatione. OVa tam seposita est, qua gens tam barbara, Casa, Ex qua spectator non fir in urbe tua?

Venit ab Orphéo cultor Rhodopeius Amo,

Venit & epoto Sarmata pastus equo:

Et qui prima bibit deprênsi flamina Nili,

Et quem supreme Tethyos unda ferit.

Festinavit Arabs, festinabere Sabzi, Et Cilices nimbis hie maduere fuis.

Crizi-

Crinibus in nodum tortis venête Sicambri,
Atque aliter tortis crinibus Æthiopes.
Vox diversa sonat : populorum est vox tamen una,
Cum verus patriz diceris esse pater.

De expulsis à Cafare delatoribus. I V.

TVrba gravis paci, placidzque inimica quieti,
Quz lemper miseras sollicitabat opes,
Traducta est Gyaris: nec cepit arena nocentes;
Et delator habet, quod dabat, exsilium.
Exsulat Ausonia profugus delator ab urbe:
Impensis vitam principis annumeres.

De Naumachia. Y.

S I quis ades longis serus spestator ab oris, Cui lux prima sacri muneris ista fuit: Ne te decipiat ratibus navalis Enyo. Et par unda fretis: hic modò terra fuit. Non credis? spestes, dum laxent aquora Martem; Parva mora est; dices, hic modò pontus erat.

De eadem. V1.

A Vgusti laudes suerant, committere classes,
Et freta navali sollicitare tubà.

Czsaris hze nostri pars est quota? vidit in undis
Et Theris ignotas, & Galatea seras:
Vidit in zquoreo serventes pulvere currus,
Et domini Triton ipse putavit equos.

Dumque parat szvis ratibus sera przlia Nereus,
Abnuit in liquidis ire pedester aquis.

Quidquid & in Circo spectatur, & Amphitheatro,
Dives Czsarea przstitit unda tibi.
Fucinus, & pigri taceantur stagna Neronis:
Hane norint unam secula Naumachiam.

De natatoribus. VII.

Vsit Nereïdum docilis chorus zquore toto,
Et vario faciles ordine pinxit aquas.
Fuscina dente minax, nexu fuit anchora curvo:
Credidimus remum, credidimusque ratem:

Et gratum nautis sidus fulgere Laconum, Lataque perspicuo vela tumere sinu. Quis tantas liquidis artes invenit in undis ? Aut docuit lusus hos Thetis, aut didicit;

De tauro personatum Herculem sursum vehente. VIII.

R Aptus abit medià quòd ad athera taurus arenas Non fuit hoc artis, sed pietatis opus.

Vexerat Europen fraterna per zquora taurus;

At nune Aleiden taurus in aftra tulit.

Cafaris atque Jovis confer nunc. Roma, juvencos.

Par onus ut tulerint, altius iste tulit.

Stant autoribis ar fonait Paureoli. 1 x.

Q Valiter in Scythica religatus rupe Prometheus
Affiduam nimio pettore pavit avem: aquillant
Nuda Caledonio fic pettora przbuit urlo videva dis Bol
Non falfa pendens in cruce Laureolus.
Vivebant laceri membris ftillantibus artus,
Inque omni nufquam corpore corpus erat.
Denique supplicium dederat necis ille paternz,
Vel domini jugulum foderat ense nocens;
Templa vel arcano demens spoliaverat auro,
Subdiderat szyas vel tibi, Roma, faces.
Vicerat antiquz sceleratus crimina famz,
In quo, quz fuerat fabusa, pœna fuit.

Pæna personati Dadali. x

D'Adale, Lucano cum sic lacereris ab urso. Quam cuperes pennas nunc habuisse ruas ?

Pæna personati Orphei. X1.

QVidquid in Orpheo Rhodope spestasse theatro
Dicitur; exhibuit, Czsar, arena tibi.
Repserunt scopuli, mirandaque sylva cucurrit,
Qua'e fuisse nemus creditur Hesperidum.
Adfuit immixtum pecori genus omne ferarum,
Et supra vatem multa pependit avis.
Ipse sed ingrato jacuit saceratus ab urso.
Hac tamen ut res est facta, ita sista alia est.

Nec

Nec se mirctur. Cafar, longava vetustas:

Quidquid fama canit, donat arena tibi.

Pugnarbinocerotis & tauri. X I I.

PRzstitit exhibitus totă tibi, Czsar, arenă, Que nos promisit, prelia rhinoceros. O quam terribiles exarsit pronus in iras! Quantus erat corou, cui pila taurus erat!

Sollicitant pavidi dum rhinocerota magistri,
Seque din magnz colligit ira ferz,
Desperabantur promissi przija Martis:
Sed tamen is rediit cognitus antè suror.
Namque gravem gemino cornu sic extulit ursum,
Jastat ut impositas taurus in astra pilas.

Occubuit tandem cornuto ardore petitus,
Dum facilem tolli sić elephanta putat.

Pugna tigridis & leonis. XV.

Ambere securi dextram consueta magistri
Tigris, ab Hyrcano gloria rara jugo,
Szva serum rabido laceravit dente leonem:
Res nova, non ullis cognita temporibus.
Ausa est tale nihil, sylvis dum vixit in altis;
Postquam inter nos est, plus seritatis haber.

De leone qui la serat magistrum. X V 1.

Ausus tam notas contemerare manus :

Sed dignas tanto persolvit crimine pœnas,
Et qui non tulerat verbera, tela tulit.

Quos decer esse hominum tali sub Principe mores,
Qui juber ingenium mitius esse feris ?

Dama supplex. XVII.

Concita veloces fugeret cum dama molossos, des

Calaris ante pedes supplex, similisque roganti Constitit; & pradam non tetigere canes. Numen haber Casar. sacra est vis, sacra potestas; Credite: mentiri non didicere fera.

Proposition of the state of the

PRzceps sanguine à dum se rorat ursus aren à,
Implicitam visco perdidit ille sugam.
Splendida jam tecto cessent venabula serro,
Nec volet excus à lancea torta manu.
Deprêndat vacuo venator in a cre przdam,
Si captare seras aucupis arte placet.

De sue qua ex vulnere peperit. x x.

I Nter Czsarez discrimina szva Dianz
Fixisser gravidam cum levis hasta suem,
Exsistit partus miserz de vulnere matris.

O Lucina serox, hoc peperisse suit?
Pluribus illa mori voluisset saucia telis,
Omnibus ut natis triste pateret iter.

Quis negat esse satum materno sunere Bacchum?
Sic genitum numen credite: nata fera est.

De eadem. XXI.

I Cta gravitelo, confossaque vulnere, mater
Sus pariter vitam perdidit, atque dedit.

O quam certa fuit librato dextera ferro!

Hanc ego Lucioz credo fuisse manum.

E operta est numen moriens utriusque Dianz?

Quaque soluta parens, qua que perempta fera est.

Decadem. ZXII.

SVs fera jam gravior maturi pignora ventris.

Emilit fœtum, vulnere facta parens.

Nec jacuit partus, fed matre cadente cucurrit.

O quantum est subitis casibus ingenium!

De Carpophoro venatore. XX I I I.

Svmmatua, Meleagre, fuit quæ gloria famæ;
Quantula Carpophori portio, fusus aper f
lile & przcipiti venabula condidit urso,
Primus in Arctoï qui fuit axe poli:
Stravit & ignota spectandum mole leonem.

Herculeas potuit qui decuille manus :

Et voluciem longo porrexit vulnere pardum. ou lit

Pramia cum laudis ferret, adhue poterat.

De eodem. XXIV.

Porica quam certo venabula dirigit ictu
Fortis adhuc teneri dextera Carpophori!
Ille tulit geminos facili cervice juveneos;
Illi cestir atrox bubalus atque bison.
Hunc leo cum fugeret, præceps in tela cucurrit.
I nunc, & lentas corripe, turba, moras.

De eodem. XXV.

Secula Carpophorum, Czsar, si prisea tulissent,
Jam nullum in monstris orbe fuisset opus.

Non Marathon taurum, Nemee frondosa leonem,
Arcas Manalium non timuisset aprum.

Hac armata manus Hydra mors una fuisset,
Huic percussa foret tota Chimara semel.

Ignipedes posset sine Colchide vincere tauros:
Solvere & Hesionem solus, & Andromeden,
Herculea laudis numeretur gloria: plus est,

Pugna feminarum cum beftiis. XXVI.

Bis denas pariter perdomuisse feras.

Belliger invictis quòd Mars tibi savit in armis,
Non saris est, Casar: savit & ipsa Venus.
Prostratum Nemees in vasta valle leonem,
Nobile & Herculeum sama canebat opus.
Prisca sides taceat: nam post tua munera, Casar.
Hae jam soeminea vidimus acta manu.
Gladiatorum paria: Myrinus & Triumphus. x x y 1 1.

D'un peteret pats hæ Myrinum, pars illa Trium-Fromisit patitet Cæsat utraq; manu. (phum: Survaio studio di conala. Non

M. VAL MART. DE SPECTAC. Non potuit meilus litem finire jocolam. O dulce invicti Principis ingenium! Prifcus & Verms. XXVIII. Varraheret Prifcus, traheret certamina Verus. Effet & aqualis Mars utrinfque din : Millio izpe viris magro clamore petita eft. Sed Cafar legi paruit ipfe fuz. Lex erat; ad digirium pofità concurrere palma; Quod lienit, lances donaque fape dedit. Inventus tamen eft finis discriminis zqui. Pugnavere pares : fuccubuere pares. Mifit utrique rudes, & palmas Cafar utrique. Hoc pretium virtus ingeniosa tulit. Contigit hoc, pullo nifi te fub principe, Cafar : Cum duo pugnarent, victor uterque fuit. Bedere majori, virtuis fama Sezundreft? tilla gravis palma eft, quam minor hoftis habet. Ad Cafarem, libelli dedicatio. XXIX. veniam fabitis : non displicuisse mere vir. Festinat, Czsar, qui placuife tibi. Ad eundem. XXX. Lavia gens , quantum tibi tertius abstulit hares! Pene fuit tanti, non habuisse duos. Hirales Nine oug: Vit Beliger innicty & UNIVERSITY LIBRARY CAMBRIDGE

